

Dansk udgave

Retsforskrifter

59. årgang

19. oktober 2016

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ **Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer** 1
- Parisaftalen** 4

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1842 af 14. oktober 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1235/2008 for så vidt angår den elektroniske kontrolattest for importerede økologiske produkter og visse andre elementer og af forordning (EF) nr. 889/2008 for så vidt angår kravene vedrørende konserverede eller forarbejdede økologiske produkter og fremsendelse af oplysninger ⁽¹⁾** 19
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1843 af 18. oktober 2016 om overgangsforanstaltninger vedrørende anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 for så vidt angår akkreditering af officielle laboratorier, der foretager officielle trikinundersøgelser ⁽¹⁾** 38
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1844 af 18. oktober 2016 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 40
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1845 af 18. oktober 2016 om fastsættelse af den tildelingskoefficient, der skal anvendes på ansøgninger om støtte til reduktion af mælkeproduktion i henhold til delegeret forordning (EU) 2016/1612 42

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

- ★ **Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1846 af 4. juli 2016 vedrørende foranstaltning SA.41187 (tidligere 2015/C) (ex 2015/NN) gennemført af Ungarn om sundhedsbidrag fra tobaksindustrien** (meddelt under nummer C(2016) 4049)⁽¹⁾ 43
- ★ **Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1847 af 4. juli 2016 om statsstøtte SA.41612 — 2015/C (ex SA.33584 — 2013/C (ex 2011/NN)) gennemført af Nederlandene med hensyn til den professionelle fodboldklub MVV i Maastricht** (meddelt under nummer C(2016) 4053)⁽¹⁾ 53
- ★ **Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1848 af 4. juli 2016 om foranstaltning SA.40018 (2015/C) (ex 2015/NN) gennemført af Ungarn ved 2014-ændringen af det ungarske gebyr for fødevarekædekontrol** (meddelt under nummer C(2016) 4056)⁽¹⁾ 63
- ★ **Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1849 af 4. juli 2016 om foranstaltningen SA.41613 — 2015/C (ex SA.33584 — 2013/C (ex 2011/NN)) gennemført af Nederlandene med hensyn til den professionelle fodboldklub PSV i Eindhoven** (meddelt under nummer C(2016) 4093)⁽¹⁾ 75

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2016/1841

af 5. oktober 2016

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), som fandt sted i Paris fra den 30. november til den 12. december 2015, blev teksten til en aftale vedrørende styrkelsen af den globale reaktion på klimaændringer vedtaget.
- (2) Parisaftalen blev undertegnet den 22. april 2016 i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2016/590 ⁽²⁾.
- (3) Parisaftalen træder i kraft på tredivtedagen efter den dato, hvor mindst 55 parter i UNFCCC, som i alt tegner sig for mindst ca. 55 % af de samlede drivhusgasemissioner, har deponeret deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter. Unionen og dens medlemsstater er parter i UNFCCC. I sine konklusioner af 18. marts 2016 understregede Det Europæiske Råd nødvendigheden af, at Unionen og dens medlemsstater indgår Parisaftalen hurtigst muligt og i tide til at blive parter heri fra dens ikrafttræden.
- (4) Parisaftalen træder i stedet for tilgangen under Kyotoprotokollen fra 1997.
- (5) Parisaftalen fastsætter bl.a. et langsigtet mål i overensstemmelse med målsætningen om at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og om at fortsætte bestræbelserne på at holde den på 1,5 °C over det førindustrielle niveau. For at nå dette mål vil parterne udarbejde, meddele og opretholde successive nationalt bestemte bidrag.
- (6) I henhold til Parisaftalen skal parterne fra og med 2023 foretage en global statusopgørelse hvert femte år på grundlag af den nyeste forskning og den hidtidige gennemførelse med henblik på at overvåge fremskridt og se nærmere på emissionsreduktioner, klimatilpasning og ydet støtte; og hver parts successive bidrag skal udgøre et fremskridt i forhold til partens bidrag på det pågældende tidspunkt og afspejle dens største ambitioner.

⁽¹⁾ Godkendelse af 4.10.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2016/590 af 11. april 2016 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen indgået inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 103 af 19.4.2016, s. 1).

- (7) Det Europæiske Råd tilsluttede sig i sine konklusioner af 23. og 24. oktober 2014 om 2030-rammen for klima- og energipolitikken et bindende mål for reduktion af EU's egne drivhusgasemissioner for hele økonomien på mindst 40 % senest i 2030 i forhold til 1990. Den 6. marts 2015 vedtog Rådet dette bidrag fra Unionen og dens medlemsstater som deres tilsigtede nationalt bestemte bidrag, hvilket blev meddelt UNFCCC's sekretariat.
- (8) I den meddelelse, som ledsager forslaget om Unionens undertegnelse af Parisaftalen, fremhævede Kommissionen, at den globale overgang til renere energi kræver en ændret investeringsadfærd og incitamenter i hele det politiske spektrum. Det er en af Unionens vigtigste prioriteter at skabe en robust energiunion, som kan give borgerne sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energi til overkommelige priser. Det kræver en fortsat ambitiøs klimaindsats og fremskridt med hensyn til andre aspekter af energiunionen at nå dette mål.
- (9) Rådet bekræftede i sine konklusioner af 18. september 2015, at Unionen og dens medlemsstater har til hensigt at handle i fællesskab i henhold til Parisaftalen, og hilste Norge og Islands hensigt om at deltage i denne fælles indsats velkommen.
- (10) Unionen og dens medlemsstaters fælles indsats vil blive aftalt rettidigt og omfatte det respektive emissionsniveau, der er tildelt Unionen og dens medlemsstater.
- (11) Det er et krav i henhold til Parisaftalens artikel 4, stk. 16, at sekretariatet underrettes om den fælles indsats, herunder det emissionsniveau, som hver part skal holde sig inden for i den relevante periode.
- (12) Parisaftalen er i overensstemmelse med Unionens miljømål, jf. traktatens artikel 191, navnlig målene om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer, og navnlig bekæmpelse af klimaændringer.
- (13) Parisaftalen og kompetenceerklæringen bør godkendes på Unionens vegne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Parisaftalen, som blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, godkendes herved på Unionens vegne.

Teksten til Parisaftalen er knyttet til denne afgørelse.

Den kompetenceerklæring, der er knyttet til nærværende afgørelse, godkendes også på Unionens vegne.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den eller de personer, som er beføjet til på Unionens vegne at deponere ratifikationsinstrumentet hos De Forenede Nationers generalsekretær i overensstemmelse med Parisaftalens artikel 20, stk. 1, sammen med kompetenceerklæringen.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne bestræber sig på at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på deponering af ratifikationsinstrumenter samtidig med Unionen eller snarest muligt derefter.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres beslutninger om at ratificere Parisaftalen eller efter omstændighederne om den sandsynlige dato for afslutningen af de nødvendige procedurer.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. oktober 2016.

På Rådets vegne
M. LAJČÁK
Formand

OVERSÆTTELSE
PARISAFTALEN

PARTERNE I DENNE AFTALE,

SOM er parter i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, i det følgende benævnt »konventionen«,

SOM I HENHOLD til Durbanplatformen for en styrket indsats, som blev oprettet ved beslutning 1/CP. 17 af konferencen for parterne i konventionen på dens 17. samling,

SOM BESTRÆBER sig på at nå konventionens mål, og som følger dennes principper, herunder princippet om et retfærdigt grundlag og fælles, men differentieret ansvar og respektive muligheder i lyset af forskellige nationale forhold,

SOM ANERKENDER behovet for en effektiv og gradvis reaktion på den presserende klimatrussel på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige viden,

SOM ANERKENDER de særlige behov og vilkår blandt udviklingslandsparterne, især blandt dem, der er særligt sårbare over for de skadelige virkninger af klimaændringer, i overensstemmelse med konventionen,

SOM TAGER FULDT HENSYN TIL de mindst udviklede landes særlige behov og situation med hensyn til finansiering og teknologioverførsel,

SOM ANERKENDER, at parterne ikke blot kan blive påvirket af klimaændringer, men også af virkningerne af de foranstaltninger, som bliver truffet som reaktion på disse,

SOM FREMHÆVER den nære sammenhæng mellem indsats og virkninger i forbindelse med klimaændringer og retfærdig adgang til bæredygtig udvikling og udryddelse af fattigdom,

SOM ANERKENDER den grundlæggende prioritering af fødevarer sikkerhed og af at udrydde hungersnød samt fødevarerproduktionssystemers særlige sårbarhed over for de skadelige virkninger af klimaændringer,

SOM TAGER HENSYN til nødvendigheden af en retfærdig omstilling for arbejdskraften og skabelse af anstændigt arbejde og kvalitetsjob i overensstemmelse med nationalt fastlagte udviklingsprioriteringer,

SOM ERKENDER, at klimaændringer er et fælles problem for menneskeheden, hvorfor parterne i forbindelse med klimaforanstaltninger bør respektere, fremme og tage hensyn til deres respektive forpligtelser med hensyn til menneskerettigheder, retten til sundhed, oprindelige folks rettigheder, lokalsamfund, migranter, børn, handicappede, personer i sårbare situationer og retten til udvikling samt ligestillingen mellem kønnene, styrkelse af kvinders indflydelse og status samt lighed mellem generationerne,

SOM ANERKENDER vigtigheden af efter omstændighederne at bevare og forøge dræn og reservoirer for de drivhusgasser, som omhandles i konventionen,

SOM MÆRKER sig vigtigheden af at sikre økosystemers integritet, herunder havenes, og beskyttelsen af biodiversiteten, som i nogle kulturer betragtes som Moder Jord, og som mærker sig, at begrebet »klimaretfærdighed« er vigtigt for mange i forbindelse med indsatsen for at imødegå klimaændringer,

SOM BEKRÆFTER vigtigheden af undervisning, uddannelse, folkeoplysning, offentlig medvirken, offentlighedens adgang til oplysninger og samarbejde på alle niveauer om de spørgsmål, der behandles i denne aftale,

SOM ANERKENDER vigtigheden af engagement på alle myndighedsniveauer og fra forskellige aktører i overensstemmelse med parternes nationale lovgivninger i forbindelse med indsatsen for at imødegå klimaændringer,

SOM TILLIGE ERKENDER, at bæredygtig livsstil, bæredygtige forbrugsmønstre og bæredygtig produktion, med industri-landsparterne i spidsen for indsatsen, spiller en vigtig rolle med hensyn til at imødegå klimaændringer,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

I denne aftale gælder de definitioner, der er anført i konventionens artikel 1. Derudover gælder følgende:

- a) »konvention«: De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, der blev vedtaget i New York den 9. maj 1992
- b) »partskonference«: konference for parterne i konventionen
- c) »part«: en part i aftalen.

Artikel 2

1. Formålet med denne aftale, som forbedrer gennemførelsen af konventionen, herunder af dennes mål, er at styrke den globale reaktion på truslen fra klimaændringer inden for rammerne af bæredygtig udvikling og indsatsen for at udrydde fattigdom, bl.a. ved at:

- a) holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur til et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C i forhold til det førindustrielle niveau, idet det erkendes, at dette vil reducere risiciene ved og virkningerne af klimaændringer væsentligt
- b) øge tilpasningsevnen over for de skadelige virkninger af klimaændringer og fremme modstandsdygtigheden over for klimaændringer og en udvikling med lave drivhusgasemissioner på en måde, der ikke er til fare for fødevarerproduktionen, og
- c) lede finansielle strømme i retning af lave drivhusgasemissioner og klimarobust udvikling.

2. Gennemførelsen af denne aftale bygger på et retfærdigt grundlag og princippet om parternes fælles, men differentierede ansvar, og respektive muligheder i lyset af forskellige nationale forhold.

Artikel 3

Som nationalt bestemte bidrag til den globale reaktion på klimaændringer skal alle parterne iværksætte og meddele ambitiøse tiltag, jf. artikel 4, 7, 9, 10, 11 og 13, med henblik på at opfylde denne aftales mål, jf. artikel 2. Alle parternes samlede indsats vil udgøre et fremskridt over tid, og i den forbindelse anerkendes behovet for at yde støtte til udviklingslandsparterne med henblik på effektiv gennemførelse af aftalen.

Artikel 4

1. For at nå det langsigtede temperaturmål, som er fastlagt i artikel 2, sigter parterne mod at nå toppen af drivhusgasemissionerne så hurtigt som muligt globalt set, samtidig med at det anerkendes, at udviklingslandsparterne vil være længere om at nå toppen; parterne sigter mod derefter at gennemføre hurtige reduktioner i overensstemmelse med den bedste forhåndenværende videnskab, således at der i anden halvdel af dette århundrede opnås balance mellem menneskeskabte drivhusgasemissioner fordelt på kilder og optaget heraf fordelt på dræn, hvilket skal ske på et retfærdigt grundlag og inden for rammerne af bæredygtig udvikling og indsatsen for at udrydde fattigdom.

2. Hver part udarbejder, meddeler og håndhæver de successive nationalt bestemte bidrag, som den agter at yde. Parterne iværksætter nationale modvirkningsforanstaltninger med henblik på at nå målene for sådanne bidrag.

3. Hver parts successive nationalt bestemte bidrag skal udgøre et fremskridt i forhold til partens på det pågældende tidspunkt gældende nationalt bestemte bidrag og afspejle den størst mulige ambition fra partens side i overensstemmelse med parternes fælles, men differentierede ansvar og respektive muligheder i lyset af forskellige nationale forhold.

4. Industrilandsparterne bør fortsat gå forrest ved at fastlægge bindende mål for reduktion af drivhusgasemissionerne for hele økonomien. Udviklingslandsparterne bør fortsætte med at styrke deres modvirkningsindsats, og under hensyn til forskellige nationale forhold tilskyndes de til med tiden at bevæge sig i retning af mål for reduktion eller begrænsning af drivhusgasemissionerne for hele økonomien.

5. Der ydes støtte til udviklingslandsparterne med henblik på gennemførelsen af denne artikel i overensstemmelse med artikel 9, 10 og 11, idet det anerkendes, at øget støtte til udviklingslandsparterne gør det muligt for dem at iværksætte mere ambitiøse foranstaltninger.

6. De mindst udviklede lande og små udviklingsøstater kan med henblik på at opnå lave drivhusgasemissioner udarbejde og meddele strategier, planer og foranstaltninger, som afspejler deres særlige forhold.

7. Yderligere modvirkningsfordele som følge af parternes tilpasningsforanstaltninger og/eller planer om økonomisk diversificering kan bidrage til modvirkningsresultater i medfør af denne artikel.

8. Ved meddelelsen af deres nationalt bestemte bidrag leverer alle parter de oplysninger, der er nødvendige for klarheden, gennemsigtigheden og forståeligheden i overensstemmelse med beslutning 1/CP.21 og eventuelt relevante beslutninger truffet af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale.

9. Hver part meddeler et nationalt bestemt bidrag hvert femte år i overensstemmelse med beslutning 1/CP.21 og eventuelt relevante beslutninger truffet af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, og under hensyntagen til resultaterne af den globale statusopgørelse, som omhandles i artikel 14.

10. Partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, overvejer på sin første samling fælles tidsrammer for nationalt bestemte bidrag.

11. En part kan til enhver tid i overensstemmelse med de retningslinjer, som er vedtaget af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, tilpasse sit aktuelle nationalt bestemte bidrag med henblik på at øge sit ambitionsniveau.

12. De af parterne meddelte nationalt bestemte bidrag registreres i et offentligt register, der føres af sekretariatet.

13. Parterne redegør for deres nationalt bestemte bidrag. Ved redegørelsen for menneskeskabte emissioner og optaget i overensstemmelse med deres nationalt bestemte bidrag fremmer parterne miljømæssig integritet, gennemsigtighed, nøjagtighed, fuldstændighed, sammenlignelighed og konsekvens, og de sikrer, at dobbelttælling undgås i overensstemmelse med de retningslinjer, som er vedtaget af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale.

14. I lyset af bestemmelserne i stk. 13 bør parterne inden for rammerne af deres nationalt bestemte bidrag, og hvor det er relevant, tage hensyn til eksisterende metoder og retningslinjer i henhold til konventionen, når de anerkender og gennemfører modvirkningsforanstaltninger med hensyn til menneskeskabte emissioner og optag.

15. Parterne tager ved gennemførelsen af denne aftale hensyn til bekymringerne blandt de parter, hvis økonomier påvirkes mest af modforanstaltningerne, især udviklingslandsparternes bekymringer.

16. Parter, herunder regionale organisationer for økonomisk integration og deres medlemsstater, som er nået til enighed om at handle i fællesskab i overensstemmelse med stk. 2, oplyser ved meddelelsen af deres nationalt bestemte bidrag sekretariatet om aftalens vilkår, herunder det emissionsniveau, som hver part skal holde sig inden for i den relevante periode. Sekretariatet informerer dernæst konventionens parter og signatarer om den pågældende aftales vilkår.

17. Hver part i en sådan aftale er i overensstemmelse med stk. 13 og 14 og artikel 13 og 15 ansvarlig for sit emissionsniveau, således som dette er fastlagt i den aftale, der omhandles i stk. 16.

18. Hvis parter, der handler i fællesskab, gør dette inden for rammerne af og sammen med en regional organisation for økonomisk integration, som selv er part i denne aftale, er hver medlemsstat af den regionale organisation for økonomisk integration individuelt og i fællesskab med den regionale organisation for økonomisk integration ansvarlig for sit emissionsniveau, således som dette er fastlagt i den aftale, som er meddelt i henhold til stk. 16 i overensstemmelse med stk. 13 og 14 og artikel 13 og 15.

19. Alle parter bør stræbe efter at formulere og kommunikere langsigtede udviklingsstrategier med henblik på at opnå lave drivhusgasemissioner under hensyntagen til artikel 2 og deres fælles, men differentierede ansvar og respektive muligheder i lyset af forskellige nationale forhold.

Artikel 5

1. Parterne bør træffe foranstaltninger til at bevare og eventuelt forøge dræn og reservoirer for drivhusgasser, herunder skove, jf. konventionens artikel 4, stk. 1, litra d).

2. Parterne tilskyndes til, bl.a. via resultatbaserede betalinger, at træffe foranstaltninger til at gennemføre og understøtte den eksisterende ramme, som er fastlagt ved de på grundlag af konventionen allerede vedtagne retningslinjer og beslutninger, med henblik på: politiske tilgange og positive incitamenter til aktiviteter med relation til reduktion af emissioner fra skovrydning og skovforringelse og betydningen af bevaring, bæredygtig skovforvaltning og forøgelse af skovenes kulstoflagre i udviklingslandene; og alternative politiske tilgange, f.eks. fælles modvirknings- og tilpasningsmetoder til integrerende og bæredygtig skovforvaltning, hvor det alt efter relevans på ny bekræftes, hvor vigtigt det er med eventuel stimulering med hensyn til de ikke kulstofrelaterede fordele ved sådanne tilgange.

Artikel 6

1. Parterne anerkender, at nogle parter vælger frivilligt samarbejde i forbindelse med gennemførelsen af deres nationalt bestemte bidrag for at kunne iværksætte mere ambitiøse modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger og fremme bæredygtig udvikling og miljømæssig integritet.

2. Når parterne på frivillig basis deltager i samarbejdstiltag, som omfatter anvendelsen af internationalt overførte modvirkningsresultater i forbindelse med nationalt bestemte bidrag, skal de fremme bæredygtig udvikling og sikre miljømæssig integritet og gennemsigtighed, herunder i forvaltningen, og, bl.a. for at undgå dobbelttælling, anvende solide regnskabsmetoder, der er i overensstemmelse med de retningslinjer, som er vedtaget af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale.

3. Anvendelsen af internationalt overførte modvirkningsresultater til at opfylde nationalt bestemte bidrag i medfør af denne aftale er frivillig og kræver de deltagende parters godkendelse.

4. Til parternes frivillige brug oprettes hermed en mekanisme, der skal bidrage til at modvirke drivhusgasemissioner og understøtte bæredygtig udvikling; partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, udøver myndighed over og udstikker retningslinjer for den. Mekanismen overvåges af et dertil af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, udpeget organ og har til formål at:

- a) fremme modvirkningen af drivhusgasemissioner og samtidig skabe bæredygtig udvikling
- b) tilskynde til og fremme deltagelse af offentlige og private enheder, der har fået tilladelse af en part, i modvirkningen af drivhusgasemissioner
- c) bidrage til at reducere emissionsniveauerne i den værtspart, der vil drage fordel af modvirkningsaktiviteter med henblik på emissionsreduktioner, som en anden part også kan anvende til at opfylde sit nationale bidrag, og
- d) opnå en samlet reduktion af de globale emissioner.

5. De emissionsreduktioner, der opnås gennem den mekanisme, som omhandles i stk. 4, må ikke anvendes som dokumentation for opfyldelsen af værtspartens nationalt bestemte bidrag, hvis de af en anden part anvendes til at dokumentere opfyldelse af dennes nationalt bestemte bidrag.
6. Partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, sikrer, at en del af indtægterne fra aktiviteter under den mekanisme, som omhandles i stk. 4, anvendes til at dække administrationsomkostninger samt til at hjælpe udviklingslandsparter, der er særligt sårbare overfor de negative virkninger af klimaændringer, med at dække deres tilpasningsomkostninger.
7. Partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, vedtager på sin første samling regler, nærmere bestemmelser og procedurer for den mekanisme, der omhandles i stk. 4.
8. Parterne anerkender vigtigheden af at have integrerede, holistiske og balancerede ikke-markedsbaserede metoder til rådighed med henblik på velkoordineret og effektivt at kunne gennemføre deres nationalt bestemte bidrag inden for rammerne af bæredygtig udvikling og udryddelse af fattigdom, herunder bl.a. via modvirkning, tilpasning, finansiering, teknologioverførsel og kapacitetsopbygning, hvor det er relevant. Disse metoder har til formål at:
 - a) fremme ambitionerne med hensyn til modvirkning og tilpasning
 - b) styrke den offentlige og private sektors deltagelse i gennemførelsen af nationalt bestemte bidrag og
 - c) gøre det muligt at koordinere på tværs af instrumenter og relevante institutionelle ordninger.
9. Hermed fastlægges en ramme for ikke-markedsbaserede tilgange til bæredygtig udvikling med henblik på at fremme de ikke-markedsbaserede tilgange, som omhandles i stk. 8.

Artikel 7

1. Hermed fastlægger parterne den globale målsætning for tilpasning via forbedring af tilpasningskapaciteten, styrkelse af modstandsdygtigheden og mindskelse af sårbarheden over for klimaændringer med henblik på at bidrage til bæredygtig udvikling og sikre en tilstrækkelig tilpasningsindsats inden for rammerne af det temperaturmål, der omhandles i artikel 2.
2. Parterne erkender, at tilpasning er en global udfordring, som alle står over for, med lokale, subnationale, regionale og internationale dimensioner, og at tilpasning er en nøglekomponent i og bidrager til den langsigtede globale indsats over for klimaændringer for at beskytte mennesker, indkomstmuligheder og økosystemer, idet der tages hensyn til de presserende og øjeblikkelige behov hos de udviklingslandsparter, som er særligt sårbare over for klimaændringernes skadelige virkninger.
3. Udviklingslandsparternes tilpasningsindsats skal anerkendes i overensstemmelse med de bestemmelser, som partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, vedtager på sin første samling.
4. Parterne anerkender, at det nuværende behov for tilpasning er betydeligt, at en større modvirkningsindsats kan mindske behovet for yderligere tilpasning, og at større tilpasningsbehov kan indebære højere tilpasningsomkostninger.
5. Parterne erkender, at tilpasningsindsatsen bør være landestyret, ligestillingsorienteret, deltagelsesbaseret og fuldt gennemsigtig, tage hensyn til sårbare grupper, samfund og økosystemer, og at den bør bygge på og følge den bedste forhåndenværende videnskabelige dokumentation og, hvor det er relevant, traditionel viden, indfødtes viden og lokale videnssystemer med henblik på at integrere tilpasningen i relevante socioøkonomiske og miljømæssige politikker og foranstaltninger, hvor det er relevant.
6. Parterne anerkender vigtigheden af støtte til og internationalt samarbejde om tilpasningsindsatsen og vigtigheden af at tage hensyn til udviklingslandsparternes behov, især dem, der er særligt sårbare over for de skadelige virkninger af klimaændringer.

7. Parterne bør styrke deres samarbejde om at forbedre tilpasningsindsatsen under hensyntagen til Cancun-tilpasningsrammen, herunder med hensyn til at:

- a) udveksle oplysninger, god praksis og erfaringer, herunder, hvor det er relevant, vedrørende videnskab, planlægning, politikker og gennemførelse i forbindelse med tilpasningsforanstaltninger
- b) styrke de institutionelle ordninger, herunder dem under konventionen, som vedrører denne aftale, for at støtte syntesen mellem relevante oplysninger og viden og ydelsen af teknisk støtte og vejledning til parterne
- c) styrke den videnskabelige viden om klima, herunder forskning, systematiske observationer af klimasystemet og systemer til tidlig varsling, på en måde, der kan danne grundlag for klimatjenester og understøtte beslutningstagningen
- d) bistå udviklingslandsparter med at identificere effektive tilpasningspraksisser, tilpasningsbehov, prioriteter, ydet og modtaget støtte til tilpasningsforanstaltninger og tilpasningsbestræbelser samt udfordringer og mangler på en måde, der er i overensstemmelse med god praksis, og
- e) forbedre effektiviteten og holdbarheden af tilpasningsforanstaltninger.

8. FN's specialiserede organisationer og agenturer tilskyndes til at støtte parternes indsats for at gennemføre de foranstaltninger, som omhandles i stk. 7, under hensyntagen til bestemmelserne i stk. 5.

9. Hver part tager, hvor det er relevant, del i planlægningsprocesser med henblik på tilpasning og gennemførelsen af foranstaltninger, herunder udarbejdelse og forbedring af de relevante planer, politikker og/eller bidrag, som kan omfatte følgende:

- a) gennemførelse af tilpasningsforanstaltninger, -projekter og/eller -bestræbelser
- b) processen i forbindelse med at opstille og gennemføre nationale tilpasningsplaner
- c) vurdering af virkninger af og sårbarhed over for klimaændringer med henblik på at formulere nationalt bestemte prioriterede foranstaltninger under hensyntagen til sårbare mennesker, steder og økosystemer
- d) overvågning og evaluering af og læring fra tilpasningsplaner, -politikker, -programmer og -foranstaltninger og
- e) opbygning af modstandsdygtigheden i socioøkonomiske og økologiske systemer, bl.a. via økonomisk diversificering og bæredygtig forvaltning af naturressourcer.

10. Hver part bør, hvor det er relevant, regelmæssigt fremlægge og ajourføre en meddelelse om tilpasning, som kan indeholde dens prioriteter og gennemførelses- og støttebehov, uden at udviklingslandsparterne derved pålægges yderligere byrder.

11. Meddelelsen om tilpasning, som omhandles i stk. 10, skal, hvor det er relevant, regelmæssigt fremlægges og ajourføres som en del af eller i forbindelse med andre meddelelser eller dokumenter, herunder en national tilpasningsplan, et nationalt bestemt bidrag, jf. artikel 4, stk. 2, og/eller en national meddelelse.

12. Meddelelsen om tilpasning, som omhandles i stk. 10, registreres i et offentligt register, der føres af sekretariatet.

13. Der skal ydes løbende og øget international støtte til udviklingslandsparterne med henblik på at gennemføre stk. 7, 9, 10 og 11 i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9, 10 og 11.

14. Den globale statusopgørelse, som omhandles i artikel 14, skal bl.a. omfatte:

- a) anerkendelse af udviklingslandsparternes tilpasningsindsats
- b) forbedring af gennemførelsen af tilpasningsforanstaltninger under hensyntagen til den meddelelse om tilpasning, der omhandles i stk. 10

- c) vurdering af tilstrækkeligheden og effektiviteten af tilpasning og støtte til tilpasning, og
- d) vurdering af de samlede fremskridt med hensyn til at opnå den globale målsætning for tilpasning, som omhandles i stk. 1.

Artikel 8

1. Parterne anerkender vigtigheden af at undgå, minimere og adressere tab og skader i forbindelse med de skadelige virkninger af klimaændringer, herunder ekstreme vejrbegebenheder og langsomt opståede begebenheder, og den rolle, som bæredygtig udvikling spiller med hensyn til at reducere risikoen for tab og skader.
2. Partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, udøver myndighed over og udstikker retningslinjer for den internationale mekanisme til håndtering af tab og skader i forbindelse med klimaændringer, der blev aftalt i Warszawa; denne kan forbedres og styrkes, for så vidt som dette besluttet af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale.
3. Parterne bør, hvor det er relevant, øge forståelsen, indsatsen og støtten, herunder via den internationale mekanisme fra Warszawa, på grundlag af samarbejde og facilitering i forbindelse med tab og skader forbundet med klimaændringernes skadelige virkninger.
4. Samarbejde og facilitering med henblik på at øge forståelse, indsats og støtte kan således omfatte følgende:
 - a) systemer til tidlig varsling
 - b) kriseberedskab
 - c) langsomt opståede begebenheder
 - d) begebenheder, der kan medføre uoprettelige og varige tab og skader
 - e) omfattende risikovurdering og risikostyring
 - f) faciliteter til risikoforsikring, fordeling af beskyttelse mod klimarisici og andre forsikringsløsninger
 - g) ikke-økonomiske tab og
 - h) lokalsamfundenes modstandsdygtighed, indtjeningsmuligheder og økosystemer.
5. Den internationale mekanisme fra Warszawa skal samarbejde med eksisterende organer og ekspertgrupper inden for rammerne af aftalen samt med relevante organisationer og ekspertorganer uden for aftalen.

Artikel 9

1. Industrilandsparterne stiller finansielle ressourcer til rådighed for udviklingslandsparterne med henblik på både modvirkning og tilpasning i forlængelse af deres eksisterende forpligtelser i henhold til konventionen.
2. Andre parter opfordres til at yde eller fortsætte med at yde en sådan støtte på frivillig basis.
3. Industrilandsparterne bør som en del af en global indsats fortsætte med at gå forrest i mobiliseringen af klimafinansiering fra en række forskellige kilder, instrumenter og kanaler under hensyntagen til offentlige midlers betydningsfulde rolle; dette gøres via en række foranstaltninger, herunder støtte til landestyrede strategier, og under hensyntagen til udviklingslandsparternes behov og prioriteter. En sådan mobilisering af klimafinansiering bør udgøre en stigning i forhold til tidligere bestræbelser.
4. Tilvejebringelsen af øgede finansielle ressourcer bør have til formål at sørge for en balance mellem tilpasning og modvirkning, og i den forbindelse bør der tages hensyn til landestyrede strategier og udviklingslandsparternes prioriteter og behov, især de udviklingslandsparter, der er særligt sårbare over for de skadelige virkninger af klimaændringer og har en væsentlig begrænset kapacitet, f.eks. de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater, i betragtning af behovet for offentlige og tilskudsbaserede midler til tilpasning.

5. Industrilandsparterne skal hvert andet år meddele vejledende kvantitative og kvalitative oplysninger vedrørende stk. 1 og 3, hvor det er relevant, herunder de eventuelt tilgængelige prognoser for niveauet af offentlige midler, som stilles til rådighed for udviklingslandsparterne. Andre parter, som stiller midler til rådighed, opfordres til på frivilligt grundlag at meddele sådanne oplysninger hvert andet år.
6. I den globale statusopgørelse, som omhandles i artikel 14, skal der tages hensyn til de relevante oplysninger fra industrilandsparterne og/eller aftaleorganerne vedrørende indsatsen i forbindelse med klimafinansiering.
7. Industrilandsparterne fremlægger hvert andet år gennemsigtige og pålidelige oplysninger om den støtte til udviklingslandsparterne, der ydes og mobiliseres via offentlige interventioner, i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, procedurer og retningslinjer, som skal vedtages af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, på dennes første samling, jf. artikel 13, stk. 13. Andre parter opfordres til at gøre det samme.
8. Konventionens finansieringsmekanisme, herunder dennes operationelle enheder, tjener som denne aftales finansieringsmekanisme.
9. De institutioner, der tjener denne aftale, herunder konventionens finansieringsmekanismes operationelle enheder, skal bestræbe sig på at sikre effektiv adgang til finansielle midler via forenklede godkendelsesprocedurer og øget støtte til at forbedre udviklingslandsparternes parathed, især de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater, inden for rammerne af disses nationale klimastrategier og -planer.

Artikel 10

1. Parterne deler en langsigtet vision om betydningen af fuldt at udnytte udviklingen og overførslen af teknologi med henblik på at øge modstandsdygtigheden over for klimaændringer og mindske drivhusgasemissionerne.
2. Parterne, som mærker sig vigtigheden af teknologi med henblik på at gennemføre modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger i medfør af denne aftale, og som anerkender den eksisterende indsats for at anvende og udbrede teknologi, skal styrke samarbejdet om udvikling og overførsel af teknologi.
3. Den teknologimekanisme, der er oprettet i henhold til konventionen, skal tjene denne aftale.
4. Hermed oprettes en teknologiramme med henblik på at udstikke overordnede retningslinjer for teknologimekanismens arbejde med at fremme og lette en øget indsats inden for udvikling og overførsel af teknologi; formålet er at understøtte gennemførelsen af denne aftale i overensstemmelse med den i stk. 1 omhandlede langsigtede vision.
5. Det er afgørende at fremskynde, opmuntre til og muliggøre innovation for at opnå en effektiv og langsigtet global reaktion på klimaændringerne og fremme økonomisk vækst og bæredygtig udvikling. En sådan indsats støttes, hvor det er relevant, bl.a. af teknologimekanismen og via finansielle midler fra konventionens finansieringsmekanisme med henblik på at fremme samarbejdstiltag inden for forskning og udvikling og lette udviklingslandsparternes adgang til teknologi, især i de tidlige faser af teknologicyklussen.
6. Der skal ydes støtte til udviklingslandsparterne, således at denne artikel kan gennemføres, herunder finansiell støtte, bl.a. til samarbejdsforanstaltninger, der har til formål at udvikle og overføre teknologi i forskellige faser i teknologicyklussen, med henblik på at opnå balance mellem støtte til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer. Ved den globale statusopgørelse, som omhandles i artikel 14, tages der hensyn til de tilgængelige oplysninger om den indsats, der gøres med hensyn til udvikling og overførsel af teknologi til fordel for udviklingslandsparterne.

Artikel 11

1. Kapacitetsopbygningen inden for rammerne af denne aftale bør øge udviklingslandsparternes kapacitet og evne til at træffe effektive klimaforanstaltninger, herunder bl.a. tilpasnings- og modvirkningsforanstaltninger, især blandt de lande med mindst kapacitet og dem, der er særligt sårbare over for de skadelige virkninger af klimaændringer, såsom små

udviklingsøstater; den bør endvidere fremme udviklingen, udbredelsen og anvendelsen af teknologi, adgangen til klimafinansiering, relevante aspekter af undervisning, uddannelse og folkeoplysning og gennemsigtig og nøjagtig videreformidling af oplysninger.

2. Kapacitetsopbygningen bør være landestyret, bygge på og svare til nationale behov og skabe nationalt ejerskab blandt parterne, især blandt udviklingslandsparterne, herunder på nationalt, subnationalt og lokalt niveau. Kapacitetsopbygningen bør bygge på erfaringer, herunder fra kapacitetsopbyggende aktiviteter inden for rammerne af konvention, og bør være en effektiv, iterativ proces, der er deltagelsesbaseret, vidtspændende og ligestillingsorienteret.

3. Alle parter bør samarbejde om at forbedre udviklingslandsparternes kapacitet til at gennemføre denne aftale. Industrilandsparterne bør øge støtten til kapacitetsopbyggende foranstaltninger hos udviklingslandsparterne.

4. Alle parter, der styrker udviklingslandsparternes kapacitet til at gennemføre denne aftale, herunder gennem regionale, bilaterale og multilaterale tilgange, skal regelmæssigt give meddelelse om disse kapacitetsopbyggende foranstaltninger. Udviklingslandsparterne bør regelmæssigt meddele fremskridt med hensyn til at gennemføre planer, politikker eller foranstaltninger med henblik på at gennemføre denne aftale.

5. De kapacitetsopbyggende aktiviteter skal styrkes gennem passende institutionelle ordninger til støtte for gennemførelsen af denne aftale, herunder de passende institutionelle ordninger, der er oprettet i henhold til konventionen, og som anvendes i forbindelse med denne aftale. Partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, drøfter og vedtager ved sin første samling en beslutning om de første institutionelle ordninger for kapacitetsopbygning.

Artikel 12

Parterne samarbejder om at træffe foranstaltninger til at forbedre undervisning, uddannelse, folkeoplysning, offentlig medvirken og offentlighedens adgang til oplysninger vedrørende klimaændringer, hvor det er relevant, i anerkendelse af vigtigheden af disse aktiviteter med hensyn til styrke foranstaltningerne i medfør af denne aftale.

Artikel 13

1. For at opbygge gensidig tillid og fremme effektiv gennemførelse oprettes hermed en udvidet ramme for gennemsigtighed med hensyn til foranstaltninger og støtte, der via indbygget fleksibilitet tager hensyn til parternes forskellige kapacitet og bygger på fælles erfaringer.

2. Ved gennemførelsen af bestemmelserne i denne artikel skal rammen for gennemsigtighed give fleksibilitet til de udviklingslandsparter, der på grund af deres kapacitet har behov for dette. De nærmere bestemmelser, procedurer og retningslinjer, som omhandles i stk. 13, afspejler denne fleksibilitet.

3. Rammen for gennemsigtighed skal bygge på og forbedre gennemsigtighedsordningerne inden for rammerne af konventionen under hensyntagen til de særlige omstændigheder i de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater; den skal gennemføres på en faciliterende, ikke-indgribende og sanktionsfri måde, der respekter national suveræniteten, og undgå at pålægge parterne urimelige byrder.

4. Gennemsigtighedsordningerne inden for rammerne af konventionen, herunder nationale meddelelser, toårsrapporter og opdaterede toårsrapporter, international vurdering og revision og international høring og analyse, skal udgøre en del af erfaringsgrundlaget for udarbejdelsen af nærmere bestemmelser, procedurer og retningslinjer i henhold til stk. 13.

5. Formålet med rammen for gennemsigtighed er for så vidt angår foranstaltninger at give et klart billede af klimainsatsen i lyset af konventionens mål, således som dette er fastsat i dennes artikel 2, herunder klarhed over og overvågning af fremskridtene med hensyn til opfyldelsen af parternes individuelt og nationalt bestemte bidrag i henhold til artikel 4 og parternes tilpasningsforanstaltninger i henhold til artikel 7, herunder god praksis, prioriteter, behov og mangler, således at dette kan bidrage til den globale statusopgørelse i henhold til artikel 14.

6. Formålet med rammen for gennemsigtighed er for så vidt angår støtte at skabe klarhed om støtte, der er ydet og modtaget af de relevante individuelle parter i forbindelse med klimaforanstaltninger i henhold til artikel 4, 7, 9, 10 og 11, og så vidt muligt at give et fuldt overblik over den samlede ydelse af finansiel støtte, således at oplysningerne kan bidrage til den globale statusopgørelse i henhold til artikel 14.
7. Hver part skal regelmæssigt fremlægge følgende oplysninger:
- a) en rapport med partens nationale opgørelse af menneskeskabte emissioner fordelt på kilder og optag fordelt på dræn af drivhusgasser udarbejdet ved hjælp af metoder baseret på god praksis, som er accepteret af Det Mellemstatslige Panel for Klimaændringer og aftalt af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, og
 - b) de oplysninger, der er nødvendige for at overvåge fremskridtene med hensyn til at gennemføre og opfylde partens nationalt bestemte bidrag, jf. artikel 4.
8. Hver part bør også, hvor det er relevant, fremlægge oplysninger vedrørende klimaændringernes virkninger og klimatilpasning, jf. artikel 7.
9. Industrilandsparter og andre parter, som yder støtte, henholdsvis skal og bør fremlægge oplysninger om finansiel støtte og støtte til teknologioverførsel og kapacitetsopbygning, som er ydet til udviklingslandsparter i henhold til artikel 9, 10 og 11.
10. Udviklingslandsparterne bør fremlægge oplysninger om, hvorvidt de har behov for eller har modtaget finansiel støtte og støtte til teknologioverførsel og kapacitetsopbygning, jf. artikel 9, 10 og 11.
11. De oplysninger, som hver part har fremlagt i medfør af stk. 7 og 9, skal revideres af en gruppe af tekniske eksperter i overensstemmelse med beslutning 1/CP.21. Med hensyn til de udviklingslandsparter, som på baggrund af deres kapacitet har behov for det, skal revisionsprocessen omfatte hjælp til at fastslå kapacitetsopbygningsbehov. Alle parter skal desuden deltage i en faciliterende, multilateral vurdering af fremskridtene med hensyn til tiltagene i medfør af artikel 9 og af deres respektive gennemførelse og opfyldelse af deres nationalt bestemte bidrag.
12. Den tekniske ekspertrevision i henhold til dette stk. skal bestå af en vurdering af den støtte, som parten har ydet, så vidt relevant, og partens gennemførelse og opfyldelse af dens nationalt bestemte bidrag. Ved revisionen skal der også udpeges områder, hvor parten kan forbedre sig, og den skal omfatte en undersøgelse af oplysningernes overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, procedurer og retningslinjer, som omhandles i stk. 13, under hensyntagen til den fleksibilitet, som tilstås parterne i henhold til stk. 2. Ved revisionen tages der særligt hensyn til udviklingslandsparternes respektive nationale kapaciteter og forhold.
13. Partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, vedtager på sin første samling fælles nærmere bestemmelser, procedurer og retningslinjer, hvor det er relevant, med henblik på gennemsigtigheden af foranstaltninger og støtte; dette gøres på grundlag af erfaringer med hensyn til gennemsigtighedsrelaterede ordninger inden for rammerne af konventionen og yderligere præcisering af bestemmelserne i denne artikel.
14. Der ydes støtte til udviklingslande med henblik på gennemførelsen af denne artikel.
15. Der ydes også løbende støtte til opbygning af gennemsigtighedsrelateret kapacitet hos udviklingslandsparterne.

Artikel 14

1. Partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, gør regelmæssigt status over gennemførelsen af denne aftale for at vurdere de kollektive fremskridt hen imod at opfylde formålet med denne aftale og nå dens langsigtede mål (kaldet den »globale statusopgørelse«). Den handler i den forbindelse på en dækkende og faciliterende måde under hensyntagen til modvirkning, tilpasning og midlerne til gennemførelse og støtte samt på et retfærdigt grundlag og på baggrund af den bedste videnskabelige dokumentation.

2. Partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, foretager sin første globale statusopgørelse i 2023 og hvert femte år derefter, medmindre andet fastsættes af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale.
3. Resultaterne af den globale statusopgørelse tjener til parternes oplysning med henblik på deres nationalt bestemte opdatering og forbedring af deres foranstaltninger og støtte i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne aftale samt med henblik på forbedring af det internationale klimasamarbejde.

Artikel 15

1. Der oprettes hermed en mekanisme til at lette gennemførelsen og fremme overholdelsen af bestemmelserne i denne aftale.
2. Mekanismen, der omhandles i stk. 1, skal bestå af et ekspertudvalg af faciliterende karakter, der skal fungere på en gennemsigtig måde baseret på frivillighed uden anvendelse af sanktioner. Udvalget tager særligt hensyn til parternes respektive nationale kapaciteter og forhold.
3. Udvalget udfører sine opgaver i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser og procedurer, der er blevet vedtaget af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, på dennes første samling, og rapporterer årligt til partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale.

Artikel 16

1. Partskonferencen, som er det øverste organ for konventionen, tjener som møde for parterne i denne i denne aftale.
2. Parter i konventionen, som ikke er parter i denne aftale, kan deltage som observatører i forhandlingerne på alle samlinger for partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale. Når partskonferencen tjener som møde for parterne i denne aftale, træffes beslutninger i henhold til denne aftale kun af de parter, der er parter i aftalen.
3. Når partskonferencen tjener som møde for parterne i denne aftale, erstattes alle medlemmer af forretningsudvalget for partskonferencen, der repræsenterer en part i konventionen, som på det pågældende tidspunkt ikke er part i denne aftale, med et ekstra medlem, som vælges af og blandt parterne i denne aftale.
4. Partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, overvåger regelmæssigt gennemførelsen af denne aftale og træffer inden for rammerne af sine beføjelser de beslutninger, der kræves for at fremme en effektiv gennemførelse af aftalen. Den udfører de opgaver, den er blevet overdraget i henhold til denne aftale, og:
 - a) opretter de hjælpeorganer, der skønnes nødvendige for gennemførelsen af denne aftale og
 - b) udøver andre funktioner, der skønnes nødvendige for gennemførelse af denne aftale.
5. Forretningsordenen for partskonferencen og konventionens finansielle procedurer skal med de fornødne ændringer anvendes i henhold til denne aftale, medmindre andet er vedtaget ved konsensus af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale.
6. Den første samling for partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, indkaldes af sekretariatet i forbindelse med den første samling for partskonferencen, der skal afholdes efter datoen for denne aftales ikrafttræden. Efterfølgende ordinære samlinger for partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, afholdes i forbindelse med partskonferencens ordinære samlinger, medmindre andet fastsættes af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale.
7. Ekstraordinære samlinger for partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, afholdes på et hvilket som helst tidspunkt, som partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, måtte skønne nødvendigt, eller på skriftlig anmodning af en af parterne, forudsat at denne anmodning, senest seks måneder efter, at parterne er blevet underrettet herom af sekretariatet, støttes af mindst en tredjedel af dem.

8. De Forenede Nationer og dets særorganisationer og Det Internationale Atomenergiagentur såvel som enhver medlemsstat deraf eller observatører dertil, som ikke er part i konventionen, kan som observatører være repræsenteret på samlingerne for partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale. Ethvert organ eller agentur, det være sig nationalt eller internationalt, statsligt eller ikke-statsligt, som har kompetence på områder, der henhører under denne aftale, og som har underrettet sekretariatet om, at det som observatør ønsker at lade sig repræsentere ved en samling for partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, kan få adgang, medmindre mindst en tredjedel af de tilstedeværende parter gør indsigelse herimod. Observatørers adgang til og deltagelse i samlinger finder sted i henhold til forretningsordenen, jf. stk. 5.

Artikel 17

1. Det ved konventionens artikel 8 oprettede sekretariat tjener som sekretariat for denne aftale.
2. Konventionens artikel 8, stk. 2, om sekretariatets funktioner og konventionens artikel 8, stk. 3, om de dispositioner, der er truffet for sekretariats arbejde, gælder med de fornødne ændringer for denne aftale. Sekretariatet udøver derudover de funktioner, som det er blevet overdraget i henhold til denne aftale og af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale.

Artikel 18

1. Hjælpeorganet for Videnskabelig og Teknologisk Rådgivning og Hjælpeorganet for Konventionens Gennemførelse, der er oprettet ved konventionens artikel 9 og 10, tjener henholdsvis som hjælpeorgan for videnskabelig og teknologisk rådgivning og som hjælpeorgan for gennemførelse af denne aftale. Konventionens bestemmelser vedrørende disse to organers funktion gælder med de fornødne ændringer for denne aftale. Samlingerne for møderne i hjælpeorganet for videnskabelig og teknologisk rådgivning og hjælpeorganet for gennemførelse af denne aftale afholdes i forbindelse med møderne i henholdsvis Hjælpeorganet for Videnskabelig og Teknologisk Rådgivning og Hjælpeorganet for Konventionens Gennemførelse.
2. Parter i konventionen, som ikke er parter i denne aftale, kan deltage som observatører i forhandlingerne på alle samlinger for hjælpeorganerne. Når hjælpeorganerne tjener som hjælpeorganer for denne aftale, kan beslutninger, der træffes efter denne aftale, kun træffes af parterne i denne aftale.
3. Når hjælpeorganerne, der er oprettet ved konventionens artikel 9 og 10, udøver deres funktioner i forbindelse med forhold, der vedrører denne aftale, erstattes alle medlemmer af forretningsudvalgene for disse hjælpeorganer, der repræsenterer en part i konventionen, men som på det pågældende tidspunkt ikke er part i denne aftale, med et ekstra medlem, som vælges af og blandt parterne i denne aftale.

Artikel 19

1. Hjælpeorganer eller andre institutionelle ordninger, der er oprettet ved eller i overensstemmelse med konventionen, ud over dem, der er omhandlet i denne aftale, tjener denne aftale efter beslutning truffet af partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale. Partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, fastlægger de funktioner, der skal udøves af sådanne hjælpeorganer eller via sådanne ordninger.
2. Partskonferencen, der tjener som møde for parterne i denne aftale, kan udstikke yderligere retningslinjer for sådanne hjælpeorganer og institutionelle ordninger.

Artikel 20

1. Denne aftale er åben for undertegnelse og forelægges til ratifikation, accept eller godkendelse af stater og organisationer for økonomisk integration, der er parter i konventionen. Den er åben for undertegnelse i De Forenede Nationers hovedkvarter i New York fra den 22. april 2016 til den 21. april 2017. Derefter er denne aftale åben for tiltrædelse fra dagen efter den dato, hvor den lykkes for undertegnelse. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.

2. Enhver regional organisation for økonomisk integration, som bliver part i denne aftale, uden at nogen af den pågældende organisations medlemsstater selv er part i aftalen, er bundet af alle de i denne aftale fastsatte forpligtelser. Hvis en eller flere medlemsstater i en regional organisation for økonomisk integration er part i denne aftale, afgør organisationen og dens medlemsstater fordelingen af deres respektive ansvarsområder, for så vidt angår opfyldelsen af deres forpligtelser i medfør af aftalen. I sådanne tilfælde kan organisationen og dens medlemsstater ikke udøve deres rettigheder i medfør af aftalen samtidigt.

3. Regionale organisationer for økonomisk integration angiver i deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter omfanget af deres kompetence på de områder, der er omfattet af denne aftale. Disse organisationer meddeler ligeledes depositaren, som derefter meddeler parterne, enhver væsentlig ændring i omfanget af deres kompetence.

Artikel 21

1. Denne aftale træder i kraft på tredivtedagen efter den dato, hvor mindst 55 parter i konventionen, som i alt tegner sig for mindst ca. 55 % af de samlede globale drivhusgasemissioner, har deponeret deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter.

2. De »samlede globale drivhusgasemissioner« betyder udelukkende med henblik på stk. 1 den seneste værdi, der er blevet meddelt af konventionens parter på selve dagen for vedtagelsen af denne aftale eller før.

3. For hver stat eller regional organisation for økonomisk integration, som ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder denne aftale, efter at de i stk. 1 anførte betingelser for ikrafttræden er opfyldt, træder denne aftale i kraft på tredivtedagen efter den dato, hvor den pågældende stat eller regionale organisation for økonomisk integration har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 tælles et instrument, der deponeres af en regional organisation for økonomisk integration, ikke med oven i de instrumenter, som medlemsstater af den nævnte organisation allerede har deponeret.

Artikel 22

Bestemmelserne i konventionens artikel 15 om vedtagelse af ændringer af konvention gælder med de fornødne ændringer for denne aftale.

Artikel 23

1. Bestemmelserne i konventionens artikel 16 om vedtagelse og ændring af bilag til konventionen gælder med de fornødne ændringer for denne aftale.

2. Bilag til denne aftale er en integreret del heraf, og medmindre andet er udtrykkeligt anført, er enhver henvisning til denne aftale ligeledes en henvisning til bilagene hertil. Sådanne bilag begrænses til lister, formularer og andet beskrivende materiale af videnskabelig, teknisk, proceduremæssig eller administrativ art.

Artikel 24

Bestemmelserne i konventionens artikel 14 om bilæggelse af tvister gælder med de fornødne ændringer for denne aftale.

Artikel 25

1. Hver part har én stemme, jf. dog stk. 2.

2. Regionale organisationer for økonomisk integration tildeles, til udøvelse af deres stemmeret på områder, der henhører under deres kompetence, et antal stemmer svarende til antallet af de af deres medlemsstater, der er parter i denne aftale. En sådan organisation må ikke udøve sin ret til at stemme, hvis nogen af dens medlemsstater udøver deres ret, og omvendt.

Artikel 26

Generalsekretæren for De Forenede Nationer er depositar for denne aftale.

Artikel 27

Der må ikke tages forbehold over for denne aftale.

Artikel 28

1. Efter udløbet af en frist på tre år at regne fra datoen for denne aftales ikrafttræden for en part kan den pågældende part når som helst opsig denne aftale ved skriftlig meddelelse til depositaren.
2. Enhver opsigelse får virkning efter udløbet af en frist på et år efter datoen for depositarens modtagelse heraf eller på en hvilken som helst anden senere dato, som måtte være anført i opsigelsesmeddelelsen.
3. Enhver part, som har opsagt konventionen, vil ligeledes blive betragtet som havende opsagt denne aftale.

Artikel 29

Originaleksempelret af denne aftale, hvis arabiske, engelske, franske, kinesiske, russiske og spanske versioner er lige autentiske, deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

UDFÆRDIGET i Paris den 12. december 2015.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, som er behørigt bemyndiget hertil, undertegnet denne aftale.

Erklæring fra Europæiske Union i henhold til Parisaftalens artikel 20, stk. 3

Følgende stater er i øjeblikket medlem af Den Europæiske Union: Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Størhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Den Europæiske Union erklærer, at den i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 191 og artikel 192, stk. 1, har kompetence til at indgå internationale aftaler og opfylde de forpligtelser, som de medfører, når de bidrager til at nå følgende mål:

- bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten
- beskyttelse af menneskers sundhed
- en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne
- fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer, og navnlig bekæmpelse af klimaændringer.

Den Europæiske Union erklærer, at forpligtelsen i dens tilsigtede nationalt bestemte bidrag af 6. marts 2015 vil blive opfyldt gennem Unionens og dens medlemsstaters fælles foranstaltninger inden for deres respektive kompetenceområder.

Den Europæiske Union vil fortsat regelmæssigt give meddelelse om enhver væsentlig ændring i omfanget af dens kompetence, jf. aftalens artikel 20, stk. 3.

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/1842

af 14. oktober 2016

om ændring af forordning (EF) nr. 1235/2008 for så vidt angår den elektroniske kontrolattest for importerede økologiske produkter og visse andre elementer og af forordning (EF) nr. 889/2008 for så vidt angår kravene vedrørende konserverede eller forarbejdede økologiske produkter og fremsendelse af oplysninger

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 ⁽¹⁾, særlig artikel 38, litra a), d) og e), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 1235/2008 ⁽²⁾ indeholder detaljerede bestemmelser for import af økologiske produkter fra tredjelande.
- (2) En frist for kontrolorganernes og kontrolmyndighedernes indsendelse af ansøgninger om godkendelse til at føre overensstemmelseskontrol i overensstemmelse med artikel 32 i forordning (EF) nr. 834/2007 er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1235/2008. Eftersom gennemførelsen af bestemmelserne om import af overensstemmende produkter fortsat er til vurdering, og de tilhørende retningslinjer, modeller, spørgeskemaer og det nødvendige elektroniske transmissionssystem stadig er under udvikling, bør fristen for kontrolorganernes og -myndighedernes indsendelse af anmodninger forlænges.
- (3) Erfaringen har vist, at medlemsstaterne har forskellig praksis for så vidt angår kontrollen af sendinger af økologiske produkter, inden de overgår til fri omsætning i Unionen. For at opnå en ensartet og effektiv kontrol bør de forskellige former for kontrol, der er nødvendige for kontrollen af sendinger, afklares, i lyset af den risikovurdering, der skal foretages i henhold til artikel 27, stk. 3, i forordning (EF) nr. 834/2007. Det er også hensigtsmæssigt at omformulere definitionen af de myndigheder, der er ansvarlige for kontrol af sendinger og påtegningen af kontrolattesten med henblik på at præcisere, at disse myndigheder er en kompetent myndighed, der er ansvarlig for at tilrettelægge den offentlige kontrol vedrørende økologisk produktion, og som er udpeget i medfør af artikel 27, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007.
- (4) Det er også konstateret, at kontrolorganer og kontrolmyndigheder har forskellig praksis med hensyn til klassificeringen af produkter, der importeres under de produktkategorier, der er angivet i bilag III og IV til forordning (EF) nr. 1235/2008. For at opnå en mere ensartet klassificering under disse produktkategorier bør visse definitioner derfor fastsættes af hensyn til klarheden og retssikkerheden for aktørerne, for at sikre ensartet anvendelse af bestemmelserne i kontrolorganerne og kontrolmyndighederne, og at lette de kompetente myndigheders tilsyn.
- (5) For produktkategorier, hvor der henvises til uforarbejdede eller forarbejdede, bør disse betegnelser have samme betydning som i definitionerne af forarbejdede og uforarbejdede produkter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 ⁽³⁾ med henblik på forenkling og overensstemmelse med hygiejnebestemmelserne. Det bør dog præciseres, at mærkning og emballering er uden betydning for klassificeringen af produktet som uforarbejdet eller forarbejdet.
- (6) De to importordninger, der er fastsat i artikel 33, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 834/2007 udelukker i princippet gensidigt hinanden. Hvis et tredjeland er godkendt som ækvivalent, jf. artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007, er der ikke behov for at godkende en kontrolmyndighed eller er kontrolorgan i det

⁽¹⁾ EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1235/2008 af 8. december 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 for så vidt angår ordninger for import af økologiske produkter fra tredjelande (EUT L 334 af 12.12.2008, s. 25)

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

pågældende land i overensstemmelse med artikel 33, stk. 3. Som følge heraf fastsætter artikel 10, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1235/2008, at en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan kun kan blive godkendt i henhold til artikel 33, stk. 3, i forordning (EF) nr. 834/2007 i et land, der ikke er godkendt i henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007. For at undgå enhver hindring for import af økologiske produkter bør det være muligt for kontrolorganer og kontrolmyndigheder at blive godkendt i et tredjeland, når godkendelsen af dette tredjeland ikke omfatter det produkt, der skal importeres. Undtagelsesbestemmelsen i artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1235/2008 bør derfor omformuleres for at tage hensyn til den praksis, der anvendes, ved at henvise til produkter og ikke til produktkategorier.

- (7) På baggrund af forordning (EF) nr. 834/2007 kan produkter, der importeres fra et tredjeland, markedsføres i Unionen som økologiske, især hvis de omfattes af en kontrolattest udstedt af de kompetente myndigheder, kontrolmyndigheder eller kontrolorganer i et godkendt tredjeland eller af en godkendt kontrolmyndighed eller et godkendt kontrolorgan.
- (8) I overensstemmelse med aktion 12 i Handlingsplan for fremtidens økologiske produktion i Den Europæiske Union ⁽¹⁾ har Kommissionen udviklet et system for elektronisk attestering for import af økologiske produkter som et modul, der er integreret i det elektroniske TRACES-system (Trade Control and Expert System), som er fastsat i Kommissionens beslutning 2003/24/EF ⁽²⁾.
- (9) Visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1235/2008 bør ændres med henblik på indførelse af det elektroniske attesteringssystem og sikring af, at det pågældende system kan fungere korrekt. Bestemmelserne om frigivelse til fri omsætning af den pågældende medlemsstats toldmyndighed og arbejdsgangen for udstedelse og påtegning af kontrolattesten, herunder verifikationen af forbindelsen mellem kontrolattesten og toldangivelsen, bør præciseres. I den sammenhæng bør arbejdsgangen for udstedelsen og påtegningen af kontrolattesten under særlige toldprocedurer også præciseres. For at opnå et velfungerende elektronisk system bør de godkendte kontrolorganer og kontrolmyndigheders e-mailadresse anføres.
- (10) For at sikre at integriteten af de økologiske produkter, der importeres til Unionen, bevares, er det nødvendigt at præcisere, at det som hovedregel gælder, at kontrolorganet eller kontrolmyndigheden, der udsteder kontrolattesten, er det kontrolorgan eller den kontrolmyndighed, der godkender producenten af eller forarbejdningsvirksomheden for produktet. Hvis den erhvervsdrivende, der udfører den sidste håndtering med henblik på tilberedning, jf. definitionen i artikel 2, litra i), i forordning (EF) nr. 834/2007, er en anden end den oprindelige producent af eller forarbejdningsvirksomheden for produktet, udstedes kontrolattesten af det kontrolorgan eller den kontrolmyndighed, der har kontrolleret den sidste håndtering. Det er endvidere nødvendigt at præcisere, at kontrolorganer eller kontrolmyndigheder, der er opført i bilag III til forordning (EF) nr. 1235/2008, kun kan udstede kontrolattester i overensstemmelse med betingelserne i deres godkendelse, mens de kontrolorganer og kontrolmyndigheder, der er opført i bilag IV til samme forordning, kun kan udstede kontrolattester for de produkter og oprindelser, de står på listen for.
- (11) Erfaringen har vist, at der er forskellig praksis med hensyn til kontrol, som skal foretages af det kontrolorgan eller den kontrolmyndighed, der udsteder kontrolattesten. Det er derfor nødvendigt at specificere, hvilke kontroller, der skal gennemføres inden attesten udstedes. Kontrolorganer eller kontrolmyndigheder bør kun udstede kontrolattesten på baggrund af fuld dokumentkontrol, og, hvis det er relevant i henhold til deres risikovurdering, og af fysisk kontrol af de pågældende produkter. Ved forarbejdede landbrugsprodukter bør kontrolorganer og kontrolmyndigheder, som er opført i bilag III til forordning (EF) nr. 1235/2008, kontrollere, at alle de pågældende produkters bestanddele er blevet omfattet af et kontrolsystem, der er i overensstemmelse med vilkårene for godkendelsen af det pågældende tredjeland, og de kontrolorganer og kontrolmyndigheder, der er opført i bilag IV til samme forordning, bør kontrollere, at ingredienser er blevet kontrolleret og attesteret af kontrolorganer og kontrolmyndigheder, som er godkendt i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller produceret i Unionen. Det er ligeledes nødvendigt at præcisere den kontrol, som skal gennemføres af kontrolorganer eller kontrolmyndigheder, som er opført i bilag IV til forordning (EF) nr. 1235/2008, som attesterer operatører i de afsluttende faser af produktionskæden, såsom dem, der kun udfører mærknings- eller emballeringsaktiviteter. I disse tilfælde skal det efterprøves, om de pågældende produkter er kontrolleret og attesteret af kontrolorganer eller kontrolmyndigheder, der er opført i nævnte bilag, og som er godkendt for det pågældende land og produktkategori.
- (12) De myndigheder, der er ansvarlige for udstedelse og ajourføring af adgangsrettigheder til TRACES med henblik på elektronisk attestering af kontrol, bør identificeres. Desuden bør der fastsættes regler, som sikrer, at TRACES siger sikkerhed for autenticitet, integritet og læsbarhed over tid af informationerne og de tilhørende metadata i hele den periode, hvor de skal opbevares.

⁽¹⁾ COM(2014)179 final

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 2003/24/EF af 30. december 2002 om udvikling af et integreret veterinærinformationssystem (EFT L 8 af 14.1.2003, s. 44).

- (13) Der bør også fastsættes bestemmelse om en effektiv og fyldestgørende udveksling af informationer mellem medlemsstaternes myndigheder i tilfælde af, der konstateres uregelmæssigheder, navnlig hvis produkter mærkes som økologiske, men ikke ledsages af en kontrolattest.
- (14) Eftersom de sidste importtilladelser, som var udstedt af medlemsstaterne, udløb den 30. juni 2015, bør henvisning til importtilladelser udgå af forordning (EF) nr. 1235/2008.
- (15) Erhvervsdrivende og medlemsstater bør have tilstrækkelig til at tilpasse deres procedurer til den elektroniske kontrolattest, der udstedes via TRACES. Det er derfor nødvendigt at fastsætte en overgangsperiode, hvori udstedelsen og påtegningen af kontrolattesten i papirform fortsat er mulig.
- (16) For at kunne sikre at den elektroniske kontrolattest fungerer tilfredsstillende, herunder for at præcisere, at omlægningsprodukter udelukkes fra de godkendelser, der udstedes til tredjelande, at ensrette formuleringen med hensyn til oprindelsen af produkter, der kommer fra godkendte tredjelande, og ændre produktkategori C til at omfatte alger, herunder mikroalger, er det hensigtsmæssigt at ændre visse elementer af bilag III og IV til forordning (EF) nr. 1235/2008 uden at ændre anvendelsesområdet for de godkendelser, der tidligere er udstedt til tredjelande eller til kontrolorganer eller kontrolmyndigheder.
- (17) Ifølge oplysninger fra USA har behandlingen af æbler og pærer med antibiotika til bekæmpelse af ildsot ikke været tilladt siden oktober 2014 i dette tredjeland. Det er derfor berettiget at fjerne den pågældende begrænsning for produktkategori A og D fra bilag III til forordning (EF) nr. 1235/2008.
- (18) I lyset af de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen af ækvivalenssystemet, er det nødvendigt at tilpasse modellen for kontrolattesten og delkontrolattesten som omhandlet i bilag V og VI til forordning (EF) nr. 1235/2008 for at give oplysninger om producenten af eller forarbejdningsvirksomheden for det pågældende produkt, samt om det relevante oprindelsesland, når det ikke er det samme som produktets eksportland.
- (19) Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 ⁽¹⁾ indeholder detaljerede bestemmelser om økologisk produktion, mærkning og kontrol.
- (20) Da de nye definitioner af »forarbejdet« og »uforarbejdet« i forordning (EF) nr. 1235/2008 indebærer, at nogle af de aktiviteter, der indgår i definitionen af tilberedning i artikel 2, litra i), i forordning (EF) nr. 834/2007, ikke skal anses for at indebære forarbejdning, vil det betyde, at reglerne i artikel 26 i forordning (EF) nr. 889/2008 for produktion af forarbejdede fødevarer og foderstoffer bliver uklare. Derfor bør bestemmelserne om de forholdsregler, der skal træffes for at undgå risikoen for forurening med ikke-tilladte stoffer eller produkter eller sammenblandinger eller ombytning med ikke-økologiske produkter omformuleres for at præcisere, at de, hvor det er relevant, finde anvendelse på erhvervsdrivende, der udfører konserveringsaktiviteter. Med henblik herpå er det desuden hensigtsmæssigt at medtage definitioner af »konservering« og »forarbejdning«.
- (21) Fremsendelsen af oplysninger om de importerede sendinger i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 889/2008 bør også ske via TRACES.
- (22) Et velfungerende system for elektronisk attestering kræver, at de oplysninger, som skal indberettes af medlemsstaterne til Kommissionen vedrørende de kompetente myndigheder og kontrolorganer eller kontrolmyndigheder omfatter e-mailadresser og websteder. Det er hensigtsmæssigt at fastsætte en ny endelig dato for indberetningen af disse oplysninger.
- (23) Forordning (EF) nr. 1235/2008 og (EF) nr. 889/2008 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (24) For at sikre en gnidningsløs overgang til det nye elektroniske attesteringssystem bør denne forordning finde anvendelse fra en dato, der ligger seks måneder efter offentliggørelsen. Dog bør ændringen af produktkategori C til at omfatte alger, herunder mikroalger, finde anvendelse fra datoen for anvendelsen af den relevante bestemmelse i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/673 ⁽²⁾ om ændring af forordning (EF) nr. 889/2008 med henblik på at tillade anvendelsen af mikroalger som fødevarer.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol (EUT L 250 af 18.9.2008, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/673 af 29. april 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 889/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol (EUT L 116 af 30.4.2016, s. 8).

- (25) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forskriftsudvalget for Økologisk Produktion —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EF) nr. 1235/2008

I forordning (EF) nr. 1235/2008 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 5) og 6) affattes således:

»5) »verifikation af sendingen«: den kontrol, som gennemføres af den relevante medlemsstats kompetente myndighed inden for rammerne af den offentlige kontrol, der er fastsat i forordning Europa-Parlamentets og Rådets (EF) nr. 882/2004 (*), af opfyldelsen af kravene i forordning (EF) nr. 834/2007, af forordning (EF) nr. 889/2008 og af denne forordning ved systematisk dokumentkontrol, stikprøvebaseret identitetskontrol og, eventuelt efter en risikovurdering, fysisk kontrol, forud for sendingens overgang til fri omsætning i Unionen i overensstemmelse med artikel 13 i denne forordning

6) »den relevante medlemsstats kompetente myndighed« den toldmyndighed, fødevarerikkerhedsmyndighed eller andre myndigheder, som i henhold til artikel 27, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007 udpeges af medlemsstaterne som ansvarlig for kontrollen af sendinger og påtegningen af kontrolattester.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).«

b) Følgende indsættes som nr. 8) til 11):

»8) »akvakulturprodukter«: jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 34, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 (*)

9) »uforarbejdet«: jf. anvendelsen af uforarbejdet i definitionen af uforarbejdede produkter i artikel 2, stk. 1, litra n), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 (**), uanset emballerings- eller mærkningsaktiviteter

10) »forarbejdet«: jf. anvendelsen af forarbejdet i definitionen af forarbejdede produkter i artikel 2, stk. 1, litra o), i forordning (EF) nr. 852/2004, uanset emballerings- eller mærkningsaktiviteter

11) »indgangssted«: stedet for overgang til fri omsætning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).«

2) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen vurderer, om et kontrolorgan eller en kontrolmyndighed skal godkendes og optages på den liste, der er omhandlet i artikel 3, når den har modtaget en anmodning herom fra det pågældende kontrolorgans eller den pågældende kontrolmyndigheds repræsentant udarbejdet på grundlag af den model, som Kommissionen har stillet til rådighed i henhold til artikel 17, stk. 2. Kun fuldstændige anmodninger, som er modtaget senest den 31. oktober 2017, tages i betragtning ved udarbejdelsen af den første liste.«

3) Artikel 7, stk. 2, litra e) og f), affattes således:

- »e) navn, adresse, e-mailadresse, internetadresse og kodenummer på kontrolmyndigheden/kontrolmyndighederne og kontrolorganet/kontrolorganerne, der er godkendt af den i litra d) nævnte kompetente myndighed til at foretage kontrol
- f) navn, adresse, e-mailadresse, internetadresse og kodenummer på myndigheden/myndighederne og kontrolorganet/kontrolorganerne, der i tredjelandet har ansvar for at udstede attester med henblik på import til Unionen«

4) Artikel 9, stk. 1, litra a), affattes således:

- »a) hvis der, efter at et tredjeland er optaget på listen, sker ændringer i tredjelandets gældende foranstaltninger eller anvendelsen af dem, især i kontrolordningen, underretter det pågældende land straks Kommissionen herom; eventuelle ændringer i de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra d), e) og f), meddeles straks Kommissionen ved hjælp af det EDB-system, der er omhandlet i artikel 94, stk. 1, i forordning (EF) nr. 889/2008«

5) Artikel 10, stk. 3, affattes således:

- »3. Uanset stk. 2, litra b), kan de produkter med oprindelse i et godkendt tredjeland, som er opført i overensstemmelse med artikel 7, men som ikke er omfattet af den godkendelse, der er udstedt til det pågældende tredjeland, optages på den liste, der er henvist til i denne artikel.«

6) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Kontrolattest

1. For at en sending produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007, der er importeret i henhold til artikel 33 i samme forordning, kan overgå til fri omsætning i Unionen, kræves følgende:

- a) at den originale kontrolattest fremlægges for den relevante medlemsstats kompetente myndighed
- b) at sendingen kontrolleres, og at kontrolattesten påtegnes af den relevante medlemsstats kompetente myndighed og
- c) at kontrolattestens nummer angives i toldangivelsen om overgang til fri omsætning, jf. artikel 158, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 (*).

Kontrollen af sendingen og påtegningen af kontrolattesten foretages af den relevante medlemsstats kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor sendingen overgår til fri omsætning i Unionen.

Medlemsstaterne fastlægger indgangsstederne på deres område og meddeler Kommissionen de nævnte indgangssteder.

2. Kontrolattesten udstedes af den relevante kontrolmyndighed eller det relevante kontrolorgan, påtegnes af den relevante medlemsstats kompetente myndighed og udfyldes af første modtager på grundlag af modellen og bemærkningerne i bilag V og ved hjælp af det elektroniske Traces-system (Trade Control and Expert System), oprettet ved Kommissionens beslutning 2003/24/EF (**).

Den originale kontrolattest skal være en udskrevet kopi med en håndskrevet underskrift af den udfyldte elektroniske attest i Traces, eller som alternativ en kontrolattest underskrevet i Traces med en avanceret elektronisk signatur, jf. artikel 3, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 (***), eller med en elektronisk signatur, der giver de samme garantier med hensyn til funktioner, der tilskrives en signatur, ved at anvende de samme regler og betingelser som dem, der er fastsat i Kommissionens bestemmelser om elektroniske og digitaliserede dokumenter, der er anført i bilaget til Kommissionens afgørelse 2004/563/EF, Euratom (****).

Når den originale kontrolattest er en udskrevet kopi med en håndskrevet underskrift af den udfyldte elektroniske attest i Traces, kontrollerer kontrolmyndigheder, kontrolorganer, den relevante medlemsstats kompetente myndigheder og den første modtager i hver fase af udstedelsen, påtegningen og modtagelsen af kontrolattesten, at kopien stemmer overens med oplysningerne i Traces.

3. For at blive godkendt til påtegning skal kontrolattesten være udstedt af kontrolmyndigheden eller kontrolorganet for producenten af eller forarbejdningsvirksomheden for det pågældende produkt, eller, hvis den erhvervsdrivende, som udfører den sidste håndtering med henblik på tilberedning, er en anden end producenten af eller forarbejdningsvirksomheden for det pågældende produkt, af kontrolmyndigheden eller kontrolorganet for den erhvervsdrivende, som udfører den sidste håndtering med henblik på tilberedning, jf. definitionen i artikel 2, litra i), i forordning (EF) nr. 834/2007.

Denne kontrolmyndighed eller dette kontrolorgan er:

- a) en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan, der er opført i bilag III til denne forordning for de pågældende produkter og for det tredjeland, hvori produkterne har deres oprindelse, eller, hvis det er relevant, hvori den sidste håndtering med henblik på tilberedning er foretaget eller
- b) en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan, der er opført i bilag IV til denne forordning for de pågældende produkter og for det tredjeland, hvori produkterne har deres oprindelse, eller hvori den sidste håndtering med henblik på tilberedning er foretaget.

4. Kontrolmyndigheden eller kontrolorganet, der udsteder kontrolattesten, udsteder først kontrolattesten og underskriver først erklæringen i rubrik 18 i attesten, efter at det har gennemført dokumentkontrol på grundlag af alle relevante kontroldokumenter, herunder navnlig produktionsplanen for det pågældende produkt, transportdokumenter og handelspapirer og, hvis det er relevant på baggrund af deres risikovurdering, efter at det har foretaget fysisk kontrol af sendingen.

For forarbejdede produkter gælder dog, at hvis kontrolmyndigheden eller kontrolorganet, der udsteder kontrolattesten, er en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan, som er opført i bilag III, skal myndigheden eller organet først udstede kontrolattesten og underskrive erklæringen i rubrik 18 i attesten efter at have kontrolleret, at alle økologiske ingredienser i produktet er kontrolleret og certificeret af en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan, som er godkendt af det pågældende tredjeland, som er opført i nævnte bilag, eller hvis den udstedende kontrolmyndighed eller det udstedende kontrolorgan er en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan, der er opført i bilag IV, skal den eller det først udstede kontrolattesten og underskrive erklæringen i rubrik 18 i attesten efter at have kontrolleret, at alle økologiske ingredienser i sådanne produkter er kontrolleret og certificeret af en kontrolmyndighed eller et kontrolorgan, der er opført i bilag III eller IV, eller er produceret og certificeret i Unionen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 834/2007.

Hvis den erhvervsdrivende, der udfører den sidste håndtering med henblik på tilberedning, er en anden end producenten af eller forarbejdningsvirksomheden for produktet, skal den kontrolmyndigheden eller det kontrolorgan, der udsteder kontrolattesten, og som er opført i bilag IV, først udstede kontrolattesten og underskrive erklæringen i rubrik 18 i attesten efter at have gennemført dokumentkontrol på grundlag af alle relevante kontroldokumenter, herunder transportdokumenter og handelspapirer, den eller det har kontrolleret, at produktionen eller forarbejdningen af det pågældende produkt er blevet kontrolleret og certificeret af et kontrolorgan eller en kontrolmyndighed, der er godkendt for de pågældende produkter og det pågældende land i overensstemmelse med artikel 33, stk. 3, i forordning (EF) nr. 834/2007 og, hvis det er relevant på baggrund af deres risikovurdering, efter at det har foretaget fysisk kontrol af sendingen.

På anmodning af Kommissionen eller den kompetente myndighed i en medlemsstat skal den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, der udsteder kontrolattesten i henhold til andet og tredje afsnit uden ophold stille en liste over alle operatører i den økologiske produktionskæde samt over de kontrolmyndigheder eller de kontrolorganer, som de opererer under, til rådighed.

5. Kontrolattesten udstedes i ét originaleksemplar.

Den første modtager eller i givet fald importøren kan dog tage en kopi af kontrolattesten med henblik på at informere kontrolmyndigheder og kontrolorganer, jf. artikel 83 i forordning (EF) nr. 889/2008. På enhver sådan kopi skal der være trykt eller stemplet »KOPI«.

6. Ved kontrollen af en sending påtegner den relevante medlemsstats kompetente myndighed i rubrik 20 den originale kontrolattest og returnerer den til den person, som forelagde den.

7. Den første modtager udfylder ved modtagelsen af sendingen rubrik 21 i kontrolattesten for at bekræfte, at sendingen er blevet modtaget efter bestemmelserne i artikel 34 i forordning (EF) nr. 889/2008.

Den første modtager sender herefter den originale attest til den importør, der er anført i rubrik 11 i attesten, med henblik på artikel 33, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 834/2007.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

(**) Kommissionens beslutning 2003/24/EF af 30. december 2002 om udvikling af et integreret veterinærinformationssystem (EFT L 8 af 14.1.2003, s. 44).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

(****) Kommissionens afgørelse 2004/563/EF, Euratom af 7. juli 2004 om ændring af dens forretningsorden (EUT L 251 af 27.7.2004, s. 9).«

7) Som artikel 13a til 13d indsættes:

»Artikel 13a

Force majeure eller særlige omstændigheder

1. Ved force majeure eller særlige omstændigheder, som hindrer det elektroniske system i at fungere, og navnlig ved funktionsfejl i systemet eller afbrydelser af forbindelsen, kan kontrolattester og udskrifter heraf udstedes og påtegnes i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3 til 7, uden brug af Traces i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4 i denne artikel og på grundlag af de modeller og de vejledninger, som angives i bilag V eller VI. De kompetente myndigheder, kontrolmyndigheder, kontrolorganer og erhvervsdrivende underretter uden ophold Kommissionen og indfører i Traces alle de nødvendige oplysninger senest ti kalenderdage efter at systemet er genoprettet.

2. Hvis kontrolattesten udstedes uden brug af Traces, affattes den på et af Unionens officielle sprog og udfyldes, bortset fra stempler og underskrifter, enten udelukkende med blokbogstaver eller udelukkende på maskine.

Kontrolattesten skal udfyldes på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i medlemsstat, hvor toldklareringen gennemføres. Den relevante medlemsstats kompetente myndigheder kan om nødvendigt anmode om at få oversat kontrolattesten til sit officielle sprog eller et af sine officielle sprog.

Attesten er ugyldig, hvis der er foretaget ikke-attesterede ændringer eller udstregninger.

3. Kontrolmyndigheden eller kontrolorganet, der udsteder kontrolattesten, skal forsyne hver udstedt attest med et løbenummer og registrere alle udstedte attester i kronologisk orden og give alle efterfølgende brevudvekslinger det løbenummer, som angives af Traces.

4. Hvis kontrolattesten udstedes og påtegnes uden brug af Traces, finder artikel 15, stk. 1, andet og tredje afsnit, og artikel 15, stk. 5, anvendelse.

Artikel 13b

Importør

Importøren skal angive kontrolattestens løbenummer i toldangivelsen om overgang til fri omsætning, jf. artikel 158, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Artikel 13c

Adgangsrettigheder

Kommissionen er ansvarlig for tildeling og ajourføring af adgangsrettigheder til TRACES for de kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 2, litra n), i forordning (EF) nr. 834/2007, for kompetente myndigheder i tredjelande, som er godkendt i henhold til artikel 33, stk. 2, i samme forordning, og for kontrolmyndigheder og kontrolorganer, der er opført på listen i bilag III eller IV til denne forordning. Inden Kommissionen tildeler adgangsrettigheder til TRACES, skal den kontrollere identiteten af de pågældende kompetente myndigheder, kontrolmyndigheder og kontrolorganer.

De kompetente myndigheder, som defineres i artikel 2, litra n), i forordning (EF) nr. 834/2007, er ansvarlig for udstedelse og ajourføring af adgangsrettigheder til TRACES for erhvervsdrivende, kontrolmyndigheder og kontrolorganer i Unionen. Inden de kompetente myndigheder tildeler adgangsrettigheder til TRACES, skal den kontrollere identiteten af de pågældende erhvervsdrivende, kontrolmyndigheder og kontrolorganer. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, som er ansvarlig for at koordinere samarbejdet og kontakterne med Kommissionen på dette område.

De kompetente myndigheder underretter Kommissionen om de adgangsrettigheder, som de har tildelt. Kommissionen aktiverer disse adgangsrettigheder i TRACES.

Artikel 13d

Informationernes integritet og læsbarhed

Integriteten af de oplysninger, der registreres i overensstemmelse med denne forordning, beskyttes i TRACES.

Systemet skal navnlig garantere følgende:

- a) det skal muliggøre entydig identifikation af hver enkelt bruger og omfatte effektive foranstaltninger til kontrol af adgangsrettigheder til beskyttelse mod ulovlig, ondsindet og uautoriseret adgang, fjernelse, ændring og flytning af oplysninger, filer og metadata
 - b) det skal udstyres med fysiske beskyttelsessystemer mod indtrængen og miljøhændelser og beskyttelsessoftware mod internetangreb
 - c) det skal beskytte de lagrede data i et miljø, som er sikkert i både fysisk og softwaremæssig henseende
 - d) det skal på forskellig måde forhindre uautoriserede ændringer og omfatte integritetssikrende mekanismer til kontrol af, om informationerne er blevet ændret i tidens løb
 - e) det skal opbevare et revisionsspor for hvert væsentligt led i proceduren
 - f) det skal omfatte pålidelige formatkonverterings- og migrationsprocedurer til sikring af, at informationerne er læsbare og tilgængelige i hele den påbudte opbevaringsperiode
 - g) det skal indeholde tilstrækkeligt detaljeret og opdateret funktionel og teknisk dokumentation vedrørende systemets drift og karakteristika, der når som helst er tilgængelig for de organisatoriske enheder, der har ansvaret for de funktionelle og/eller tekniske specifikationer.«
- 8) I artikel 14 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis en sending fra et tredjeland henføres under en toldoplagsprocedure eller er genstand for aktiv forædling som omhandlet i forordning (EU) nr. 952/2013, og undergår en eller flere af de tilberedninger, der er henvist til i andet afsnit, foretager den relevante medlemsstats kompetente myndighed kontrollen af sendingen som omhandlet i artikel 13, stk. 1, første afsnit, litra b), i denne forordning, inden den første tilberedning finder sted. Referencenummeret på den toldangivelse, hvormed varerne er angivet til opbevaring på toldoplag eller til proceduren for aktiv forædling, anføres i rubrik 19 i kontrolattesten.

Tilberedningen begrænses til kun at omfatte følgende aktiviteter:

- a) pakning eller ompakning eller
- b) mærkning vedrørende formen for henvisning til den økologiske produktionsmetode.

Efter denne tilberedning skal sendingen, inden den overgår til fri omsætning, undergå de foranstaltninger, der er henvist til i artikel 13, stk. 1, i denne forordning.

Efter afslutning af denne procedure sendes den originale kontrolattest i givet fald tilbage til importøren af sendingen som anført i rubrik 11 i attestens med henblik på artikel 33, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 834/2007.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Andet afsnit affattes således:

»For hver delsending, som opsplitningen resulterer i, fremlægger den importør, der er angivet i rubrik 11 i kontrolattesten, en delkontrolattest gennem TRACES til den relevante medlemsstats kompetente myndighed, jf. modellen og vejledningen i bilag VI. Efter kontrollen af delsendingen påtegner den relevante medlemsstats kompetente myndighed delkontrolattesten i rubrik 13 med henblik på overgang til fri omsætning. Kontrollen af delsendingen og påtegningen af delkontrolattesten foretages af den relevante medlemsstats kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor delsendingen overgår til fri omsætning i Unionen.«

ii) Fjerde afsnit udgår.

9) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende som andet og tredje afsnit:

»Hvis kontrollen af en sending foretaget af den relevante medlemsstats kompetente myndighed fører til konstatering af en overtrædelse eller en uregelmæssighed, der fører til, at påtegningen af attesten og af overgangen til fri omsætning af produkter afslås, underretter nævnte myndighed uden ophold Kommissionen og de øvrige medlemsstater om overtrædelsen eller uregelmæssigheden gennem TRACES.«

Medlemsstaterne sikrer en effektiv og virkningsfuld koordinering mellem de kompetente myndigheder, der udfører offentlig kontrol, med henblik på udveksling uden ophold af oplysninger om påvisning af sendinger af produkter, jf. artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007, der er forsynet med henvisning til økologisk produktionsmåde, men som ikke er angivet, som det var hensigten, til at blive importeret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 834/2007. Den relevante medlemsstats kompetente myndighed underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om disse resultater gennem TRACES.«

b) Følgende tilføjes som stk. 5:

»5. Importøren, den første modtager eller deres kontrolmyndighed eller kontrolorgan sender oplysningerne om overtrædelserne eller uregelmæssighederne vedrørende importerede produkter til de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater ved brug af det EDB-system, der er henvist til i artikel 94, stk. 1, i forordning (EF) nr. 889/2008, gennem TRACES.«

10) Artikel 17, stk. 3, affattes således:

»3. Anmodninger, dokumenter og oplysninger som omhandlet i denne forordning skal kunne indlæses i det i stk. 1 nævnte EDB-system, når dette er relevant.«

11) Artikel 18, stk. 2, affattes således:

»2. Den første liste over anerkendte lande omfatter Argentina, Australien, Costa Rica, Indien, Israel (*), New Zealand og Schweiz. Den indeholder ikke de kodenumre, der er nævnt i nærværende forordnings artikel 7, stk. 2, litra f). Disse kodenumre tilføjes inden den 1. juli 2010 ved en ajourføring af listen i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2.«

(*) I det følgende forstået som Staten Israel bortset fra territorierne under israelsk administration siden juni 1967, nærmere betegnet Golanhøjderne, Gazastriben, Østjerusalem og resten af Vestbredden.«

12) Artikel 19 udgår.

13) Som artikel 19a indsættes:

»Artikel 19a

Overgangsbestemmelser om anvendelsen af kontrolattester, der ikke er udstedt i TRACES

Indtil den 19. oktober 2017 kan kontrolattester, jf. artikel 13, stk. 1, litra a), og disses delattester, jf. artikel 14, stk. 2, udstedes og påtegnes i henhold til artikel 13, stk. 3 til 7, uden brug af TRACES i henhold til artikel 13a, stk. 1, 2 og 3, og på grundlag af de modeller og vejledninger, der er anført i bilag V eller VI.«

- 14) Bilag III ændres som anført i bilag I til nærværende forordning.
- 15) I bilag IV i listen over produktkategorier ændres »C: Akvakulturprodukter og tang« til: »C: Uforarbejdede akvakulturprodukter og alger.«
- 16) Bilag V erstattes af teksten i bilag II til nærværende forordning.
- 17) Bilag VI erstattes af teksten i bilag III til denne forordning.

Artikel 2

Ændring af forordning (EF) nr. 889/2008

I forordning (EF) nr. 889/2008 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 tilføjes følgende litra t) og u):

- t) »konservering«: enhver foranstaltning ud over produktion og høst, som udføres på produkter, men som ikke betragtes som forarbejdning efter definitionen i litra u), og som omfatter alle foranstaltninger, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra n), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 (*), og ikke omfatter emballering og mærkning af produktet
- u) »forarbejdning«: enhver foranstaltning, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra m), i forordning (EF) nr. 852/2004, og som omfatter anvendelse af de stoffer, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 834/2007. Emballerings- og mærkningsaktiviteter betragtes ikke som forarbejdning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).«

2) Overskriften til afsnit II affattes således:

»AFSNIT II

REGLER FOR PRODUKTION, KONSERVERING, FORARBEJDNING, EMBALLERING, TRANSPORT OG OPBEVARING AF ØKOLOGISKE PRODUKTER«

3) Overskriften til afsnit II, kapitel 3, affattes således:

»KAPITEL 3

Konserverede og forarbejdede produkter«

4) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Regler for konservering af produkter og for produktion af forarbejdede foderstoffer og fødevarer

1. Erhvervsdrivende, der konserverer produkter eller producerer forarbejdede foderstoffer og fødevarer, skal etablere og ajourføre passende procedurer baseret på en systematisk identifikation af kritiske forarbejdningstrin.

Anvendelse af disse procedurer skal sikre, at de forarbejdede produkter til enhver tid er i overensstemmelse med reglerne for økologisk produktion.

2. De erhvervsdrivende skal overholde og gennemføre procedurerne i stk. 1. De skal navnlig:

- a) træffe forholdsregler for at undgå risikoen for forurening med ikke-tilladte produkter eller stoffer

- b) træffe passende rengøringsforanstaltninger, kontrollere effektiviteten heraf og registrere disse foranstaltninger
- c) sikre, at ikke-økologiske produkter ikke markedsføres med en henvisning til den økologiske produktionsmetode.
3. Hvis der i tilberedningsenheden også tilberedes eller opbevares ikke-økologiske produkter, skal den erhvervsdrivende:
- a) udføre aktiviteterne som en fuldstændig serie på et andet sted eller et andet tidspunkt end tilsvarende aktiviteter, der gennemføres for ikke-økologiske produkter
- b) opbevare økologiske produkter på et andet sted eller et andet tidspunkt, før og efter aktiviteterne
- c) underrette kontrolmyndigheden eller kontrolorganet om de aktiviteter, der er nævnt i litra a) og b) og give den/det adgang til et ajourført register over alle aktiviteter og forarbejdede mængder
- d) træffe forholdsregler til at sikre, at partierne kan identificeres, og til at undgå sammenblanding eller ombytning med ikke-økologiske produkter
- e) først håndtere økologiske produkter efter passende rengøring af produktionsudstyret.
4. Tilsætningsstoffer, tekniske hjælpestoffer og andre stoffer og ingredienser til forarbejdning af foder og fødevarer samt eventuel forarbejdningspraksis, som f.eks. røgning, skal være i overensstemmelse med god fremstillingspraksis.«
- 5) I artikel 84 tilføjes som stk. 3:
- »3. Importøren sender de oplysninger, der er omhandlet i første og andet afsnit, ved hjælp af det elektroniske TRACES-system (Trade Control and Expert System), som blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2003/24/EF (*).
- (*) Kommissionens beslutning 2003/24/EF af 30. december 2002 om udvikling af et integreret veterinærinformationssystem (EFT L 8 af 14.1.2003, s. 44).«
- 6) I artikel 94, stk. 1, foretages følgende ændringer:
- a) Litra a) og b) affattes således:
- »a) inden den 30. juni 2017, oplysningerne i artikel 35, litra a), i forordning (EF) nr. 834/2007, herunder e-mailadresse og internetadresse, og derefter ved enhver ændring i disse oplysninger
- b) inden den 30. juni 2017, oplysningerne i artikel 35, litra a), i forordning (EF) nr. 834/2007, herunder adresse, e-mailadresse og internetadresse, og derefter ved enhver ændring i disse oplysninger«
- b) Følgende indsættes som litra e):
- »e) inden den 30. juni 2017, navn, adresse, e-mailadresse og internetadresse for den relevante medlemsstats kompetente myndigheder, jf. definitionen i artikel 2, nr. 6, i forordning (EF) nr. 1235/2008, og derefter ved enhver ændring i disse oplysninger.«
- Artikel 3*
- Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 19. april 2017. Artikel 1, nr. 2, finder anvendelse fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, og artikel 1, nr. 15, finder anvendelse af fra den 7. maj 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

I bilag III til forordning (EF) nr. 1235/2008 foretages følgende ændringer:

- 1) Efter overskriften »LISTE OVER TREDJELANDE OG RELEVANTE SPECIFIKATIONER, JF. ARTIKEL 7« indsættes følgende note:

»Bemærk: I henhold til artikel 17, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 834/2007 må dyr og animalske produkter, der er produceret under omlægningsperioden i litra c), ikke markedsføres med de i artikel 23 og 24 i samme forordning nævnte angivelser, der bruges til mærkning og reklame. Sådanne produkter er derfor også udelukket fra godkendelserne for produktkategori B og D for alle de tredjelande, der er opført i dette bilag.«

- 2) I oplysningerne vedrørende Argentina, Australien, Costa Rica, Indien, Israel, Japan, Schweiz, Tunesien, New Zealand udgår fodnote »⁽¹⁾ Tang indgår ikke.«

- 3) I oplysningerne vedrørende Argentina foretages følgende ændringer:

a) i punkt 1 udgår begrænsningerne for produktkategori B og D

b) punkt 2 affattes således:

»2. **Oprindelse:** produkter af kategori A, B og F, som er dyrket i Argentina, og produkter af kategori D, som er forarbejdet i Argentina med økologisk dyrkede ingredienser, som er dyrket i Argentina.«

- 4) I oplysningerne vedrørende Australien affattes punkt 2 således:

»2. **Oprindelse:** produkter af kategori A og F, som er dyrket i Australien, og produkter af kategori D, som er forarbejdet i Australien med økologisk dyrkede ingredienser, som er dyrket i Australien.«

- 5) I oplysningerne vedrørende Costa Rica foretages følgende ændringer:

a) begrænsningen »Kun forarbejdede vegetabiliske produkter« ændres til »Kun forarbejdede planteprodukter«

b) punkt 2 affattes således:

»2. **Oprindelse:** produkter af kategori A og F, som er dyrket i Costa Rica, og produkter af kategori D, som er forarbejdet i Costa Rica med økologisk dyrkede ingredienser, som er dyrket i Costa Rica.«

- 6) I oplysningerne vedrørende Israel affattes punkt 2 således:

»2. **Oprindelse:** produkter af kategori A og F, som er dyrket i Israel, og produkter af kategori D, som er forarbejdet i Israel med økologisk dyrkede ingredienser, som er dyrket i Israel eller indført til Israel:

— enten fra Unionen

— eller fra et tredjeland under en ordning, der er anerkendt som ligestillet i henhold til i artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007.«

- 7) I oplysningerne vedrørende Japan ændres punkt 2 således:

»2. **Oprindelse:** produkter af kategori A og F, som er dyrket i Japan, og produkter af kategori D, som er forarbejdet i Japan med økologisk dyrkede ingredienser, som er dyrket i Japan eller indført til Japan:

— enten fra Unionen

— eller fra et tredjeland, for hvilket Japan har anerkendt, at produkterne er produceret og kontrolleret i dette tredjeland i henhold til regler svarende til dem, der er fastlagt i japansk lovgivning.«

8) I oplysningerne vedrørende Schweiz foretages følgende ændringer:

a) i punkt 1 udgår begrænsningen for produktkategori B

b) punkt 2 affattes således:

»2. **Oprindelse:** produkter af kategori A og F, som er dyrket i Schweiz, og produkter af kategori D og E, som er forarbejdet i Schweiz med økologisk dyrkede ingredienser, som er dyrket i Schweiz eller indført til Schweiz:

— enten fra Unionen

— eller fra et tredjeland, for hvilket Schweiz har anerkendt, at produkterne er produceret og kontrolleret i dette tredjeland i henhold til regler svarende til dem, der er fastlagt i schweizisk lovgivning.«

9) I oplysningerne vedrørende Tunesien affattes punkt 2 således:

»2. **Oprindelse:** produkter af kategori A og F, som er dyrket i Tunesien, og produkter af kategori D, som er forarbejdet i Tunesien med økologisk dyrkede ingredienser, som er dyrket i Tunesien.«

10) I oplysningerne vedrørende Amerikas Forenede Stater, i punkt 1, udgår begrænsningerne for produktkategori A og D.

11) I oplysningerne vedrørende New Zealand foretages følgende ændringer:

a) i punkt 1 udgår begrænsningerne for produktkategori B og D

b) punkt 2 affattes således:

»2. **Oprindelse:** produkter af kategori A, B og F, som er dyrket i New Zealand, og produkter af kategori D, som er forarbejdet i New Zealand med økologisk dyrkede ingredienser, som er dyrket i New Zealand eller indført til New Zealand:

— enten fra Unionen

— eller fra et tredjeland under en ordning, der er anerkendt som ligestillet i henhold til i artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007,

— eller fra et tredjeland, hvis regler for produktion og kontrol er anerkendt som ligestillet med MAF Official Organic Assurance Programme på grundlag af dette tredjelands myndigheders garantier og oplysninger i overensstemmelse med det newzealandske landbrugsministeriums bestemmelser, og forudsat at der kun indføres økologisk fremstillede ingredienser, der dog højst må udgøre 5 % af produkterne af landbrugsoprindelse, til iblanding i produkter af kategori D, der tilberedes i New Zealand.«

12) Punkt 2 i teksten vedrørende Republikken Korea affattes således:

»2. **Oprindelse:** produkter af kategori D, der er forarbejdet i Republikken Korea med økologisk dyrkede ingredienser, der er dyrket i Republikken Korea eller indført til Republikken Korea:

— enten fra Unionen

— eller fra et tredjeland, for hvilket Republikken Korea har anerkendt, at produkterne er produceret og kontrolleret i dette tredjeland efter de regler, der svarer til dem, der er fastlagt i Republikken Koreas lovgivning.«

—

BILAG II

»BILAG V

KONTROLATTEST FOR IMPORT AF ØKOLOGISKE PRODUKTER TIL DEN EUROPÆISKE UNION

1. Udstedende kontrolorgan eller -myndighed (navn, adresse og kode)	2. Rådets forordning (EF) nr. 834/2007: — artikel 33, stk. 2 ☐ eller — artikel 33, stk. 3 ☐		
3. Kontrolattestens løbenummer	4. Eksportør (navn og adresse)		
5. Producent eller forarbejdningsvirksomhed (navn og adresse)	6. Kontrolorgan eller kontrolmyndighed (navn, adresse og kode)		
7. Oprindelsesland	8. Eksporterende land		
9. Toldklaringsland/indgangssted	10. Bestemmelsesland		
11. Importør (navn, adresse og EORI-nummer)	12. Første modtager i Unionen (navn og adresse)		
13. Beskrivelse af produktet			
KN-kode	Handelsnavn	Antal forpackninger	Partiets nummer
Nettovægt			
14. Containernummer	15. Plombenummer	16. Samlet bruttovægt	
17. Transportmiddel inden indgangsstedet i Unionen			
Transportmåde			
Identifikation			
Internationalt transportdokument			

18. Erklæring fra det kontrolorgan eller den kontrolmyndighed, der er anført i rubrik 1, som udsteder attesten

Det attesteres herved, at denne attest er udstedt på grundlag af den kontrol, der kræves efter artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1235/2008, og at de ovenfor anførte produkter er fremstillet efter regler for produktion og kontrol af økologiske produkter, der betragtes som ligestillet i henhold til forordning (EF) nr. 834/2007.

Dato

Den befuldmægtigedes navn og underskrift

Den udstedende myndigheds/det udstedende organs
stempel19. Toldoplag Aktiv forædling

Den erhvervsdrivendes navn og adresse:

Kontrolorgan eller kontrolmyndighed (navn, adresse og kode):

Referencenummeret for toldangivelsen for toldoplag eller aktiv forædling:

20. Kontrol af sendingen og påtegning foretaget af den relevante medlemsstats kompetente myndighed

Myndighed og medlemsstat:

Dato:

Den befuldmægtigedes navn og underskrift

Stempel

21. Erklæring fra den første modtager

Det attesteres herved, at produkterne er modtaget i overensstemmelse med artikel 34 i forordning (EF) nr. 889/2008.

Virksomhedens navn:

Dato:

Den befuldmægtigedes navn og underskrift

Vejledning

- Rubrik 1: Navn, adresse og kode for kontrolorganet eller kontrolmyndigheden i tredjelandet, jf. artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1235/2008. Dette organ udfylder også rubrik 4 til 18.
- Rubrik 2: I denne rubrik anføres de bestemmelser i forordning (EF) nr. 834/2007, som er relevante for udstedelsen og anvendelsen af denne attest; den relevante bestemmelse angives.
- Rubrik 3: Attestens løbenummer, som automatisk tildeles af det elektroniske TRACES-system (Trade Control and Expert System), der er nævnt i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1235/2008, medmindre artikel 13a, stk. 3, finder anvendelse.
- Rubrik 4: Navn og adresse på den erhvervsdrivende, som eksporterer produkterne fra det land, der er anført i rubrik 8. Eksportøren er den erhvervsdrivende, der udfører den sidste håndtering med henblik på tilberedning, jf. definitionen i artikel 2, litra i), i forordning (EF) nr. 834/2007, for de produkter, der er angivet i rubrik 13, og forsejling af produkterne i emballager eller containere, jf. artikel 34 forordning (EF) nr. 889/2008.
- Rubrik 5: Erhvervsdrivende, som producerede eller forarbejdede produktet/produkterne i det tredjeland, der er angivet i rubrik 7.
- Rubrik 6: Kontrolorgan(er) eller -myndighed(er) der fører tilsyn med, at produktionen eller forarbejdningen af produkterne er i overensstemmelse med reglerne for økologisk produktion i det land, der er angivet i rubrik 7.
- Rubrik 7: Ved oprindelsesland forstås det land/de lande, hvor produktet er produceret/dyrket eller forarbejdet.
- Rubrik 8: Ved eksporterende land forstås det land, hvor produktet har gennemgået den sidste håndtering med henblik på tilberedning, jf. definitionen i artikel 2, litra i), i forordning (EF) nr. 834/2007, og hvor det er forsejlet i egnede emballager eller containere.
- Rubrik 9: Ved toldklareringsland forstås det land, hvor sendingen overgår til fri omsætning i Den Europæiske Union. Indgangssted er stedet for overgang til fri omsætning og det identificeres med FN's kode for handels- og transportlokationer (UN/LOCODE, fem bogstaver).
- Rubrik 10: Ved bestemmelsesland forstås det land i Den Europæiske Union, hvor den første modtager findes.
- Rubrik 11: Importørens navn, adresse og registrerings- og identifikationsnummer for økonomiske operatører (EORI-nummer), jf. artikel 9 i forordning (EU) nr. 952/2013. Ved importør forstås den fysiske eller juridiske person i Den Europæiske Union, der enten selv eller gennem en repræsentant frembyder sendingen med henblik på overgang til fri omsætning i Unionen.
- Rubrik 12: Navn og adresse på første modtager af sendingen i Den Europæiske Union. Ved første modtager forstås den fysiske eller juridiske person, hvortil sendingen leveres, og hvor sendingen håndteres med henblik på videre tilberedning og/eller markedsføring. Første modtager skal også udfylde rubrik 24.
- Rubrik 13: Beskrivelse af produkter, som omfatter de pågældende produkters KN-kode (så vidt muligt på 8-cifret niveau), handelsnavn, antal forpakninger (antal æsker, kasser, sække, spande, osv.), partinummer og nettovægt.
- Rubrik 14: Valgfrit
- Rubrik 15: Valgfrit
- Rubrik 16: Samlet bruttovægt udtrykt i relevante enheder (nettovægt i kilo, liter, osv.).
- Rubrik 17: Transportmiddel ved ankomst til indgangsstedet.
- Transportmåde: fly, skib, jernbane, vejretøj, andet.
- Identifikation af transportmidlet: ved fly flynummer, ved skibe skibsnavn, ved togvogne togets og godsvognens nummer, ved vejretøj registreringsnummerpladen på køretøjet og på en eventuel anhænger.
- Ved færge angives skib og vejretøj med identifikation af vejretøjet og færgeforbindelsen.
- Rubrik 18: Erklæring fra den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som udsteder attesten. Stempel og underskrift skal være i en fra påtrykket afvigende farve.
- Rubrik 19: Udfyldes af den relevante medlemsstats kompetente myndighed eller af importøren.
- Rubrik 20: Udfyldes af den relevante medlemsstats kompetente myndighed, hvis det er relevant, før tilberedning eller opsplætning under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1235/2008, og ved kontrollen af sendingen i henhold til artikel 13, stk. 1.
- Rubrik 21: Udfyldes af den første modtager ved modtagelse af produkterne, når han har foretaget kontrol som fastsat i artikel 34 i forordning (EC) nr. 889/2008.«
-

BILAG III

»BILAG VI

DELKONTROLATTEST Nr. ... FOR IMPORT AF ØKOLOGISKE PRODUKTER TIL DEN EUROPÆISKE UNION

1. Kontrolorgan eller -myndighed, der har udstedt den tilgrundliggende kontrolattest (navn, adresse og kode)	2. Rådets forordning (EF) nr. 834/2007: — artikel 33, stk. 2 ☐ eller — artikel 33, stk. 3 ☐			
3. Den tilgrundliggende kontrolattests løbenummer	4. Virksomhed, der har opsplittet den oprindelige sending i delsendinger (navn og adresse)			
5. Kontrolorgan eller kontrolmyndighed (navn, adresse og kode)	6. Importør (navn, adresse og EORI-nummer)			
7. Oprindelsesland	8. Eksporterende land			
9. Toldklaringsland/indgangssted	10. Bestemmelsesland			
11. Modtager af delsending fremkommet ved opsplittning (navn og adresse)				
12. Beskrivelse af produktet <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 30%;">KN-koder</td> <td style="width: 30%;">Antal forpakninger</td> <td style="width: 40%;">Delsendingens nettovægt og den oprindelige sendings vægt</td> </tr> </table>		KN-koder	Antal forpakninger	Delsendingens nettovægt og den oprindelige sendings vægt
KN-koder	Antal forpakninger	Delsendingens nettovægt og den oprindelige sendings vægt		
13. Erklæring fra den relevante medlemsstats relevante myndighed, der påtegner delkontrolattesten. Delkontrolattesten vedrører den delsending, der er beskrevet ovenfor, og som er fremkommet ved opsplittning af en sending, der er omfattet af kontrolattestoriginalen med det løbenummer, der er anført i rubrik 3. Myndighed og medlemsstat: Dato: <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">Den befuldmægtigedes navn og underskrift</td> <td style="width: 50%;">Stempel</td> </tr> </table>		Den befuldmægtigedes navn og underskrift	Stempel	
Den befuldmægtigedes navn og underskrift	Stempel			

14. Erklæring fra modtageren af delsendingen

Det attesteres herved, at de af delsendingen omfattede produkter er modtaget i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EF) nr. 889/2008.

Virksomhedens navn

Dato:

Den befuldmægtigedes navn og underskrift

Vejledning

Delkontrolattest nr. : Dette nummer svarer til nummeret på den delsending, der er fremkommet ved opsplitningen af den oprindelige sending.

Rubrik 1: Navn, adresse og kode på kontrolorganet eller -myndigheden i tredjelandet, der har udstedt den tilgrundliggende kontrolattest.

Rubrik 2: I denne rubrik anføres de bestemmelser i forordning (EF) nr. 834/2007, som er relevante for udstedelsen og anvendelsen af denne delkontrolattest; anfør den relevante bestemmelse for importen af den tilgrundliggende sending, jf. rubrik 2 i den tilgrundliggende kontrolattest.

Rubrik 3: Den tilgrundliggende attests løbenummer, som automatisk tildeles af det elektroniske TRACES-system (Trade Control and Expert System), som er omhandlet i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1235/2008, medmindre artikel 13a, stk. 3, finder anvendelse..

Rubrik 4: Erhvervsdrivende, som fysisk opsplitter den oprindelige sending i delsendinger, eller den erhvervsdrivende, som er ansvarlig for nævnte opsplitning.

Rubrik 5: Kontrolorgan eller -myndighed, som det påhviler at kontrollere den virksomhed, der har opsplittet sendingen.

Rubrik 6, 7 og 8: Der henvises til de relevante oplysninger vedrørende den tilgrundliggende kontrolattest.

Rubrik 9: Ved toldklareringsland forstås det land, hvor sendingen overgår til fri omsætning i Den Europæiske Union. Indgangssted er stedet for overgang til fri omsætning og identificeres med FN's kode for handels- og transportlokationer (UN/LOCODE, fem bogstaver).

Rubrik 10: Ved bestemmelsesland forstås det land i Den Europæiske Union, hvor den første modtager findes.

Rubrik 11: Modtageren af delsendingen (der er fremkommet ved opsplitning) i Den Europæiske Union.

Rubrik 12: Beskrivelse af produkter, som omfatter de pågældende produkters KN-kode (så vidt muligt på 8-cifret niveau), antal forpackninger (antal æsker, kasser, sække, spande, osv.) og nettovægt udtrykt i relevante enheder (nettovægt i kilo, liter, osv.) og den nettovægt, der er angivet i rubrik 13 i den tilgrundliggende kontrolattest.

Rubrik 13: Udfyldes af den relevante myndighed i medlemsstaten for hver delsending, der er fremkommet ved opsplitningen, jf. artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1235/2008.

Rubrik 14: Udfyldes ved modtagelse af delsendingen, når modtageren har foretaget kontrol som fastsat i artikel 33 i forordning (EF) nr. 889/2008.«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/1843**af 18. oktober 2016****om overgangsforanstaltninger vedrørende anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 for så vidt angår akkreditering af officielle laboratorier, der foretager officielle trikinundersøgelser****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽¹⁾, særlig artikel 63, stk. 1, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 882/2004 ændredes reglerne og procedurerne for den offentlige kontrol på væsentlige punkter. Den anvendes fra den 1. januar 2006. Det ville imidlertid i visse tilfælde bevirke praktiske problemer, hvis nogle af disse regler og procedurer fandt anvendelse med øjeblikkelig virkning fra denne dato.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 skal laboratorier, der analyserer prøver, som er udtaget i forbindelse med offentlig kontrol, akkrediteres i overensstemmelse med visse europæiske standarder, der er omhandlet i forordningen. Imidlertid er der ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 702/2013 ⁽²⁾ fastsat visse overgangsforanstaltninger, herunder en undtagelse fra nævnte krav til laboratorier, med det formål at muliggøre en gnidningsløs overgang til en komplet gennemførelse af de nye regler og procedurer. Gennemførelsesforordning (EU) nr. 702/2013 finder anvendelse indtil den 31. december 2016.
- (3) Rapporten fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 28. juli 2009 om erfaringerne med anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets hygiejneforordninger (EF) nr. 852/2004, (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »rapporten«) har til formål »at give en faktuel fremstilling af de erfaringer, som alle berørte aktører har haft med gennemførelsen af hygiejnepakken i 2006, 2007 og 2008, herunder de problemer, de har haft«.
- (4) I rapporten beskrives erfaringer med overgangsforanstaltningerne, herunder dem, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 882/2004. Det fremgår af rapporten, at der fortsat er problemer med akkrediteringen af slagteriers interne laboratorier.
- (5) Den 6. maj 2013 vedtog Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på anvendelsen af fødevarer- og foderstoflovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed, planteforneringsmateriale og plantebeskyttelsesmidler ⁽⁴⁾. Forslaget indebærer ophævelse af forordning (EF) nr. 882/2004 og giver mulighed for at dispensere fra akkrediteringskravet for officielle laboratorier, hvis eneste aktivitet er påvisning af trikiner i kød.
- (6) Derfor bør der ved denne forordning fastsættes yderligere overgangsforanstaltninger, i afventning af at den nye forordning vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet.
- (7) Der bør derfor fastsættes bestemmelser om en supplerende overgangsperiode, hvori de i gennemførelsesforordning (EU) nr. 702/2013 fastsatte, relevante overgangsordninger fortsat finder anvendelse.

⁽¹⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 702/2013 af 22. juli 2013 om overgangsforanstaltninger vedrørende anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 for så vidt angår akkreditering af officielle laboratorier, der foretager officielle trikinundersøgelser, og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/2009 (EUT L 199 af 24.7.2013, s. 3).⁽³⁾ KOM(2009) 403 endelig.⁽⁴⁾ COM(2013) 265 final.

- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes der overgangsforanstaltninger, som finder anvendelse i en overgangsperiode fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2020, vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 882/2004.

Artikel 2

Uanset artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 882/2004 kan den kompetente myndighed udpege et laboratorium, der foretager officielle trikinundersøgelser, og som befinder sig på et slagteri eller en vildthåndteringsvirksomhed, forudsat at laboratoriet, selv om det ikke er akkrediteret i overensstemmelse med den i samme stykke, litra a), angivne europæiske standard, giver den kompetente myndighed tilfredsstillende garantier for, at der er etableret kvalitetskontrolordninger for de analyser af prøver, det gennemfører i forbindelse med offentlig kontrol.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. oktober 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/1844**af 18. oktober 2016****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. oktober 2016.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	133,9
	ZZ	133,9
0707 00 05	TR	145,2
	ZZ	145,2
0709 93 10	TR	154,9
	ZZ	154,9
0805 50 10	AR	91,3
	CL	95,5
	TR	85,9
	UY	51,6
	ZA	73,6
	ZZ	79,6
	0806 10 10	BR
0808 10 80	EG	169,2
	TR	151,7
	ZZ	199,8
	AR	191,8
	AU	196,9
	BR	124,9
	CL	154,2
0808 30 90	NZ	137,0
	ZA	117,5
	ZZ	153,7
	CN	75,0
	TR	134,9
	ZZ	105,0

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/1845**af 18. oktober 2016****om fastsættelse af den tildelingskoefficient, der skal anvendes på ansøgninger om støtte til reduktion af mælkeproduktion i henhold til delegeret forordning (EU) 2016/1612**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1612 af 8. september 2016 om støtte til reduktion af mælkeproduktionen ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Delegeret forordning (EU) 2016/1612 indeholder bestemmelser om støtte til mælkeproducenter, der forpligter sig til at reducere deres leverancer af komælk i en tremåneders periode. Støtten udbetales på grundlag af støtteansøgninger. Hvis den samlede mængde, der er dækket af de indberettede antagelige og troværdige støtteansøgninger, overstiger den samlede mængde, jf. artikel 1, stk. 1, i nævnte forordning, skal medlemsstaterne anvende en tildelingskoefficient på den mængde, der er omfattet af hver støtteansøgning.
- (2) De mængder, der er omfattet af de støtteansøgninger, som er indgivet for den periode, der dækker november 2016, december 2016 og januar 2017 overstiger den maksimale samlede mængde. Der skal derfor fastsættes en tildelingskoefficient.
- (3) For at sikre en hurtig gennemførelse af delegeret forordning (EU) 2016/1612 bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den tildelingskoefficient, som skal anvendes på de mængder, der er omfattet af støtteansøgninger om reduktion af leverancerne af komælk i november 2016, december 2016 og januar 2017 i henhold til delegeret forordning (EU) 2016/1612, fastsættes til 0,12462762

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. oktober 2016.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 242 af 9.9.2016, s. 4.

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2016/1846

af 4. juli 2016

vedrørende foranstaltning SA.41187 (tidligere 2015/C) (ex 2015/NN) gennemført af Ungarn om sundhedsbidrag fra tobaksindustrien

(meddelt under nummer C(2016) 4049)

(Kun den ungarske tekst er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108 stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62 stk. 1, litra a),

efter at have opfordret de berørte parter til at fremsætte deres bemærkninger i henhold til ovennævnte bestemmelser ⁽¹⁾ og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Kommissionen blev i marts 2015 opmærksom på de nye sundhedsbidrag, Ungarn har pålagt tobaksindustrien. Kommissionen sendte den 13. april 2015 en anmodning om flere oplysninger om foranstaltningen til Ungarn, hvori den også underrettede de ungarske myndigheder om, at den overvejede at udstede et påbud om indstilling med henvisning til artikel 11 stk.1 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽²⁾.
- (2) Ved skrivelse af 12. maj 2015 besvarede Ungarn denne anmodning om flere oplysninger. Ungarn fremsatte imidlertid ingen bemærkninger til Kommissionens eventuelle hensigt om at udstede et påbud om indstilling.
- (3) Den 15. juli 2015 underrettede Kommissionen Ungarn om sin beslutning om at indlede den procedure, der er fastlagt i artikel 108 stk. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende »traktaten«) for så vidt angår det sundhedsbidrag, der pålægges tobaksindustrien (»åbningsafgørelsen«). I åbningsafgørelsen forlangte Kommissionen også, at foranstaltningen blev suspenderet øjeblikkeligt.
- (4) Åbningsafgørelsen blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾. Med denne afgørelse blev interesserede parter opfordret til at fremsætte deres bemærkninger til foranstaltningen.
- (5) Kommissionen modtog bemærkninger fra to interesserede parter. Den 20. oktober 2015 fremsendte Kommissionen disse bemærkninger til Ungarn, som fik lejlighed til at reagere. Ungarn har ikke reageret på disse henvendelser.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

- (6) Den 16. december 2014 vedtog det ungarske parlament lov XCIV af 2014 om tobaksindustriens sundhedsafgifter for året 2015 (»loven«). Loven lægger en afgift, der betegnes som et »sundhedsbidrag«, på den årlige omsætning fra produktion af og handel med tobaksvarer i Ungarn, og afgiften lægges oven i de eksisterende erhvervsskatter

⁽¹⁾ EUT C 277 af 21.8.2015, s. 24.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om den Europæiske unions funktionsmåde (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Jf. fodnote 1.

i Ungarn, navnlig selskabsskatten. Afgiften opkræves autoriserede oplagshavere, importører og registrerede forhandlere af tobaksvarer. Det erklærede formål med loven er at samle midler til finansiering af sundhedsvæsenet og dermed øge kvaliteten af sundhedsydelse.

- (7) Sundhedsbidragsafgiften beregnes af den årlige omsætning hidrørende fra produktion af og handel med tobaksvarer i Ungarn i det foregående indkomstår, forudsat at omsætningen fra disse aktiviteter tegner sig for mindst 50 % af en virksomheds samlede årlige omsætning. Der indregnes ikke fradrag for udgifter, bortset fra udgifter til visse investeringer i indkomståret. Sundhedsbidragsafgiften er progressiv. Afgiften beregnes på grundlag af den afgiftspligtiges årlige omsætning på denne måde:
- For den del af omsætningen, der er under 30 mia. HUF: 0,2 % med et minimum på 30 mio. HUF
 - For den del af omsætningen, der er mellem 30 mia. og 60 mia. HUF: 2,5 %
 - For den del af omsætningen, der er over 60 mia. HUF: 4,5 %
- (8) I henhold til lovens artikel 6, stk. 6, kan sundhedsbidragsafgiften reduceres med op til 80 %, hvis virksomheden foretager investeringer, som er i overensstemmelse med definitionen i artikel 3, stk. 4, nr. 7, i lov C af 2000 om regnskaber⁽⁴⁾. Reduktionen svarer til den positive difference mellem 30 % af, hvad der er bogført som investering i et skatteår, og størrelsen af statens eller EU's tilskud til investeringsprojektet.
- (9) Loven fastsætter, at selvangivelsen skal være indsendt den 30. juni 2015, og at sundhedsafgiften skal være betalt inden for 30 dage efter denne frist.
- (10) Loven trådte i kraft den 1. februar 2015 og skulle oprindeligt gælde midlertidigt frem til den 31. december 2015. Den 24. juni 2015 blev der imidlertid offentliggjort en lovændring i det ungarske statstidende, som gjorde sundhedsbidraget permanent.

3. DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

3.1. Begrundelse for at indlede den formelle undersøgelsesprocedure

- (11) Kommissionen indledte den formelle undersøgelsesprocedure, fordi den nåede den foreløbige konklusion, at progressiviteten i sundhedsbidragsafgiften (afgifts- og omsætningssatserne) og bestemmelserne om en reduktion af afgiftstilsvaret på betingelse af visse investeringer (i det følgende under ét benævnt »den anfægtede foranstaltning«) udgjorde ulovlig og uforenelig statsstøtte.
- (12) Kommissionen var af den opfattelse, at når de progressive afgiftssatser, der er fastsat i loven, skelner mellem virksomheder på grundlag af deres omsætning, får virksomheder med en mindre omsætning, dvs. mindre virksomheder, en selektiv fordel. Kommissionen var ikke overbevist om, at virksomheder med større omsætning har mulighed for at påvirke produktmarkedet og forårsage negative tobaksrelaterede virkninger på helbredet i en sådan grad, at det kan begrunde anvendelsen af progressive afgiftssatser, sådan som de ungarske myndigheder havde argumenteret.
- (13) Kommissionen var af den opfattelse, at muligheden for at reducere en skatteydere afgiftstilsvaret, på betingelse af at vedkommende investerer, giver en selektiv fordel for virksomheder, der har foretaget sådanne investeringer. Kommissionen påpegede endvidere, at muligheden for at reducere afgiftstilsvaret på grundlag af investeringer, der sigter mod at øge virksomheders produktion og konkurrenceevne, synes at være i uoverensstemmelse med den erklærede hensigt med sundhedsbidraget, nemlig at skaffe midler til sundhedssystemet og forbedre kvaliteten af sundhedsydelse, i og med at rygning er en vigtig faktor i udviklingen af mange sygdomme og i høj grad bidrager til de stigende sundhedsudgifter.

⁽⁴⁾ Ifølge denne lov omfatter »investering« køb eller dannelse af et materielt anlægsaktiv, produktion af materielle anlægsaktiver i egen virksomhed, aktiviteter med henblik på at installere eller anvende materielle aktiver til deres formål, indtil de er installeret eller taget i normal brug for første gang (transport, fortoldning, mellemliggende aktiviteter, forberedelser, installation og alle aktiviteter i forbindelse med køb af materielle aktiver, herunder design, udarbejdelse, arrangement, låntagning og forsikring); investeringer omfatter også aktiviteter, der resulterer i opgradering af et eksisterende materielt aktiv, ændring af dens formål, ombygninger eller aktiviteter med henblik på at forlænge dets levetid eller øge kapaciteten, i sammenhæng med de andre ovennævnte aktiviteter og i forbindelse med sådanne aktiviteter.

- (14) Kommissionen nåede på den baggrund til den foreløbige konklusion, at den anfægtede foranstaltning ikke synes retfærdiggjort af hverken skattesystemets karakter eller indre logik, og at den heller ikke er forenelig med det indre marked.

3.2. De interesserede parter bemærkninger

- (15) Kommissionen modtog bemærkninger fra to interesserede parter, der glædede sig over åbningsafgørelsen og erklærede sig enige i Kommissionens foreløbige statsstøttevurdering. De udtrykte deres bekymringer for, at de ungarske myndigheder ville ændre loven og gennemføre andre lignende foranstaltninger.
- (16) En af de interesserede parter understregede, at reduktionen af afgiftstilsvaret på grundlag af visse investeringer udelukkende ville gælde for investeringer i Ungarn, eftersom det ifølge ungarsk skattelov kun er virksomheder med administrationskontor i Ungarn, der kan få licens til at sælge eller producere tobaksvarer i Ungarn. Derfor er de investeringer, loven omfatter, investeringer foretaget i Ungarn enten af ungarske virksomheder eller af ungarsk-hjemmehørende datterselskaber af udenlandske, multinationale selskaber.

3.3. De ungarske myndigheders standpunkter

- (17) De ungarske myndigheder accepterer ikke resultaterne af Kommissionens undersøgelse og benægter, at der er tale om statsstøtte. De anfører, at foranstaltningerne ikke er selektive. Vedrørende progressionen i afgiften er det de ungarske myndigheders påstand, at referencerammen for de offentlige skatter udgøres af det pågældende beskatningsgrundlag og den pågældende skatteprocent (herunder et system med progressive skattesatser) samlet set, og at virksomheder med samme omsætning således er i samme faktuelle situation. Det vil sige, at enheder i et progressivt system med faste afgiftssatser beskattes med samme beskatningsgrundlag efter de samme satser, og deres afgiftstilsvaret er således også det samme. Det er derfor de ungarske myndigheders standpunkt, at det progressive afgiftssystem ikke forskelsbehandler, da virksomheder i samme juridiske og faktuelle situation skal betale den samme, og dermed ikke-selektive, afgiftsprocent.
- (18) Angående det forhold, at investeringer kan sænke afgiftstilsvaret, hævder de ungarske myndigheder, at loven ikke skelner mellem investeringernes type eller værdi og ikke tager hensyn til, hvem der foretager en investering. Virksomheder, der foretager investeringer af samme værdi, er i samme juridiske og faktuelle situation. De understreger, at afgiftsreduktionen ikke udelukkende gælder investeringer i Ungarn, og at værdien af alle investeringer kan tages i betragtning ved beregningen. De ungarske myndigheder anfører desuden, at beregningen af investeringens værdi sker efter de definitioner og beregninger af investeringens værdi, der er fastlagt i regnskabsloven, som falder uden for loven om tobaksindustriens sundhedsbidrag.

3.4. Ungarns bemærkninger til de interesserede parter bemærkninger

- (19) Ungarn har ikke reageret på bemærkningerne fra interesserede parter, som blev fremsendt ved skrivelse af 20. oktober 2015.

4. VURDERING AF STØTTEFORANSTALTNINGERNE

4.1. Tilstedeværelse af statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1

- (20) I henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten er statsstøtte eller støtte, som en medlemsstat yder med statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner i et omfang, der påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, uforenelig med det indre marked bortset fra visse i traktaterne hjemlede undtagelser.
- (21) Følgende kumulative betingelser skal være opfyldt, før en foranstaltning kan klassificeres som støtte efter denne bestemmelse: i) Den kan tilregnes staten og er finansieret ved hjælp af statsmidler, ii) den giver modtageren en fordel, iii) fordelene er selektiv, og iv) den fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene og kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

4.1.1. Statsmidler og tilregning til staten

- (22) Der er tale om statsstøtte, når en foranstaltning finansieres med statsmidler, og når den kan tilregnes en medlemsstat.
- (23) Da den anfægtede foranstaltning er et resultat af en lov vedtaget i Ungarns parlament, kan den tilregnes den ungarske stat.
- (24) Hvad angår betingelsen om, at foranstaltningen skal være finansieret med statsmidler, anses en foranstaltning, der indebærer, at en stat giver afkald på indtægter, som den normalt ellers ville have opkrævet af en virksomhed under normale forhold, for at opfylde denne betingelse ⁽⁵⁾. I den foreliggende sag giver den ungarske stat afkald på indtægter, den normalt ville opkræve virksomheder med en lavere omsætning (dvs. mindre virksomheder), hvis de havde været pålagt det samme sundhedsbidrag som virksomheder med en højere omsætning (dvs. større virksomheder).

4.1.2. Fordel

- (25) I henhold til Domstolens retspraksis omfatter begrebet støtte ikke kun direkte begunstigelser, men også foranstaltninger, der på forskellige måder mindsker de betalinger, der normalt afholdes over en virksomheds budget ⁽⁶⁾. Der kan gives en fordel gennem forskellige lempelser af virksomhedens skattebyrde og især gennem en reduktion af den gældende skattesats, beskatningsgrundlaget eller i størrelsen af den skyldige afgift ⁽⁷⁾. Selv om skattenedsættelser ikke indebærer en direkte overførsel af midler fra staten, skaber de en fordel, fordi de giver den virksomhed, der nyder godt af nedsættelserne, en mere fordelagtig finansiel situation end andre skatteydere og medfører et tab af indtægter til staten ⁽⁸⁾.
- (26) Loven indfører progressive afgiftssatser, der anvendes på den årlige omsætning fra produktion af og handel med tobaksvarer i Ungarn, afhængigt af hvilken omsætningskategori virksomheden hører hjemme i. Satsernes progressive karakter bevirker, at den procentvise afgift på en virksomheds omsætning stiger gradvist, efterhånden som omsætningen når op i en højere kategori. Det betyder, at virksomheder med lav omsætning (dvs. mindre virksomheder) beskattes til en væsentligt lavere gennemsnitssats end virksomheder med høj omsætning (dvs. større virksomheder). I medfør af traktatens artikel 107, stk. 1, får de mindre virksomheder en betydelig fordel i forhold til de større, fordi virksomheder med mindre omsætning på den måde bliver beskattet betydeligt mere lempeligt end virksomheder med høj omsætning.
- (27) Desuden giver lovens mulighed for at reducere en virksomheds afgiftstilsvær med op til 80 % på grundlag af investeringer foretaget i indkomståret en fordel for virksomheder, der har foretaget sådanne investeringer, da det reducerer deres skattegrundlag og dermed deres skattetryk sammenlignet med virksomheder, der ikke kan drage fordel af denne reduktion.

4.1.3. Selektivitet

- (28) I henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, er en foranstaltning selektiv, hvis den begunstiger visse virksomheder eller produktion af visse varer. Hvad skatteordninger angår, har Domstolen fastslået, at en foranstaltnings selektivitet principielt bør vurderes ved hjælp af en *tretrinsanalyse* ⁽⁹⁾. For det første skal medlemsstatens normale eller almindelige skattesystem identificeres: »referencesystemet«. For det andet skal det fastslås, om en given foranstaltning udgør en undtagelse fra det pågældende system, i det omfang den skelner mellem økonomiske aktører, som i lyset af systemets iboende formål er i en sammenlignelig faktisk og juridisk situation. Hvis den pågældende foranstaltning ikke udgør en undtagelse fra referencesystemet, er den ikke selektiv. Hvis den gør

⁽⁵⁾ Sag C-83/98 P, Frankrig mod Ladbroke Racing og Kommissionen, ECLI:EU:C:2000:248, præmis 48-51. Ligeledes kan en foranstaltning, som giver visse virksomheder en skattenedsættelse eller en udsættelse med betaling af skatter, udgøre statsstøtte, jf. forenede sager C-78/08 til C-80/08, Paint Graphos m.fl., ECLI:EU:C:2011:550, præmis 46.

⁽⁶⁾ Sag C-143/99, Adria-Wien Pipeline, ECLI:EU:C:2001:598, præmis 38.

⁽⁷⁾ Se sag C-66/02, Italien mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2005:768, præmis 78; sag C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., ECLI:EU:C:2006:8, præmis 132; sag C-522/13, Ministero de Defensa og Navantia, ECLI:EU:C:2014:2262, præmis 21-31. Se også punkt 9 i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne (EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3).

⁽⁸⁾ Forenede sager C-393/04 og C-41/05, Air Liquide Industries Belgium, ECLI:EU:C:2006:403, præmis 30, og sag C-387/92, Banco Exterior de España, ECLI:EU:C:1994:100, præmis 14.

⁽⁹⁾ Jf. f.eks. sag C-279/08 P, Kommissionen mod Nederlandene, ECLI:EU:C:2011:551; sag C-143/99, Adria-Wien Pipeline ECLI:EU:C:2001:598, samlede sager C-78/08 og C-80/08, Paint Graphos m.fl., ECLI:EU:C:2011:550, sag C-308/01, GIL Insurance, ECLI:EU:C:2004:252.

(og derfor prima facie er selektiv), skal det i analysens tredje trin fastslås, om undtagelsen kan begrundes i referenceskattesystemets karakter eller indre logik ⁽¹⁰⁾. Hvis en umiddelbart selektiv foranstaltning kan begrundes i referencesystemets karakter eller indre logik, kan den ikke betragtes som selektiv og falder derfor uden for traktatens artikel 107, stk. 1.

4.1.3.1. Referencesystem

- (29) I den foreliggende sag er referencesystemet de særlige sundhedsbidrag, som virksomhederne skal betale på grundlag af deres omsætning fra aktiviteter inden for produktion af og handel med tobaksvarer i Ungarn. Kommissionen finder ikke, at sundhedsbidragets progressive satsstruktur passer ind i dette referencesystem.
- (30) Domstolen har fastslået ⁽¹¹⁾, at det ikke altid er tilstrækkeligt at begrænse selektivitetsanalysen til, om en foranstaltning afviger fra referencesystemet, som det er fastlagt af medlemsstaten. Det er også nødvendigt at vurdere, om medlemsstaten har udviklet et konsekvent system, eller om det tværtimod indebærer en vilkårlig eller skævvridende begunstigelse af visse virksomheder. I stedet for at fastlægge overordnede regler, der gælder alle virksomheder, og hvortil der indføres en undtagelse for visse virksomheder, kunne medlemsstaten opnå det samme resultat, og således omgå reglerne om statsstøtte, ved at justere eller kombinere reglerne således, at anvendelsen heraf resulterer i forskellige grundlag for forskellige virksomheder ⁽¹²⁾. Det er her særligt vigtigt at erindre om, at Domstolen i sin retspraksis konsekvent har fastslået, at traktatens artikel 107, stk. 1, ikke sondrer mellem statsstøttens årsager eller formål, men definerer dem i relation til deres virkning og dermed uafhængigt af de anvendte metoder ⁽¹³⁾.
- (31) En fast afgiftsstruktur på grundlag af den årlige omsætning fra produktion af og handel med tobaksvarer i Ungarn ville være en hensigtsmæssig måde at finansiere sundhedsvæsenet på, hvorimod den progressive afgiftsstruktur, som loven indfører, forekommer at være bevidst udformet til at begunstige visse virksomheder frem for andre. Den progressive afgiftsstruktur, som loven indfører, betyder, at virksomheder bliver underlagt forskellige afgiftssatser, der gradvist stiger til 4,5 % afhængigt af den omsætningskategori, virksomheden befinder sig i. De virksomheder, der skal betale sundhedsbidraget, pålægges således forskellige satser, som progressivt stiger til 4,5 %, afhængigt af deres omsætning (dvs. på grundlag af omsætningskategorierne i loven).
- (32) Da virksomhederne beskattes efter forskellige satser, kan Kommissionen ikke udpege én enkelt referencesats for sundhedsbidragene. Ungarn har heller ikke kunnet pege på nogen specifik sats som reference- eller »normal«-satsen og har heller ikke forklaret, hvilke særlige omstændigheder der kan begrunde højere satser for virksomheder med høj omsætning og lavere satser for virksomheder med mindre omsætning.
- (33) Lovens progressive satsstruktur indebærer derfor, at forskellige virksomheder beskattes forskelligt (udtrykt som andel af deres samlede årlige omsætning) afhængigt af deres størrelse, da en virksomheds omsætning til en vis grad hænger sammen med virksomhedens størrelse. Imidlertid er den erklærede målsætning med sundhedsbidraget at finansiere sundhedsvæsenet og øge kvaliteten af sundhedsydelser i Ungarn, i betragtning af at rygning er en vigtig faktor i udviklingen af mange sygdomme og afgørende bidrager til større sundhedsudgifter. Kommissionen mener ikke, at sundhedsbidragets progressive satsstruktur afspejler forbindelsen mellem de negative sundhedseffekter som følge af aktiviteten blandt handlende og producenter af tobaksvarer og deres omsætning.
- (34) På den baggrund er det Kommissionens vurdering, at alle de erhvervsdrivende, der skal betale sundhedsbidraget, befinder sig i en sammenlignelig juridisk og faktuel situation, uafhængigt af deres omsætning, og at Ungarn ikke har givet en overbevisende begrundelse for forskelsbehandlingen af den type virksomheder, når det drejer sig om

⁽¹⁰⁾ Se også Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne.

⁽¹¹⁾ Forenede sager C-106/09 P og C-107/09 P, Kommissionen og Spanien mod Gibraltar og Det Forenede Kongeriges regering.

⁽¹²⁾ Ibidem, præmis 92.

⁽¹³⁾ Sag C-487/06 P, British Aggregates mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2008:757, præmis 85 og 89 og den deri nævnte retspraksis og sag C-279/08 P, Kommissionen mod Nederlandene, ECLI:EU:C:2011:551, præmis 51.

opkrævning af sundhedsbidraget. Kommissionen henviser i den forbindelse til betragtning 42-48 nedenfor. Ungarn har altså bevidst udformet sundhedsbidraget således, at det vilkårligt begunstiger visse virksomheder, nemlig dem med en lavere omsætning (dvs. mindre virksomheder), og stiller andre virksomheder ringere, nemlig de større ⁽¹⁴⁾.

- (35) Referencesystemet er derfor i sin konstruktion selektivt på en måde, der ikke er berettiget i lyset af målsætningen for sundhedsbidraget, nemlig at finansiere det ungarske sundhedssystem. Det relevante referencesystem i den foreliggende sag må derfor være et sundhedsbidrag, der pålægges virksomheder i Ungarn på grundlag af deres omsætning, uden indførelsen af en progressiv satsstruktur.

4.1.3.2. Afvigelser fra referencesystemet

- (36) Som næste skridt er det nødvendigt at fastslå, om foranstaltningen afviger fra referencesystemet til fordel for bestemte virksomheder, som i lyset af referencesystemets iboende formål befinder sig i en sammenlignelig faktisk og juridisk situation.
- (37) Det fremgår af betragtning 31, at sundhedsbidragsafgiftens iboende formål er at finansiere sundhedsvæsenet og øge kvaliteten af Ungarns sundhedsordninger. Det fremgår yderligere af betragtning 34, at alle aktører, der er involveret i produktion af og handel med tobaksvarer, i lyset af referencesystemets iboende formål bør anses for at befinde sig i en sammenlignelig juridisk og faktisk situation, uanset deres størrelse og størrelsen af deres omsætning.
- (38) Progressiviteten i sundhedsbidragsatsen fører derfor til forskelsbehandling mellem virksomheder, der er aktive inden for produktion af og handel med tobaksvarer i Ungarn baseret på deres størrelse.
- (39) Satsernes progression betyder, at virksomheder med en omsætning i de lave kategorier skal betale betydeligt lavere marginalskat end virksomheder med en omsætning i de høje kategorier. Det betyder, at virksomheder med lav omsætning både skal betale betydeligt lavere marginalskat og betydeligt lavere gennemsnitlig skat end virksomheder med en høj omsætning, og de beskattes derfor langt mindre af de samme aktiviteter. Derfor mener Kommissionen, at den progressive satsstruktur, loven indebærer, afviger fra et referencesystem, der består i at pålægge alle aktører involveret i produktion af og handel med tobaksvarer i Ungarn et sundhedsbidrag, til fordel for virksomheder med lavere omsætning.
- (40) På samme måde betyder lovens mulighed for at nedbringe en virksomheds afgiftstilsvær med op til 80 % på grundlag af investeringer, at der forskelsbehandles mellem virksomheder, der investerer, og virksomheder, der ikke investerer. Set i lyset af sundhedsbidragsafgiftens iboende formål som beskrevet ovenfor befinder virksomheder, der har foretaget investeringer, sig i en sammenlignelig faktisk og juridisk situation som virksomheder, der ikke har foretaget investeringer, eftersom det forhold at en virksomhed foretager investeringer eller ej på ingen måde indvirker på de negative sundhedsvirkninger, som rygning forårsager. Tværtimod synes muligheden for at reducere en virksomheds afgiftstilsvær på grundlag af investeringer, der skal styrke virksomhedens produktion og konkurrenceevne, at være i direkte modstrid med sundhedsbidragsafgiftens iboende formål. Kommissionen finder derfor, at lovens bestemmelser om at reducere afgiften på grundlag af investeringer forskelsbehandler mellem virksomheder, der i lyset af sundhedsbidragets iboende formål befinder sig i en sammenlignelig faktisk og juridisk situation, og derfor afviger fra referencesystemet.
- (41) Derfor betragter Kommissionen foranstaltningerne som åbenlyst selektive.

⁽¹⁴⁾ Forenede sager C-106/09 P og C-107/09 P, — Kommissionen og Spanien mod Gibraltars og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering ECLI:EU:C:2011:732. Se også analogt, sag C-385/12 Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft. ECLI:EU:C:2014:47, hvor EU-Domstolen udtaler: »Artikel 49 TEUF og 54 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning om afgift på omsætningen fra detailhandel fra forretninger, der forpligter de afgiftspligtige personer, som inden for en selskabskoncern udgør »forbundne virksomheder« i denne lovgivnings forstand, til at sammenlægge deres omsætning med henblik på anvendelsen af en meget progressiv sats, og derefter at fordele det således beregnede afgiftsbeløb imellem sig i forhold til deres reelle omsætning, for så vidt som — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve — de afgiftspligtige personer, der tilhører en selskabskoncern, og som er omfattet af det øverste særavgiftstrin, i de fleste tilfælde er »forbundne« med selskaber med hjemsted i en anden medlemsstat«

4.1.3.3. Begrundelse

- (42) En foranstaltning, der fraviger fra referencesystemet, er ikke selektiv, hvis den kan berettiges med systemets karakter og iboende formål. Dette er tilfældet, hvis den er resultatet af iboende mekanismer, der er nødvendige, for at systemet fungerer effektivt⁽¹⁵⁾. Det påhviler medlemsstaterne at give en sådan begrundelse. Medlemsstaterne kan her ikke anvende eksterne politiske målsætninger — f.eks. regional-, miljø- eller industri-politiske målsætninger — til at begrunde en forskelsbehandling af virksomheder i et bestemt system.
- (43) De ungarske myndigheder har anført, at sundhedsbidraget pålægges produktion af og handel med produkter, der indebærer en sundhedsrisiko, og at det ikke er knyttet til aktørernes overskud, eftersom afgiftsprocenten er justeret efter de afgiftspligtiges betalingsevne. Efter de ungarske myndigheders opfattelse er virksomhedernes betalingsevne og den risiko, de genererer, mere et resultat af deres markedsandele og førende markedsposition, og således af deres prisbestemmende rolle, end af deres overskud. Overskuddet er det dårligste grundlag for beregningen af et sundhedstilskud, der er begrundet i de helbredsskader, som aktørerne forårsager med deres aktiviteter. Sammenlignet med virksomheder med lav omsætning er virksomheder med høj omsætning og store markedsandele langt bedre i stand til at påvirke markedet for et produkt, end forskellen mellem deres omsætning er det. I lyset af sundhedsbidragets formål betyder det, at en økonomisk operatør, som genererer en større omsætning på markedet for tobaksvarer, også vil skabe eksponentielt flere rygerrelaterede sundhedsproblemer.
- (44) I den foreliggende sag og i betragtning af de store, relative stigninger i den progressive afgiftssats mener Kommissionen ikke, at betalingsevnen kan være det styrende princip for en skat, der hviler på omsætningen. I modsætning til skatter på overskud⁽¹⁶⁾ tager en omsætningsbaseret afgift ikke højde for omkostningerne i forbindelse med generering af denne omsætning. Derfor, og i mangel af konkrete beviser for det modsatte, synes det tvivlsomt, at omsætningen i sig selv — uanset de dermed forbundne omkostninger — afspejler en virksomheds betalingsevne. Desuden er Kommissionen ikke overbevist om, at virksomheder med større omsætning har så meget bedre muligheder end virksomheder med lavere omsætning for at påvirke markedet og pr. automatik at generere så mange flere tobaksrelaterede helbredsskader, at det kan begrunde anvendelsen af de progressive afgiftssatser for omsætning, som loven indebærer.
- (45) Under alle omstændigheder mener Kommissionen, at selv om betalingsevne og den negative indvirkning på sundheden kunne betragtes som iboende principper for det omsætningsbaserede sundhedsbidrag, ville det kun begrunde en lineær beskatning, medmindre det påvises, at betalingsevne og generering af negative helbredsvirkninger stiger i samme takt som en stigning i omsætningen. Kommissionen mener, at progressive afgiftssatser på omsætningen kun kan være berettigede, hvis de konkrete mål med afgiften faktisk berettiger progressive afgiftssatser, dvs. f.eks. hvis det godtgøres, at de forhold, der er et resultat af den aktivitet, og som afgiften skal afhjælpe, også stiger progressivt. Desuden skal progressivitetens systematik være begrundet. I særdeleshed bør det forklares, hvordan en omsætning på 60 mia. HUF kan have 22 gange så store sundhedsmæssige konsekvenser som en omsætning på under 30 mia. HUF. Ungarn har ikke givet en sådan begrundelse.
- (46) Kommissionen er ikke overbevist om, at de sundhedsmæssige skader fra produktion af og handel med tobaksprodukter stiger proportionalt med omsætningen og i takt med de afgiftsforhøjelser, der er indført med foranstaltningen. Desuden synes selve den forudsætning, at omsætningen fra produktion af og handel med tobaksvarer skal udgøre mindst 50 % af den samlede årlige omsætning, før en virksomhed kan pålægges sundhedsbidraget, også at være i konflikt med begrundelsen for afgiftsprogressivitet baseret på tobaksvarers helbredsvirkninger. I lyset af afgiftens formål betyder dette, at tobaksvarer, der markedsføres af virksomheder, hvis omsætning fra produktion af og handel med tobaksvarer tegner sig for mindre end 50 %, ikke har nær så negative virkninger på sundheden som virksomheder, der henter en større andel af deres omsætning i produktion af og handel med tobaksvarer. Denne forudsætning må derfor anses for at være uforenelig med det påståede formål med foranstaltningen.
- (47) Hvad angår reduktionen af afgiftstilsvaret på grundlag af investeringer, kan det hverken begrundes med afgiftssystemets karakter eller ind logik. Kommissionen betragter ikke muligheden for at reducere afgiftstilsvaret med op til 80 % på grundlag af investeringer for at være i overensstemmelse med sundhedsbidragsafgiftens iboende formål. Formålet med afgiften er at finansiere sundhedsvæsenet og øge kvaliteten af sundhedsydelserne

⁽¹⁵⁾ Forenede sager C-78/08 og C-80/08 *Paint Graphos m.fl.* ECLI:EU:C:2011:550, præmis 69.

⁽¹⁶⁾ Se også punkt 24 i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte virksomhedsbeskatning. Henvisningen til den omfordelingslogik, som kan retfærdiggøre en progressiv beskatningsskala, gælder udtrykkeligt kun beskatning af (netto)indkomst/indtjening, ikke beskatning af omsætningen.

i Ungarn, eftersom rygning er en vigtig faktor i udviklingen af mange sygdomme og afgørende bidrager til større sundhedsudgifter. Kommissionen mener derfor, at muligheden for at reducere afgiftstilsvaret på grundlag af investeringer, der sigter mod at styrke virksomhedens produktion og konkurrenceevne, er uforenelig med denne målsætning, idet sådanne investeringer, som allerede nævnt i betragtning 40, snarere vil øge virksomhedens produktion og dermed de problemer, som sundhedsbidragsafgiften skal afhjælpe. Desuden burde afgiftsbidrag, der er baseret på omsætningen, ikke tage hensyn til omkostninger.

- (48) Kommissionen finder derfor ikke, at afgiftssystemets karakter og opbygning kan berettige foranstaltningerne. Foranstaltningerne bør derfor anses for at indebære en selektiv fordel for tobaksvirksomheder med en lavere omsætning (dvs. mindre virksomheder) og for virksomheder, der har foretaget investeringer, der berettiger til reduktion af deres afgiftstilsvaret for sundhedsbidragsafgiften.

4.1.4. Konkurrencefordrejning og indvirkning på EU-samhandelen

- (49) I henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, skal en foranstaltning fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke EU-samhandelen, før den kan siges at udgøre statsstøtte. Foranstaltningerne gælder for alle virksomheder med en omsætning fra produktion af og handel med tobak i Ungarn. Den ungarske tobaksindustri er åben for konkurrence og den er kendetegnet ved en tilstedeværelse af både EU-aktører og internationale aktører, således at enhver støtte til fordel for bestemte aktører sandsynligvis påvirker samhandelen i EU. I den udstrækning foranstaltningerne fritager virksomheder med lavere omsætning og virksomheder, der foretager kvalificerede investeringer, for et afgiftstilsvaret, de ville have haft, hvis de havde høj omsætning og ikke havde foretaget den type investeringer, så udgør den støtte, der ydes i henhold til disse foranstaltninger, driftsstøtte, fordi den fritager disse virksomheder for en afgift, de normalt skulle betale af deres daglige drift eller normale aktiviteter. Ifølge Domstolens faste retspraksis fordrejer driftsstøtte konkurrencen⁽¹⁷⁾, og enhver form for støtte til disse virksomheder skal derfor antages at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene ved at styrke deres finansielle position på det ungarske tobaksmarked. Foranstaltningerne fordrejer derfor eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen inden for hele EU.

4.1.5. Konklusion

- (50) Da alle betingelserne i traktatens artikel 107, stk. 1, er opfyldt, finder Kommissionen, at sundhedsbidragsafgiften på tobaksindustrien, som pålægger tobaksvirksomhederne en progressiv skat og giver mulighed for at nedbringe skattetilsvaret på grundlag af bestemte investeringer, udgør statsstøtte i medfør af denne bestemmelse.

4.2. Statsstøttens forenelighed med det indre marked

- (51) Statsstøtte kan betragtes som forenelig med det indre marked, hvis det falder ind under en af kategorierne i traktatens artikel 107, stk. 2⁽¹⁸⁾, og kan betragtes som forenelig med det indre marked, hvis Kommissionen finder, at den falder ind under kategorierne i traktatens artikel 107, stk. 3⁽¹⁹⁾. Det er imidlertid den støtteydende medlemsstat, der har ansvaret for at påvise, at statsstøtte er forenelig med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 2, eller 107, stk. 3⁽²⁰⁾.

⁽¹⁷⁾ Sag C-172/03, Heiser ECLI:EU:C:2005:130, præmis 55. Se også sag C-494/06 P, Kommissionen mod Italien og Wam, ECLI:EU:C:2009:272, præmis 54, og den deri nævnte retspraksis samt C-271/13 P, Rousse Industry mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2014:175, præmis 44. Forenede sager C-71/09 P, C-73/09 P, C-76/09 P, Comitato »Venezia vuole vivere« m.fl. mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2011:368, præmis 136. Se også sag C-156/98, Tyskland mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2000:467, præmis 30, og den deri nævnte retspraksis.

⁽¹⁸⁾ Undtagelserne i traktatens artikel 107, stk. 2, omfatter: a) støtte af social karakter til enkelte forbrugere, b) støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre exceptionelle begivenheder, c) støtteforanstaltninger til visse områder i Tyskland.

⁽¹⁹⁾ Undtagelserne i traktatens artikel 107, stk. 3, omfatter: a) støtte til fremme af udviklingen i visse regioner, b) støtte til visse vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller til afhjælpning af alvorlige rystelser i et medlemslands økonomi, c) støtte til udviklingen af visse erhvervsgræne eller økonomiske regioner; d) støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, og e) støtte efter rådsafgørelse.

⁽²⁰⁾ Sag T-68/03, Olympiaki Aeroporia Ypiresies mod Kommissionen, ECLI:EU:T:2007:253, præmis 34.

- (52) Kommissionen bemærker, at de ungarske myndigheder ikke har argumenter for, hvorfor foranstaltningerne er forenelige med det indre marked, og at Ungarn ikke har kommenteret den tvivl, der blev givet udtryk for i åbningsafgørelsen, hvad angår foranstaltningernes forenelighed. Kommissionen mener ikke, at nogen af undtagelserne i de nævnte traktatbestemmelser kan anvendes, eftersom foranstaltningerne ikke synes at have nogle af de mål, der er nævnt i disse bestemmelser. Derfor må foranstaltningerne erklæres uforenelige med det indre marked.

4.3. Tilbagesøgning af støtte

- (53) Tobaksindustriens sundhedsbidrag er aldrig blevet anmeldt til Kommissionen eller erklæret forenelige med det indre marked af Kommissionen. Da sundhedsafgiftens progressivitet og bestemmelserne om, at visse investeringer kan reducere afgiftstilsvaret, udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, og »ny støtte« i henhold til artikel 1, litra c), i Rådets forordning (EU) 2015/1589 ⁽²¹⁾, og da foranstaltningerne desuden er blevet gennemført i strid med udsættelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3, udgør disse foranstaltninger også ulovlig statsstøtte som omhandlet i artikel 1, litra f), i forordning (EU) 2015/1589.
- (54) Konsekvensen af, at der er tale om ulovlig og uforenelig statsstøtte, er, at støtten skal tilbagesøges hos modtagerne i henhold til artikel 16 i forordning (EU) 2015/1589.
- (55) Imidlertid bekræftede Ungarn, at landet havde suspenderet implementeringen af tobaksindustriens sundhedsbidrag efter Kommissionens indstillingspåbud i åbningsafgørelsen.
- (56) Der er derfor ikke blevet givet støtte i henhold til foranstaltningerne. Derfor er der ikke behov for tilbagesøgning.

5. KONKLUSION

- (57) Kommissionen finder, at sundhedsbidragsafgiften på tobaksindustrien med de progressive afgiftssatser og muligheden for at reducere afgiftstilsvaret ved at foretage visse investeringer udgør statsstøtte, sådan som statsstøtte er defineret i traktatens artikel 107, stk. 1, og at Ungarn har ydet den pågældende støtte i strid med traktatens artikel 108, stk. 3.
- (58) Denne afgørelse berører ikke eventuelle undersøgelser af, om foranstaltningen er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i traktaten, først og fremmest den frie etableringsret, som er garanteret i traktatens artikel 49 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den progressive afgiftsstruktur på tobaksindustrien og bestemmelserne om en reduktion af afgiftstilsvaret på betingelse af visse investeringer, som Ungarn har indført med lov XCIV af 2014 om tobaksindustriens sundhedsbidrag, udgør statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som er ulovligt indført i Ungarn i strid med denne traktats artikel 108, stk. 3.

⁽²¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af detaljerede regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

Artikel 2

Individuel støtte, der ydes i henhold til ordningen i artikel 1, udgør ikke støtte, hvis den, på det tidspunkt hvor den ydes, opfylder betingelserne i en forordning, der er vedtaget i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98 ⁽²²⁾ eller (EU) 2015/1588 ⁽²³⁾, alt efter hvad der er gældende på det tidspunkt, hvor støtten gives.

Artikel 3

Individuel støtte, der ydes i henhold til ordningen i artikel 1, der på det tidspunkt, hvor den ydes, opfylder betingelserne i en forordning, der er vedtaget i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 994/98, som er ophævet og erstattet af forordning (EU) 2015/1588, eller anden godkendt støtteordning, er forenelig med det indre marked op til det maksimale støtteomfang for denne type støtte.

Artikel 4

Ungarn skal annullere alle udestående støttebetalinger under ordningen i artikel 1 med virkning fra datoen for vedtagelsen af denne afgørelse.

Artikel 5

Ungarn skal sikre, at denne afgørelse gennemføres inden for fire måneder efter datoen for meddelelsen af denne afgørelse.

Artikel 6

1. Senest to måneder efter meddelelsen af nærværende afgørelse forelægger Ungarn en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der allerede er truffet eller planlagt for at efterkomme denne afgørelse.
2. Ungarn holder Kommissionen underrettet om udviklingen i de foranstaltninger, der på nationalt plan træffes for at efterkomme denne afgørelse. På anmodning fra Kommissionen fremsender Ungarn straks oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er truffet eller planlagt for at efterkomme denne afgørelse.

Artikel 7

Denne afgørelse er rettet til Ungarn.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2016.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Medlem af Kommissionen

⁽²²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte (EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1).

⁽²³⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1588 af 13. juli 2015 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 1).

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2016/1847**af 4. juli 2016****om statsstøtte SA.41612 — 2015/C (ex SA.33584 — 2013/C (ex 2011/NN)) gennemført af Nederlandene med hensyn til den professionelle fodboldklub MVV i Maastricht***(meddelt under nummer C(2016) 4053)***(Kun den nederlandske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med traktatens artikel 108, stk. 2 ⁽¹⁾, og under henvisning til deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

- (1) I 2010 blev Kommissionen underrettet om, at Nederlandene havde gennemført en støtteforanstaltning for den professionelle fodboldklub MVV i Maastricht. I 2010 og i 2011 modtog Kommissionen også klager vedrørende foranstaltninger til fordel for andre professionelle fodboldklubber i Nederlandene, nemlig Willem II i Tilburg, FC Den Bosch i s-Hertogenbosch, PSV i Eindhoven og NEC i Nijmegen. I et brev af 2. september 2011 gav Nederlandene Kommissionen yderligere oplysninger om foranstaltningen vedrørende MVV.
- (2) I et brev af 6. marts 2013 meddelte Kommissionen Nederlandene, at den havde besluttet at indlede proceduren, jf. artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, med hensyn til foranstaltningerne til støtte for Willem II, NEC, MVV, PSV og FC Den Bosch.
- (3) Kommissionens afgørelse om at indlede proceduren («åbningsafgørelsen») blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den pågældende foranstaltning.
- (4) Nederlandene fremsatte bemærkninger inden for rammerne af proceduren vedrørende foranstaltningen til fordel for MVV i breve af 31. maj 2013 og 12. november 2013. Nederlandene svarede også på en anmodning om yderligere oplysninger i et brev af 26. marts 2014. Den 13. juni 2014 blev der holdt et møde mellem Kommissionens tjenestegrene og kommunen i Maastricht, som blev efterfulgt af et brev af 30. juli 2014 fra Nederlandene.
- (5) Kommissionen modtog ikke bemærkninger fra interesserede parter vedrørende foranstaltningerne til fordel for MVV.
- (6) Efter åbningsafgørelsen og efter aftale med Nederlandene blev efterforskningen af de forskellige klubber foretaget særskilt. Efterforskningen vedrørende MVV blev registreret under sag nr. SA.41612.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse i sag SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) — Nederlandene — Støtte til visse professionelle nederlandske fodboldklubber i 2008-11 — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT C 116 af 23.4.2013, s. 19).

⁽²⁾ Jf. fodnote 1.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

2.1. Foranstaltningen og dens modtager

- (7) Det nationale fodboldforbund Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond («KNVB») er en paraplyorganisation for såvel professionelle fodboldkampe som amatørkampe. Professionel fodbold i Nederlandene er organiseret i et system med to lag. I sæsonen 2014/2015 bestod det af 38 klubber, hvoraf de 18 spillede i den bedste liga (eredivisie) og de 20 i den næstbedste liga (eerste divisie).
- (8) Maastrichtse Voetbal Vereniging, som siden 2010/2011 har heddet Maatschappelijke Voetbal Vereniging Maastricht («MVV»), blev grundlagt i 1908 og spiller sine hjemmekampe på fodboldstadionet De Geusselt i Maastricht. MVV rykkede ned fra den bedste liga til den næstbedste liga i 2000. MVV har ikke spillet i en europæisk turnering siden 1970.
- (9) Juridisk er MVV struktureret som en fond, Stichting MVV. Ifølge oplysningerne fra Nederlandene er MVV en lille virksomhed ⁽³⁾. I sæsonen 2009/2010 havde klubben 38 ansatte, og i sæsonen 2010/2011 havde den 35 ansatte. Dens omsætning og balancesum lå et godt stykke under 10 mio. EUR i begge år.
- (10) I første kvartal af 2010 blev kommunen i Maastricht («kommunen») bekendt med, at MVV stod over for store finansielle vanskeligheder. Klubbens gældsbyrde var steget til 6,5 mio. EUR, hvoraf 1,7 mio. EUR var gæld til kommunen selv i form af et efterstillet lån. Støtter, virksomheder og sponsorer lancerede i april 2010 et initiativ til at undgå MVV's konkurs («Initiatiefgroup MVV Maastricht»). Dette initiativ omfattede en forretningsplan om at rydde op i MVV's finansielle situation og omdanne MVV til en levedygtig professionel fodboldklub. Kommunen efterkom denne plan. I maj 2010 gav kommunen som led i aftalen med kreditorerne, men ikke i forbindelse med en formel betalingsstandsningsprocedure, afkald på sit krav på 1,7 mio. EUR. Den købte endvidere stadionet og træningsanlægget, som kun blev brugt af MVV, men økonomisk var ejet af en tredjepart (fonden Stichting Stadion Geusselt) baseret på en transaktion, der omfattede et langtidsløjemål, på 1,85 mio. EUR. Denne pris var baseret på en ekstern vurderingsrapport.
- (11) Nederlandene meddelte ikke Kommissionen, som fastlagt i traktatens artikel 108, stk. 3, at de havde til hensigt at frafalde et krav på 1,7 mio. EUR hos MVV og købe fodboldstadionet og træningsanlægget for 1,85 mio. EUR million.

2.2. Begrundelse for indledning af proceduren

- (12) I åbningsafgørelsen nåede Kommissionen til den foreløbige konklusion, at kommunen havde givet MVV en selektiv fordel ved hjælp af statens ressourcer og dermed havde givet støtte til fodboldklubben. Kommissionen mente, at begge foranstaltninger var blevet besluttet sammen og var tæt forbundne. Kommissionen mente endvidere, at støtteforanstaltninger til professionelle fodboldklubber sandsynligvis vil fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1. Med hensyn til kommunens afkald på gæld kunne Kommissionen ikke på grundlag af de foreliggende oplysninger konkludere, at kommunen havde opført sig som en typisk markedsøkonomisk kreditor. Hvad angår købet af stadionet og træningsanlægget fra tredjeparten, kunne Kommissionen ikke konkludere, at kommunen havde opført sig som en typisk markedsøkonomisk investor, da der ikke forelå en troværdig forretningsplan, som var udarbejdet inden købet. Endelig anmodede Kommissionen om detaljerede oplysninger om fremsatte erklæringer i kommunalbestyrelsen om, at tredjeparten (fonden Stadium De Geusselt) ville videregive overskuddet af købet af stadionet til dækning af privilegerede dele af MVV's gæld som pensionsbidrag og skatter.
- (13) Kommissionen bemærker, at MVV havde befundet sig i en vanskelig finansiell situation i flere år inden 2010. I sæsonen 2007/2008 genererede klubben et underskud på 0,15 mio. EUR og havde en negativ egenkapital

⁽³⁾ I artikel 2, stk. 2, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36) defineres en lille virksomhed som en virksomhed, som beskæftiger under 50 personer, og som har en årlig omsætning på ikke over 10 mio. EUR.

(minus 2,7 mio. EUR). I sæsonen 2008/2009 genererede MVV et underskud på 1,1 mio. EUR, og egenkapitalen var minus 3,8 mio. EUR. I marts 2010 havde klubben et yderligere underskud på 1,3 mio. EUR, og egenkapitalen var faldet til minus 5,17 mio. EUR. I april 2010 var MVV ikke længere i stand til at betale lønninger og andre driftsudgifter og var på randen af konkurs.

- (14) På denne baggrund bemærkede Kommissionen i åbningsafgørelsen, at MVV havde været i finansielle vanskeligheder på det tidspunkt, hvor støtten blev tildelt. For at vurdere om støtten er forenelig med rammebestemmelserne fra 2004 for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (*) (»rammebestemmelserne«), anmodede Kommissionen om oplysninger om overholdelsen af alle kravene i rammebestemmelserne.
- (15) Kommissionen var navnlig ikke i stand til at kontrollere, om betingelserne i punkt 34-37 i rammebestemmelserne vedrørende arten og opfyldelsen af en omstrukturingsplan var blevet overholdt. Kommissionen kunne heller ikke kontrollere, om der var givet tilstrækkelige kompenserende modydelser inden for betydningen af punkt 38-42 i rammebestemmelserne. Det skulle endvidere påvises, at støtten havde været begrænset til det nødvendige minimum, at modtageren selv havde betalt et passende eget bidrag til omstruktureringen, og at princippet om engangsstøtte blev overholdt.

3. BEMÆRKNINGER FRA NEDERLANDENE

- (16) Med hensyn til foranstaltningerne til MVV var Nederlandene uenig i, at de udgjorde statsstøtte. Efter Nederlandenes mening handlede kommunen, som havde et efterstillet krav hos en virksomhed, som var på randen af konkurs, i overensstemmelse med den markedsøkonomisk kreditors princip ved at give afkald på sit krav i 2010. Den anførte, at blot en formel anmeldelse eller begæring om konkurs fra en kreditor havde været nok til at udløse øjeblikkelig konkurs. Ifølge Nederlandene ville kommunen i tilfælde af MVV's konkurs sandsynligvis ikke under nogen omstændigheder have fået noget af sit efterstillede lån tilbage. Kravet var efterstillet og rangerede dermed lavere end krav på i alt ca. 3 mio. EUR (både privilegerede (»preferente«) og usikrede (»concurrente«) krav fra andre kreditorer). Nederlandene hævdede, at der derfor ikke var nogen sandsynlighed for at få kompensation for lånebeløbet, også selv om de privilegerede og usikrede kreditorer havde været villige til at give afkald på deres krav inden for rammerne af den samlede omstrukturingsplan. Samtidig risikerede MVV, hvis kommunen ikke havde givet afkald på sit krav i maj 2010 og dermed havde fremkaldt en officiel konkursprocedure, at miste sin licens til at spille professionel fodbold ifølge KNVB's regler. Det ville ikke være muligt at overføre denne licens til en anden klub.
- (17) Hvad angår købet af stadionet De Geusselt og det træningsanlæg, som MVV benyttede, hævdede Nederlandene, at dette køb var sket til den værdi, som eksterne eksperter havde fastslået, og derfor var i overensstemmelse med den markedsøkonomiske investors princip. Dette var en vurdering af retten til en lang lejekontrakt og værdien af bygningerne på jorden. Nederlandene understregede også stadionets strategiske beliggenhed i Maastricht og kommunens interesser i forhold til kommunens betragtelige udvikling af De Geusselt-zonen, hvor stadionet og træningsanlægget ligger.
- (18) Alternativt hævdede Nederlandene, at selv om foranstaltningerne ville blive betragtet som en selektiv fordel for MVV, ville de ikke fordreje konkurrencen eller påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Nederlandene understregede MVV's dårlige placering i national professionel fodbold, som betød, at det var meget usandsynligt, at klubben ville deltage i europæiske turneringer. Det blev ligeledes anført, at Kommissionen ikke havde bevist, at støtten til MVV ville fordreje konkurrencen eller påvirke samhandelen på nogle af de markeder, som var nævnt i åbningsafgørelsen.
- (19) Subsidiært hævdede Nederlandene, at hvis foranstaltningerne blev betragtet som statsstøtte, var de forenelige med det indre marked. Disse argumenter var først og fremmest baseret på rammebestemmelserne og dernæst på en vurdering af forenelighed direkte på grundlag af traktatens artikel 107, stk. 3, litra c) og d).

(*) Meddelelse fra Kommissionen — Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2). Anvendelsen af disse rammebestemmelser blev forlænget ved meddelelse fra Kommissionen om forlængelse af Fællesskabets rammebestemmelser af 1. oktober 2004 for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EUT C 296 af 2.10.2012, s. 3).

4. VURDERING AF STØTTEFORANSTALTNINGERNE

4.1. Tilstedeværelse af statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1

- (20) I henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, er statsstøtte enhver form for støtte, som ydes af en medlemsstat eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Betingelserne i traktatens artikel 107, stk. 1, er kumulative, og alle betingelser skal derfor være opfyldt samtidigt, før en foranstaltning kan udgøre statsstøtte.
- (21) På grundlag af åbningsafgørelsen har Kommissionen vurderet kommunens beslutning af 25. maj 2010 om at give afkald på et efterstillet krav på 1,7 mio. EUR hos MVV og købe stadionet De Geusselt og MVV's træningsanlæg for 1,85 mio. EUR. Nederlandene hævder, at begge foranstaltninger stemmer overens med den markedsøkonomiske operatørs princip, så de ikke indeholder statsstøtte.
- (22) Kommissionen mener — i overensstemmelse med den relevante retspraksis ⁽⁵⁾ — at der er en nødvendig og uløselig forbindelse mellem de to foranstaltninger. For at nå frem til denne konklusion har Kommissionen taget hensyn til rækkefølgen af de pågældende foranstaltninger, deres formål og MVV's situation på det tidspunkt, hvor beslutningen om at støtte MVV blev truffet af kommunen. ⁽⁶⁾ Kommissionen bemærker for det første, at begge foranstaltninger blev præsenteret sammen og blev besluttet på det samme møde i kommunalbestyrelsen den 25. maj 2010. Begge foranstaltninger havde til formål at sikre, at MVV blev reddet inden for den nærmeste fremtid, og begge blev drøftet — i et enkelt forslag — som led i kommunens holdning til den redningsplan, som »Initiatiefgroep MVV Maastricht« var i gang med at udarbejde. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at foranstaltningerne er tæt forbundne med hensyn til deres formål og MVV's situation på det pågældende tidspunkt, nemlig at sikre, at MVV blev reddet i lyset af klubbens åbenlyse usikre finansielle situation.
- (23) Begge foranstaltninger blev vedtaget af kommunen, og de har finansielle konsekvenser for denne kommune (i alt 3,55 mio. EUR). De omfatter derfor brug af statsmidler, en konklusion, som Nederlandene ikke bestrider. Overførsel af statsmidler kan tage mange former som direkte tilskud, lån, garantier, direkte investeringer i virksomheders kapital og naturalydelser. At give afkald på statens krav og investere på grundlag af andet end markedsvilkår udgør også en overførsel af statsmidler.
- (24) Dernæst hævder Nederlandene og kommunen, at kommunen handlede i overensstemmelse med den markedsøkonomiske kreditors princip med hensyn til at give afkald på et krav og i overensstemmelse med den markedsøkonomiske investors princip med hensyn til købet af stadionet og træningsanlægget og gav således ikke MVV en uretmæssig økonomisk fordel. Kommissionen er ikke enig i denne holdning af følgende årsager.
- (25) Når en virksomheds finansielle situation bedres som følge af statsintervention, giver det en fordel. For at vurdere om fordelene er uretmæssige, bør virksomhedens finansielle situation efter foranstaltningen sammenlignes med dens finansielle situation, hvis foranstaltningen ikke var blevet indført. Det er ubestridt, at MVV's finansielle situation bedredes markant gennem de undersøgte foranstaltninger.

4.1.1. Afkald på det efterstillede lån/krav

- (26) Kommunens og andre vigtige kreditors vedtagne foranstaltninger gav MVV mulighed for at rydde op i sin balance. Kommissionen bemærker, at MVV's andre vigtige kreditorer, dvs. kreditorerne med krav på over 150 000 EUR, også gav afkald på en del af deres krav. Disse foranstaltninger, som medførte, at der blev givet afkald på krav fra private parter på i alt 2,25 mio. EUR, samt kommunens foranstaltninger, foregik ikke i forbindelse med en formel betalingsstandsningprocedure. De manglende formelle rammer forklarer, hvorfor et mindretal af kreditorerne med krav på 145 347 EUR i sidste ende ikke gav afkald på deres krav, selv om nogle af dem havde lovet at gøre det. Kommissionen bemærker også, at der ikke blev givet afkald på andre efterstillede krav som kommunens krav. Ifølge Nederlandene gjorde den manglende formelle procedure ikke nogen væsentlig

⁽⁵⁾ Sag T-1/12, Frankrig mod Kommissionen, præmis 37 ff., og den deri anførte retspraksis (sag T-11/95, BP Chemicals mod Kommissionen).

⁽⁶⁾ Sag BP Chemicals, præmis 171.

forskel i den forstand, at resultatet af gældsafviklingen for kommunen var identisk med det resultat, som var fremkommet i en formel betalingsstandsningsprocedure i henhold til den nationale konkurslovgivning, dvs. at andre kreditorer kunne være blevet tvunget til at indgå en kreditoraftale, hvilket i kommunens tilfælde under alle omstændigheder havde medført, at hele det (efterstillede) lånebeløb var blevet tabt.

- (27) Som allerede nævnt i åbningsafgørelsen bemærker Kommissionen imidlertid, at tre kreditorer ikke havde givet fuldstændig afkald på deres krav, men havde omlagt dem til krav om mulige fremtidige transferbetalinger til MVV for spillere, der forlader klubben. I denne henseende påpegede Nederlandene, at disse tre kreditorer havde privilegerede og sikrede krav til i alt 1,135 mio. EUR. De ville derfor have haft en større chance for at inddrive i det mindste en del af deres krav i tilfælde af en formel konkursprocedure end andre kreditorer med usikrede krav, for slet ikke at tale om kommunen og dens efterstillede krav. Kommissionen mener, at selv om kommunens lån ikke blev givet på samme betingelser, ville en privat investor ikke have givet fuldstændig afkald på kravet eller ville i det mindste have sikret sig — eller forsøgt at sikre sig — en form for (mulig) sikkerhed for at give afkald på et så betragteligt lånebeløb, selv om chancerne for tilbagebetaling var små. Endvidere bemærker Kommissionen, at kommunen eventuelt kunne have sikret sig en fordel i forhold til de øvrige kreditorer, hvis redningsplanen også afhæng af kommunens deltagelse. Kommissionen mener således, at kommunens fuldstændige afkald på lånet uden nogen form for betingelser eller sikkerhedsstillelse ikke er i overensstemmelse med den markedsøkonomiske kreditors princip.
- (28) Hvad angår beslutningen om at deltage i en kreditoraftale uden for en formel betalingsstandsningsprocedure påpegede Nederlandene, at KNVB ville have trukket MVV's licens til at spille professionel fodbold tilbage i tilfælde af en formel betalingsstandsning. En formel betalingsstandsning blev derfor ikke betragtet som værende i kommunens interesse og ej heller for størstedelen af kreditorerne. Dette aspekt adskiller således ikke i sig selv kommunens holdning fra de andre kreditors holdning.
- (29) I denne forbindelse henviser de nederlandske myndigheder til den del af åbningsafgørelsen, hvor Kommissionen konkluderede, at kommunen Arnhems foranstaltninger til fordel for fodboldklubben Vitesse ikke udgjorde statsstøtte: Princippet om ligebehandling kræver, at situationen skal vurderes på samme måde som situationen i Arnhem, dvs. at den stemmer overens med traktatens artikel 107, stk. 1, eftersom kommunens beslutninger ville have stemt overens med den private kreditors princip. I denne henseende bemærker Kommissionen, at hvert enkelt tilfælde skal vurderes individuelt. Med hensyn til Arnhem/Vitesse betød betingelserne i kreditoraftalen, at kommunens og de andre kreditors stilling blev fuldt ud ligestillet (de ville hver især modtage 12 % af deres udestående krav), men dette er ikke tilfældet for Maastricht/MVV: De andre (privilegerede) kreditorer kunne til gengæld for at give afkald på deres krav drage fordel af en eventuel indtægt fra spillertransfers, hvilket ikke var tilfældet for Maastricht.
- (30) De andre grunde, som Nederlandene fremførte med hensyn til de samfundsøkonomiske konsekvenser af MVV's konkurs, kan ikke bruges som grundlag for vurderingen af den markedsøkonomiske investors princip.
- (31) Først og fremmest vedrører de samfundsøkonomiske konsekvenser af MVV's eventuelle konkurs kommunens rolle som offentlig myndighed, ikke en privat investors position. Selv om kommunen kan have haft en position som investor i De Geusselt-området som nævnt i referatet fra kommunalbestyrelsesmødet den 25. maj 2010, er disse interesser en del af en bredere interesse vedrørende andre generelle politiske målsætninger som områdets infrastruktur og økonomiske udvikling, kommunens idrætspolitik og dens kommunale partnerskab. Afkaldet på lånet hang dermed ikke på det pågældende tidspunkt eller kun delvist sammen med en privat kommerciel interesse i kommunen som ejer af jorden eller som virksomhed. For så vidt angår kommercielle interesser, har Nederlandene ikke givet oplysninger om, hvad disse kunne bestå i. For det andet bemærkes det, at afkaldet på lånet som sådan ikke ville have forhindret MVV i at gå konkurs: Der var behov for mere støtte som køb af stadionet og træningsanlægget, hvilket Kommissionen ikke anser for at have været i overensstemmelse med den markedsøkonomiske investors princip. Som forklaret ovenfor skal foranstaltningerne vurderes sammen.
- (32) Af disse grunde konkluderer Kommissionen, at kommunen, da den besluttede at give afkald på sit krav på 1,7 mio. EUR i maj 2010, ikke handlede som en markedsøkonomisk operatør. Denne konklusion er også baseret på, at afkaldet på lånet skal vurderes sammen med købet af træningsanlægget og stadionet, hvilket Kommissionen konkluderer ikke stemmer overens med den markedsøkonomiske investors princip som forklaret i det følgende.

4.1.2. Køb af træningsanlægget og stadionet

- (33) Kommunen gav ikke kun afkald på et efterstillet lån til MVV, men købte også stadionet De Geusselt og klubbens træningsanlæg Klein Geusselt, idet dette køb også var en del af den overordnede plan for at redde og omstrukturere MVV. Nederlandene hævder, at dette køb ikke udgør statsstøtte, fordi det fandt sted på markedsvilkår. Dette argument er baseret på Kommissionens meddelelse om støtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord ⁽⁷⁾ (»meddelelsen om salg af jord«) samt den markedsøkonomiske investors princip ifølge hvilket finansielle handlinger udført af offentlige myndigheder vedrørende en virksomhed, såfremt sådanne handlinger også ville have været acceptable for andre operatører på tilsvarende betingelser, ikke kan anses for at udgøre en fordel for en virksomhed i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1. Med hensyn til meddelelsen om salg af jord anerkender Nederlandene, at meddelelsen omfatter salg af jord og ikke køb af fast ejendom, men mener, at den finder analog anvendelse.
- (34) Kommissionen bemærker, at købsprisen på 1,85 mio. EUR blev fastsat på grundlag af en ekstern eksperts rapport, som blev sendt til Kommissionen (rapport af Van Der Horst Taxateurs, juni 2010). Kommissionen bemærker også, at kommunen allerede ejede den jord, stadionet blev bygget på. Den købte stadionet og de andre aktiver, men også retten til at leje jorden på langt sigt (recht van erfpacht). [...] ^(*) Prisen på 1,85 mio. EUR omfatter træningsanlægget, som ikke var omfattet af ekspertens rapport. Det bemærkes, at køberens identitet ikke fremgik af ekspertrapporten.
- (35) Kommissionen bemærker for det første, at kommunens årsager til at købe stadionet omfattede overvejelser vedrørende »folkesundhed« og »social samhørighed«, da den ønskede at udvikle en »sportszone« i De Geusselt-området ⁽⁸⁾. Sådanne politiske mål ville ikke være en del af en markedsinvestors investeringsbeslutning, og kommunen kan derfor ikke sidestilles med en markedsøkonomisk operatør. For det andet er Kommissionen ikke enig i, at en markedsøkonomisk operatør ville have været villig til at købe fodboldstadionet til dens genanskaffelsesværdi. Et fodboldstadion er i modsætning til jord eller andre handelsvarer et produktivt aktiv, som kan anvendes til at generere indtægter, men som også medfører vedligeholdelsesomkostninger. En markedsøkonomisk operatør ville kun købe et sådant stadion på grundlag af en forretningsplan, der viser stor sandsynlighed for en tilstrækkelig rentabel udnyttelse. Forretningsplanen ville også bestemme den pris, som en investor ville være villig til at købe stadionet for. Kommunen havde ikke en sådan forretningsplan, hverken inden købet eller da den besluttede at købe stadionet. Faktisk blev kommunalbestyrelsen i maj 2010 underrettet af den kommunale ledelse om, at der ville blive udarbejdet en plan for den fremtidige udnyttelse af stadionet som en multifunktionel facilitet. Denne plan blev fremlagt for bestyrelsen, men først i december 2010. Kommissionen bemærker, at kommunen i maj 2010, da beslutningen om at købe stadionet blev taget, vurderede, at de årlige omkostninger til vedligeholdelse af stadionet ville udgøre 380 000 EUR, mens den årlige leje for MVV var på 75 000 EUR ⁽⁹⁾. Forskellen på 305 000 EUR skulle finansieres af lejeindtægter fra andre begivenheder eller skulle dækkes af kommunen. Selv om købsprisen blev fastlagt under hensyntagen til et eventuelt underskud som følge af den lave lejeindtægt fra MVV, kan det ikke konkluderes, at en privat markedsinvestor ville have indgået en kontrakt, der medførte en stor risiko for at give underskud. Den rapport, som blev forelagt kommunalbestyrelsen i december 2010, bekræfter, at »det i den nuværende situation ikke er muligt at udnytte stadionet kommercielt eller omkostningsdækkende«. I juni 2012 blev det i en rapport udarbejdet af den kommunale revisionsret ⁽¹⁰⁾ konstateret, at udnyttelsen af stadionet stadig gav underskud.
- (36) I tilfælde af et hastesalg, som viste sig nødvendigt i forhold til MVV, vil en markedsøkonomisk operatør desuden forventes at bruge tidsaspektet som argument for at opnå en bedre pris end den værdi, som vurderingseksperter har skønnet. Dette var ikke tilfældet for kommunen, som ganske enkelt antog vurderingseksperterens værdi for at være »realistisk«.
- (37) Det ændrer ikke denne konklusion, at kommunen havde særlige interesser i forhold til udviklingsplanerne for De Geusselt-området. I den redningsplan, som blev formuleret i 2010, pegede Nederlandene ikke på en plan for købet eller beregningen inden juni 2010 af et potentielt køb for kommunen. En sådan vurdering inden købet er imidlertid forventelig af en markedsinvestor.

⁽⁷⁾ EFT C 209 af 10.7.1997, s. 3.

^(*) Fortrolige oplysninger.

⁽⁸⁾ Referat af kommunalbestyrelsesmøde den 25. maj 2010 under punkt 10. I punkt 5 henvises der endvidere til andre økonomiske og samfundsmæssige virkninger, som kommunen ønsker at opnå, selv om den angav som årsag til at købe stadionet, at den ville styrke sin position inden for fast ejendom.

⁽⁹⁾ Den 21. juni 2010 blev der indgået en ny lejekontrakt med MVV.

⁽¹⁰⁾ Rekenkamer Maastricht: De relatie tussen de gemeente Maastricht en MVV.

- (38) Af alle disse grunde konkluderer Kommissionen, at kommunen i 2010, da den traf foranstaltninger om køb af stadionet og træningsanlægget, ikke handlede, som en markedsøkonomisk operatør ville have gjort.

4.1.3. Støttens indvirkning på MVV

- (39) Fordelen for MVV var først og fremmest, at klubben blev fri for sin gældsbyrde, og dernæst at den kunne fortsætte med at spille fodbold på sit hjemmestadion De Geusselt. Den månedlige leje for ikkeeksklusiv brug af begge faciliteter efter kommunens køb udgjorde 3 % af MVV's budget eller mindst 75 000 EUR⁽¹⁾. Kommissionen bemærker endvidere, at summen på 1,85 mio. EUR, som kommunen betalte, ifølge købsaftalens betingelser skulle bruges af sælgeren, tredjeparten Stichting Stadion De Geusselt⁽²⁾, til at betale MVV's gæld i skat, løn til spillerne og pensionsforpligtelser. Denne gæld faldt uden for kreditorernes aftale. Beløbet på 1,85 mio. EUR er bogført som en ekstraordinær indtægt i MVV's regnskab for sæsonen 2009/2010 med forklaringen »bidrag Maastricht kommune« (Bijdrage Gemeente Maastricht). Overskuddet af salget til Stichting Stadion De Geusselt blev brugt til gældseftergivelse og omstrukturering af MVV (se fondens brev til kommunen af 9. juni 2010).
- (40) Nederlandene har sat spørgsmålstegn ved den mulige støttes påvirkning af det indre marked for klubber, der ikke spiller fodbold på europæisk plan, og mere specifikt MVV. I denne forbindelse påpeger Kommissionen, at MVV hvert år er potentiel deltager i europæiske fodboldturneringer. Selv om klubben er i den næstbedste liga, kan den i princippet påvirke kampen om det nationale mesterskab og endda vinde det, hvilket vil give den mulighed for at spille i Europacuppen året efter. Selv en lavt rangerende fodboldklub kan i løbet af kort tid nå op på et højere niveau⁽³⁾. Kommissionen påpeger endvidere, at professionelle fodboldklubber udøver økonomiske aktiviteter på flere markeder ud over deltagelse i fodboldturneringer, som f.eks. transfermarkedet for professionelle spillere, reklame, sponsoring, merchandising eller mediedækning. Støtte til en professionel fodboldklub styrker dens position på disse markeder, som for de flestes vedkommende dækker flere medlemsstater. Hvis statsmidler derfor anvendes til at give en professionel fodboldklub en selektiv fordel, vil denne støtte sandsynligvis kunne fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne inden for betydningen af traktatens artikel 107, stk. 1⁽⁴⁾. Mere specifikt i forhold til MVV havde klubben i 2010 flere spillere med en anden nationalitet end nederlandsk, navnlig belgisk.
- (41) I lyset af ovenstående konkluderer Kommissionen, at afkaldet på lånet og købet af træningsanlægget og stadionet (i alt 3,55 mio. EUR) udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1. Deres forenelighed med det indre marked vil blive vurderet i det følgende.

4.2. Vurdering i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c)

- (42) Kommissionen skal vurdere, om støtteforanstaltningen til MVV kan betragtes som forenelig med det indre marked. Ifølge Domstolens retspraksis er det op til medlemsstaten at påberåbe sig mulige grunde til forenelighed og påvise, at betingelserne for denne forenelighed er opfyldt⁽⁵⁾.
- (43) Ingen af undtagelserne i traktatens artikel 107, stk. 2, finder anvendelse på den pågældende støtteforanstaltning. Nederlandene har heller ikke påstået, at dette ville være tilfældet.
- (44) Med hensyn til undtagelserne i traktatens artikel 107, stk. 3, bemærker Kommissionen, at ingen af de nederlandske regioner falder ind under undtagelsen i traktatens artikel 107, stk. 3, litra a). Endvidere fremmer de pågældende støtteforanstaltninger ikke virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse, ligesom de ikke afhjælper en alvorlig forstyrrelse i den nederlandske økonomi, jf. traktatens artikel 107, stk. 3, litra b).

⁽¹⁾ Den nye leje blev fastgjort til MVV's omsætning med et mindstebeløb på 75 000 EUR. Hvis omsætningen steg, ville lejen også stige. Lejeindtægten fra stadionet til andre formål ville også tilfalde kommunen.

⁽²⁾ En fond, som ifølge Nederlandene er uafhængig af både MVV og Maastricht kommune.

⁽³⁾ Dette kan ses i en anden nederlandsk professionel fodboldklub, PEC Zwolle, som også spillede i den næstbedste liga i 2010/2011. PEC rykkede op i den bedste liga i 2012/2013, og i 2013/2014 vandt klubben det nederlandske mesterskab, hvilket gav den ret til at spille på europæisk niveau i 2014/2015.

⁽⁴⁾ Kommissionens afgørelser vedrørende Tyskland af 20. marts 2013 om Multifunktionsarena der Stadt Erfurt (sag SA.35135 (2012/N)), betragtning 12, og Multifunktionsarena der Stadt Jena (sag SA.35440 (2012/N)), resuméer i EUT C 140 af 18.5.2013, s. 1, og af 2. oktober 2013 om Fußballstadion Chemnitz (sag SA.36105 (2013/N)), resuméer i EUT C 50 af 21.2.2014, s. 1.

⁽⁵⁾ Sag C-364/90, Italien mod Kommissionen, ECLI:EU:C:1993:157, præmis 20.

- (45) Hvad angår undtagelsen i traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), dvs. støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, har Nederlandene hævdet, at denne undtagelse kunne anvendes, hvis Kommissionen konkluderede, at de pågældende foranstaltninger udgør statsstøtte. I denne forbindelse hævdede Nederlandene også, at der i Kommissionens analyse bør tages højde for traktatens artikel 107, stk. 3, litra d), om støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven kombineret med traktatens artikel 165.
- (46) I sin vurdering af begrebet »udvikling af økonomiske aktiviteter« i sportssektoren tager Kommissionen behørigt højde for traktatens artikel 165, stk. 1, og sidste led i traktatens artikel 165, stk. 2, hvori det fastlægges, at EU skal bidrage til at udvikle sportens europæiske dimension og i den forbindelse tage hensyn til specifikke forhold, dens strukturer, der bygger på frivillighed, og dens sociale og uddannende funktion. I traktaten skelnes der imidlertid mellem begreberne sport og kultur: Traktatens artikel 107, stk. 3, litra d), kan derfor ikke tjene som grundlag for vurderingen af MVV-støttens forenelighed.
- (47) I sin vurdering af støtteforanstaltninger i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), har Kommissionen udstedt en række forordninger, rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser vedrørende de støtteformer og horisontale eller sektormæssige formål, som støtten tildeles for. Da MVV stod over for finansielle vanskeligheder på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne blev truffet, og støtten blev tildelt af kommunen for at imødegå disse vanskeligheder, mener Kommissionen, at det er passende at vurdere, om kriterierne i rammebestemmelserne ⁽¹⁶⁾ finder anvendelse. I denne forbindelse bemærker Kommissionen, at rammebestemmelserne ikke udelukker professionel fodbold. Denne økonomiske aktivitet er således omfattet af rammebestemmelserne.
- (48) I juli 2014 offentliggjorde Kommissionen nye rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder ⁽¹⁷⁾. De gælder dog ikke denne ikkeanmeldte støtte, som blev tildelt i 2010. Ifølge punkt 137 i de nye rammebestemmelser, ville dette kun være tilfældet for rednings- eller omstrukturingsstøtte, der er tildelt uden forudgående godkendelse, hvis al støtten eller en del heraf er blevet ydet efter rammebestemmelsernes offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Ifølge punkt 138 i de nye rammebestemmelser vil Kommissionen i alle andre tilfælde foretage undersøgelsen på grundlag af de rammebestemmelser, der var gældende på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. I det foreliggende tilfælde vil Kommissionen derfor basere sin analyse på rammebestemmelserne fra 2004 (se betragtning 14 ovenfor).
- (49) Ifølge punkt 11 i rammebestemmelserne anses en virksomhed for at være kriseramt, hvis de sædvanlige tegn på, at en virksomhed er kriseramt, er til stede, såsom voksende underskud, faldende omsætning, voksende lagerbeholdninger, overskudskapacitet, faldende cash flow, stigende gældsætning, stigende finansieringsudgifter og faldende eller opbrugt nettoformue. I de værste tilfælde kan virksomheden allerede være blevet insolvent eller være underkastet konkursbehandling mv. efter de nationale regler. Som anført i betragtning 13 ovenfor havde MVV haft en negativ egenkapital siden sæsonen 2007/2008 og nåede i det første kvartal af 2010 en egenkapital på minus 5,1 mio. EUR, mens MVV's gæld udgjorde 6,4 mio. EUR. Som påpeget af Nederlandene var MVV i foråret 2010 stort set konkurs. MVV var derfor tydeligvis en kriseramt virksomhed i henhold til rammebestemmelserne. Dette er ikke blevet bestredt af Nederlandene. Foreneligheden af statsstøtten til MVV vil derfor blive vurderet efter rammebestemmelserne.
- (50) I afsnit 3.2 i rammebestemmelserne fastlægges det, at støtten tildeles med det vilkår, at der gennemføres en omstrukturingsplan. I overensstemmelse med punkt 59 i rammebestemmelserne kræver omstrukturingsplanen for SMV'er dog ikke Kommissionens godkendelse, men skal dog opfylde kravene i punkt 35, 36 og 37 i rammebestemmelserne og godkendes af den pågældende medlemsstat og meddeles Kommissionen. Kommissionen bemærker, at Nederlandene har meddelt en omstrukturingsplan, som tager hånd om betingelserne i punkt 34 til 37 i rammebestemmelserne. De overordnede omstrukturingsomkostninger var næsten 6 mio. EUR. I denne henseende bemærker Kommissionen, at kommunens beslutning om at yde støtte til MVV var underlagt en række betingelser. Disse betingelser blev fastlagt i forretningsplanen af 2010 som omtalt i betragtning 10.
- (51) I denne henseende bemærker Kommissionen, at kommunens beslutning om at give afkald på lånet og betale for De Geusselt blev truffet efter en analyse af arten af og årsagerne til MVV's vanskeligheder. Transaktionen var baseret på en række betingelser, som har til formål at genoprette klubbens økonomiske levedygtighed inden for en rimelig tidshorisont på tre år og opfylde KNVB's krav, for at MVV kan beholde sin licens til professionelle turneringer. Omstrukturingsplanen omfattede en ny ledelse samt nedskæringer i både personale og spillertrup. Omstrukturingsplanen er ikke afhængig af eksterne faktorer, som MVV kan forfølge, men ikke fuldstændig

⁽¹⁶⁾ Jf. fodnote 4.

⁽¹⁷⁾ Meddelelse fra Kommissionen — Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (EUT C 249 af 31.7.2014, s. 1).

kontrollere, som f.eks. at finde nye sponsorer og en stigning i antallet af tilskuere. Bedringen af klubbens finansielle situation ventes at fortsætte ligesom dens drift som en professionel fodboldklub. Den i nedenstående betragtning anførte udvikling viser, at planen var realistisk.

- (52) De trufne foranstaltninger var nødvendige for at genoprette MVV's levedygtighed. Klubbens finansielle sundhed blev virkelig genoprettet. Som følge af disse foranstaltninger genererede MVV over hele sæsonen 2009/2010 et overskud på 3,9 mio. EUR og havde for første gang i flere år en positiv egenkapital på 0,051 mio. EUR. Den følgende sæson 2010/2011 sluttede med et overskud på 0,021 mio. EUR, og MVV's egenkapital udgjorde 0,072 mio. EUR. MVV's regnskab gik lige op i 2011/2012. KNVB opgraderede MVV's finansielle status fra kategori 1 (utilstrækkelig) til 3 (god) i begyndelsen af sæsonen 2011/2012.

4.2.1. Modydelser

- (53) I punkt 38 til 42 i rammebestemmelserne stilles der krav om, at modtageren skal give modydelser for at minimere støttens konkurrencefordrejende virkning og afbøde dens skadelige virkninger for samhandelsvilkårene. Ifølge punkt 41 i rammebestemmelserne gælder denne betingelse dog ikke små virksomheder som MVV.

4.2.2. Begrænsning af støtten til et minimum

- (54) Kommissionen bemærker også, at omstruktureringsplanen i høj grad er finansieret af eksterne private virksomheder ud over de interne besparelser i overensstemmelse med punkt 43 og 44 i rammebestemmelserne. Flere private virksomheder havde også accepteret at give afkald på deres gæld. Kreditorerne og kommunens samlede bidrag til refinansieringen af MVV var på omkring 5,8 mio. EUR (kombineret gældsseftergivelse og køb til langtidsleje af stadionet). Andre private virksomheder end statens gældsseftergivelse udgjorde 2,25 mio. EUR og var dermed højere end de krævede 25 % for små virksomheder.
- (55) Støttens størrelse var nødvendig. Ifølge omstruktureringsplanen skulle den medføre et mindre underskud i sæsonen 2011/2012 og 2012/2013 og moderat positive resultater senere. Dette ville ikke have givet MVV mulighed for at købe nye spillere eller tiltrække dem med højere lønninger.
- (56) Planen var at starte forfra med et trimmet MVV uden gældsbyrde, men med en ny struktur. Foranstaltningerne skulle give MVV en sund finansiell position og sikre, at KNVB's krav blev overholdt. I denne forbindelse minder Kommissionen om, at alle nederlandske professionelle fodboldklubber modtager en licens fra KNVB, i henhold til hvilken de skal opfylde visse betingelser. En af forpligtelserne vedrører klubbens finansielle fornuft. Hver sæson skal klubben fremsende regnskaber den 1. november, 1. marts og 15. juni, der bl.a. fremstiller dens nuværende finansielle situation, samt budgettet for næste sæson. På grundlag af disse regnskaber bliver klubberne inddelt i tre kategorier (1: utilstrækkelig, 2: tilstrækkelig, 3: god). Der kan stilles krav om, at klubber i den første kategori skal fremlægge en plan for forbedringer for at rykke op i kategori 2 eller 3. Hvis klubben ikke overholder planen, kan KNVB pålægge sanktioner, herunder give en officiel advarsel, fratage klubben point og — som den ultimative sanktion — trække licensen tilbage. En professionel fodboldklub i Nederlandene, som erklæres konkurs, mister sin licens. Hvis der efterfølgende grundlægges en ny klub, har den ikke direkte adgang til den professionelle fodboldliga, men skal starte i den næstbedste amatørliga.
- (57) Omstruktureringsplanen omfattede en ny ledelse, en ny struktur, et nyt navn og nedskæringer i løn og personale, herunder spillertrup. Flere spillere var genstand for transfer, eksisterende kontrakter blev enten ophævet eller forlænget med en lavere løn, nye kontrakter blev enten indgået uden transferbetaling, eller spillere blev lejet fra andre klubber, og der blev indgået visse amatørkontrakter. Dette omfattede nedskæringer i omkostninger til både personale og spillere på 40 %. Som beskrevet i betragtning 26 var der andre kreditorer end kommunen, som gav afkald på krav mod MVV på i alt 2,25 mio. EUR. MVV var dermed næsten gældsfri.
- (58) Kommissionen mener, at omstruktureringsplanen tager hånd om årsagerne til MVV's finansielle vanskeligheder, navnlig omkostningerne til spillerne i form af løn og transferbetalinger. En professionel fodboldklub kan ikke ventes at foretage en diversifikation i retning af andre markeder, jf. rammebestemmelserne. Den kan dog godt forventes at foretage besparelser på sine kerneaktiviteter, og dette har MVV gjort. Nederlandene gav endvidere en liste over foranstaltninger, som MVV har truffet for at reducere andre af klubbens omkostninger. Omstruktureringsplanen er ikke afhængig af eksterne faktorer, som MVV kan forfølge, men ikke fuldstændig kontrollere, som f.eks. at finde nye sponsorer og en stigning i antallet af tilskuere. Kommissionen finder derfor, at planens

gennemførelse giver MVV mulighed for at operere på et sundt grundlag i nederlandsk professionel fodbold, hvilket også blev anerkendt af KNVB, som tildelte klubben kategori 3-status. Kommissionen bemærker også, at omstruktureringsplanen i høj grad er finansieret af eksterne private virksomheder ud over de interne besparelser. Dette opfylder kravet i punkt 44 i rammebestemmelserne om, at mindst 25 % af omkostningerne til omstruktureringen for en lille virksomhed som MVV skal betales af støttemodtagerens egne midler, herunder ekstern finansiering, der viser en tro på støttemodtagerens levedygtighed.

- (59) Nederlandene har derudover givet oplysninger om yderligere aktiviteter i det omstrukturerede MVV til fordel for samfundet, herunder en række skoler i Maastricht og i Euregio. Disse aktiviteter kan siges at bidrage til sportens sociale og uddannende funktion som nævnt i traktatens artikel 165.

Tilsyn og årlige rapporter samt princippet om engangsstøtte

- (60) I henhold til punkt 49 i rammebestemmelserne skal medlemsstaten indsende oplysninger om en tilfredsstillende gennemførelse af omstruktureringsplanen på grundlag af regelmæssige og detaljerede rapporter. Punkt 51 indeholder mindre strenge betingelser for små og mellemstore virksomheder, for hvilke det normalt er tilstrækkeligt at fremsende resultatopgørelse og balance. Nederlandene har forpligtet sig til at fremsende disse rapporter. I overensstemmelse med rammebestemmelserne forpligtede Nederlandene sig til at fremsende en endelig rapport om gennemførelsen af omstruktureringsplanen.
- (61) I punkt 72-77 i rammebestemmelserne henvises der til princippet om engangsstøtte, ifølge hvilket der kun må ydes omstruktureringsstøtte én gang i løbet af en periode på ti år. Nederlandene har præciseret, at MVV ikke modtog rednings- eller omstruktureringsstøtte i de ti år forud for tildelingen af den nuværende støtte. Nederlandene forpligtede sig endvidere til ikke at yde ny rednings- eller omstruktureringsstøtte til MVV i en periode på ti år.

5. KONKLUSION

- (62) Kommissionen konkluderer, at Nederlandene ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3, ved ikke på forhånd at underrette om statsstøtten på 3,55 mio. EUR, som blev tildelt MVV i 2010, da klubben var i finansielle vanskeligheder. Denne støtte kan dog anses for at være forenelig med det indre marked som omstruktureringsstøtte i henhold til rammebestemmelserne, eftersom alle betingelserne for denne støtte i rammebestemmelserne er opfyldt —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den statsstøtte, som Nederlandene har gennemført til fordel for fodboldklubben MVV i Maastricht, på 3,55 mio. EUR, er forenelig med det indre marked, jf. artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2016.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2016/1848**af 4. juli 2016****om foranstaltning SA.40018 (2015/C) (ex 2015/NN) gennemført af Ungarn ved 2014-ændringen af det ungarske gebyr for fødevarekædekontrol***(meddelt under nummer C(2016) 4056)***(Kun den ungarske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a)

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i medfør af bestemmelserne anført ovenfor ⁽¹⁾, under hensyntagen til disses bemærkninger og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Via artikler i pressen offentliggjort i december 2014 blev Kommissionen klar over 2014-ændringen til lov om den ungarske fødevarekæde fra 2008, der regulerer det ungarske gebyr for fødevarekædekontrol. I et brev af 17. marts 2015 sendte Kommissionen en anmodning om oplysninger til de ungarske myndigheder, som svarede ved brev af 16. april 2015.
- (2) I et brev af 15. juli 2015 underrettede Kommissionen Ungarn om sin beslutning om at indlede proceduren i traktatens artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt »traktaten«) vedrørende støtteforanstaltningen (»beslutningen om at indlede proceduren«). Kommissionen beordrede også øjeblikkeligt foranstaltningen indstillet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽²⁾ i beslutningen om at indlede proceduren
- (3) Beslutningen om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til støtteforanstaltningen.
- (4) Kommissionen modtog bemærkninger fra én interesseret part. I et brev af 13. oktober 2015 videresendte Kommissionen bemærkningerne til Ungarn, som fik lejlighed til at reagere. Ungarn har ikke reageret på disse bemærkninger.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN**2.1. Fødevarekædeloven af 2008 om gebyr for fødevarekædekontrol**

- (5) De gældende bestemmelser for gebyr for fødevarekædekontrol fremgår af lov XLVI af 2008 om fødevarekæden og tilsynet dermed (»fødevarekædeloven«) og bekendtgørelse nr. 40 af 27. april 2012 fra landdistriktsministeren med bestemmelser om angivelse og betaling af gebyret for fødevarekædekontrol. Virksomheder, der betragtes som

⁽¹⁾ EUT C 277 af 21.8.2015, s. 12.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Jf. fodnote 1.

erhvervsdrivende i henhold til fødevarekædeloven, skal betale gebyret i forhold til deres omsætning på bestemte aktiviteter. Loven indeholder en liste over de aktiviteter, ⁽⁴⁾ som virksomhederne er forpligtet til at betale kontrolgebyret for.

- (6) Samtlige virksomheder (selskaber og andre juridiske personer, men også private personer, der udøver deres virksomhed som selvstændigt erhvervsdrivende eller primære producenter), som opererer i Ungarn og har skabt omsætning ved de anførte aktiviteter i året forud for angivelsen, skal betale gebyret for fødevarekædekontrol. Formålet med gebyret for fødevarekædekontrol er at få dækket omkostningerne ved det nationale kontor for fødevarekædesikkerheds (en statslig institution) udførelse af opgaver vedrørende visse forskrifts- og tilsynsmæssige aktiviteter. Tilsynsgebyret beregnes på årsbasis, og den person, der er omfattet af gebyret, skal angive og betale det, uanset om der er blevet udført officielle kontroller på stedet.
- (7) Indtil 31. december 2014 var reglen, der var fastsat i fødevarekædeloven, at alle erhvervsdrivende i fødevaresektoren skulle betale gebyret for den relevante omsætning til en fast sats på 0,1 %.
- (8) Det opkrævede gebyr for fødevarekædekontrol må kun bruges til de opgaver, der fremgår af strategien for fødevarekædesikkerhed, og til fødevarekædemyndighedens aktiviteter.

2.2. 2014-ændringen af fødevarekædeloven

- (9) Med ændringen af artikel 47/B i fødevarekædeloven ved lov LXXIV af 2014 ⁽⁵⁾, der trådte i kraft den 1. januar 2015 (herefter benævnt »2014-ændringen«), blev der indført særlige regler for beregning af kontrolgebyret for omsætningen i butikker, der sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer ⁽⁶⁾ på det ungarske marked.
- (10) 2014-ændringen af fødevarekædeloven indfører en progressiv gebyrstruktur for butiksdrevende, som sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer ⁽⁷⁾, hvor satserne spænder fra 0 % til 6 %. Mere præcist anvendes følgende satser for omsætning, der pålægges gebyret for fødevarekædekontrol:
- 0 % af den del af omsætningen, der ikke overstiger 500 mio. HUF (ca. 1,6 mio. EUR)
 - 0,1 % af den del af omsætningen, der overstiger 500 mio. HUF, men ikke overstiger 50 mia. HUF (ca. 160,6 mio. EUR)
 - 1 % af den del af omsætningen, der overstiger 50 mia. HUF, men ikke overstiger 100 mia. HUF (ca. 321,2 mio. EUR)

⁽⁴⁾ De ungarske myndigheder meddeler i deres svarskrivelse af 16. april 2015 til Kommissionen: »Følgende betragtes som aktiviteter, der pålægges kontrolgebyr:

- distribution af dyr til fødevareproduktion, avl eller forsøgsbrug
- distribution af planter, såsæd, planteprodukter og formerings- og udplantningsmateriale dyrket til brug for fødevareproduktion
- fødevareproduktion eller -distribution, herunder restaurantvirksomhed og offentlig restaurantvirksomhed
- produktion eller distribution af dyrefoder
- produktion eller distribution af veterinærmedicinske præparater og produkter
- produktion eller distribution af pesticider, stoffer til at øge høstudbytte eller EF-gødninger
- behandling, brug, viderebearbejdning og transport af biprodukter af animalsk oprindelse eller markedsføring af produkter fremstillet deraf
- drift af en virksomhed, der beskæftiger sig med transport af levende dyr, et anlæg til vask og desinfektion af transportkøretøjer, en karantænestation beregnet til at modtage dyr fra udenlandske besætninger, en opsamlingsstation, en handelsplads, en fodrings- og vandingsstation, en hvilestation eller en dyreaktion
- produktion eller oplagring af reproduktive materialer.
- drift af et laboratorium til fytosanitære, veterinære eller fødevare- eller dyrefoderanalyser
- distribution af enheder, der anvendes til mærkning af dyr.«

⁽⁵⁾ Lov LXXIV af 2014 om ændring af specifikke skattelove, andre love af relevans for dem og lov CXXII af 2010 om den nationale skatte- og toldadministration

⁽⁶⁾ Hurtigt omsættelige forbrugsvarer defineres således i artikel 2, stk. 18a, i lov om handel: »hurtigt omsættelige forbrugsvarer: med undtagelse af produkter, der sælges i restaurationsbranchen, levnedsmidler, kosmetik, drugstorevarer, rengøringsmidler og kemikalier til husholdningsbrug, papirvarer til hygiejnebrug, der dækker befolkningens daglige fornødenheder og behov, og som forbrugeren typisk forbruger, tømmer eller erstatter inden for ét år.« I overensstemmelse med artikel 2, stk. 18b, i lov om handel, »butikker, der sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer«, er »de butikker, hvor hurtigt omsættelige forbrugsvarer udgør langt hovedparten af omsætningen.«

⁽⁷⁾ I denne afgørelse omfatter henvisningen til butiksdrevende, som sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer, alle virksomheder, der skal betale gebyret for fødevarekædekontrol, hvad angår omsætning hidrørende fra butikker der sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer.

- 2 % af den del af omsætningen, der overstiger 100 mia. HUF, men ikke overstiger 150 mia. HUF (ca. 481,8 mio. EUR)
 - 3 % af den del af omsætningen, der overstiger 150 mia. HUF, men ikke overstiger 200 mia. HUF (ca. 642,4 mio. EUR)
 - 4 % af den del af omsætningen, der overstiger 200 mia. HUF, men ikke overstiger 250 mia. HUF (ca. 803 mio. EUR)
 - 5 % af den del af omsætningen, der overstiger 250 mia. HUF, men ikke overstiger 300 mia. HUF (ca. 963,5 mio. EUR)
 - 6 % af den del af omsætningen, der overstiger HUF 300 mia. HUF.
- (11) Ved 2014-ændringen af fødevarekædeloven fik alle erhvervsdrivende inden for fødevarekædesektoren pålagt at betale gebyret beregnet af den relevante omsætning til en fast sats på 0,1 %.
- (12) Hverken den ændrede bestemmelse i den ungarske fødevarekædelov eller begrundelsen refererer til årsagerne til indførelsen af specifikke regler med hensyn til gebyrsatsen for butikker, der sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer. Der er heller ikke givet nogen forklaring på fastsættelsen af de forskellige omsætningstrin og tilsvarende gebyrsatser.
- (13) Gebyret skal angives af de erhvervsdrivende i fødevaresektoren. Det forfalder til betaling årligt i to lige store rater senest 31. juli og 31. januar. Loven åbner desuden mulighed for forenklede procedurer i de tilfælde, hvor gebyret er mindre end 1 000 HUF (ca. 3,20 EUR). I det tilfælde skal gebyret stadig angives, men det behøver ikke at blive betalt.
- (14) Et strafgebyr for forsinket betaling skal betales for alle kontrolgebyrer, der ikke er betalt til tiden. Et misligholdelsesgebyr kan pålægges, hvis de personer eller virksomheder, der er pålagt gebyret for fødevarekædekontrol, ikke opfylder deres angivelsespligt eller gør det for sent, ufuldstændigt eller med falske oplysninger.

3. DEN OFFICIELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

3.1. Begrundelse for indledning af den officielle undersøgelsesprocedure

- (15) Kommissionen indledte den officielle undersøgelsesprocedure, fordi man på det tidspunkt fandt, at den progressive gebyrstruktur (satser og omsætningstrin), der blev indført med 2014-ændringen, var ulovlig og uforenelig statsstøtte.
- (16) Især mente Kommissionen, at de progressive satser, der blev indført i 2014-ændringen, skelner mellem virksomhederne på basis af deres omsætning og dermed deres størrelse, hvilket giver virksomheder med en lav omsætning og dermed mindre virksomheder en selektiv fordel. Ungarn havde ikke godtgjort, at den progressive gebyrstruktur for butikker, der sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer, f.eks. supermarkeder, svarer til et tilsvarende progressivt mønster i de udgifter, der opkræves af det nationale kontor for fødevarekædesikkerhed for kontrol af disse butikker. Ungarn har derfor ikke godtgjort, at foranstaltningen var begrundet i skattesystemets karakter eller generelle opbygning. Kommissionen mente derfor, at foranstaltningen udgjorde statsstøtte, da alle øvrige betingelser i traktatens artikel 107, stk. 1, syntes at være opfyldt.
- (17) Endelig rejste Kommissionen tvivl med hensyn til foranstaltningens forenelighed med det indre marked. I særdeleshed erindrede Kommissionen om, at den ikke kan erklære en statsstøtte forenelig, der overtræder andre af EU-rettens regler, f.eks. de grundlæggende friheder, der er fastsat i traktaten eller bestemmelserne i EU's forordninger og direktiver. På det tidspunkt kunne Kommissionen ikke udelukke, at foranstaltningen primært var målrettet udenlandsk ejede virksomheder, hvilket kunne indebære en krænkelse af traktatens artikel 49 om den grundlæggende frie etableringsret og udtrykte også tvivl, om den skattemæssige forskelsbehandling i forbindelse med foranstaltningen var nødvendig og forholdsmæssig i forhold til at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerelovgivningen og dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

3.2. Ændringer af retsgrundlaget for kontrolgebyret efter indledningen af den officielle undersøgelses-procedure

- (18) Den 27. oktober 2015 forelagde den ungarske regering det ungarske parlament et forslag til lov om ændring af lov XLVI af 2008 om fødevarekæden og officiel kontrol af den. Den 17. november 2015 vedtog det ungarske parlament lov CLXXXII af 2015 om ændring af lov XLVI af 2008 om fødevarekæden og officiel kontrol af den, der blev offentliggjort i det ungarske statstidende (*Magyar Közlöny*) nr. 182/2015 den 26. november 2015. Den nye lov trådte i kraft den 31. dag efter offentliggørelsen, dvs. den 27. december 2015.
- (19) Ændringen fra november 2015 afskaffer den progressive gebyrstruktur, der blev indført med 2014-ændringen, og genindfører et fast kontrolgebyr på 0,1 % for alle erhvervsdrivende i fødevaresektoren, som det var tilfældet før 2014-ændringen til loven.

3.3. Bemærkninger fra Ungarn

- (20) Ungarn har ikke sendt nogen bemærkninger til Kommissionen som svar på beslutningen om at indlede proceduren.
- (21) I stedet har Ungarn ved brev af 16. september 2015 stilet til kommissæren med ansvar for konkurrence fremlagt et forslag til et ændret kontrolgebyr for fødevarekæden til Kommissionen. I dette forslag ville satsen 0 % blive ophævet og i stedet for den progressive gebyrstruktur med otte satser (mellem 0 % og 6 %) ville man indføre et system med to satser (0,1 % for detailhandlens butiksdrivende med lille omsætning og 0,3 % for detailhandlens butiksdrivende med større omsætning).
- (22) Ved brev af 7. oktober 2015 meddelte Kommissionens tjenestegrene Ungarn, at selv om forskellen mellem gebyrsatserne blev sat ned ifølge det nye forslag, vil det nye gebyr stadig have en progressiv gebyrstruktur, der vil være problematisk i statsstøttemæssig henseende, hvis det ikke var begrundet i de principper, der ligger til grund for kontrolgebyrsystemet.
- (23) Ved brev af 7. oktober 2015 fremsendte Ungarn yderligere oplysninger og data med henblik på at retfærdiggøre den dobbelte progressive gebyrstruktur med tilsynsomkostningerne for større markedsaktører og andre kommercielle enheder. Ungarn fremførte, at store aktører har en kompleks struktur, der kræver en mere kompliceret kontrol og langt flere ressourcer fra den myndighed, der udfører kontrollerne.
- (24) Efter Ungarns anmodning om en tilbagemelding om det forslag, der blev fremsat i brev af 16. september 2015 og om de supplerende oplysninger, der blev givet i dets brev af 7. oktober 2015, meddelte Kommissionens tjenestegrene Ungarn ved skrivelse af 17. marts 2016, at de indsendte oplysning ikke giver dokumentation for, at omkostningerne til kontrol som en andel af omsætningen stiger på samme måde som gebyrsatserne. Navnlig fastholdt Kommissionens tjenestegrene deres opfattelse af, at de fremlagte tal ikke viste, at omkostningerne i forbindelse med kontroller af virksomheder, der falder ind under satsen på 0,3 %, er tre gange højere — for hver forint af kontrolleret omsætning — end for de virksomheder, der falder under satsen på 0,1 %. Derfor måtte den progressive struktur med 2 gebyrer anses for at give en selektiv fordel til de virksomheder, der falder ind under det nederste trin.
- (25) I sidste ende fremlagde Ungarn ikke dette lovforslag for det ungarske parlament om at ændre lov XLVI af 2008 om fødevarekæden og officiel kontrol deraf.

3.4. Bemærkninger fra interesserede parter

- (26) Kommissionen modtog bemærkninger fra én interesseret part. Den pågældende interesserede part opererer på det ungarske marked og er enig i Kommissionens vurdering i beslutningen om at indlede proceduren. Den pågældende interesserede part fremfører, at foranstaltningen var beregnet til specifikt at ramme udenlandske virksomheder, hvilket den hævder er muligt på grund af strukturen af det ungarske detailmarked. Ifølge den pågældende part skal udenlandske virksomheder i detailhandelssektoren i Ungarn drive filialer eller datterselskaber, som forøger deres (konsoliderede) omsætning. Ungarske virksomheder derimod er organiseret i et franchisesystem, hvor den enkelte butik — eller nogle få af dem — kan drives af en anden juridisk enhed, som

ikke er en del af franchisegiverens selskab eller koncern. Ifølge den interesserede parts skøn har udenlandske detailhandlere (koncerner) for indeværende tilsammen en markedsandel på ca. 50 % i Ungarn, men de er pålagt omkring 95 % af det samlede kontrolgebyr, mens de ungarske detailhandlere generelt falder ind under gebyrtrin 0 % eller 0,1 % i henhold til artikel 47/B i fødevarekædeloven.

- (27) Med andre ord falder ungarske detailhandlere, på grund af deres organisering i et franchisesystem, automatisk ind under et lavere gebyrtrin (satser på 0 % eller 0,1 %), mens filialer/datterselskaber af udenlandske EU-moderselskaber, der ikke er organiseret efter et franchisesystem, generelt er underlagt høje gebyrer. Altså giver gebyret for fødevarekædekontrol ifølge den pågældende interesserede part en selektiv fordel både for mindre virksomheder og for virksomheder, der opererer i detailhandelen, og som ikke er organiserede i et filialsystem, dvs. for ungarske i forhold til udenlandsk ejede virksomheder.

3.5. Bemærkninger fra Ungarn til de interesserede parter bemærkninger

- (28) Kommissionen har ikke modtaget nogen reaktion fra Ungarn på kommentarerne fra den eneste interesserede part, der blev fremsendt ved brev af 13. oktober 2015.

4. VURDERING AF STØTTEN

- (29) Kommissionen begrænser sin vurdering i denne beslutning til bestemmelserne i 2014-ændringen af fødevarekædeloven, mere specifikt til den ændrede bestemmelse, der fastsætter en progressiv gebyrstruktur (satser og omsætningstrin), for butikker, som sælger hurtigt omsættelige dagligvarer i Ungarn som omhandlet i betragtning 10 ovenfor.

4.1. Tilstedeværelse af statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1

- (30) I traktatens artikel 107, stk. 1, fastsættes det, at »[b]ortset fra de i traktaterne hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.«
- (31) Klassificering af en foranstaltning som statsstøtte i denne bestemmelses forstand kræver derfor, at følgende kumulative betingelser er opfyldt: i) foranstaltningen skal kunne tilregnes staten og være finansieret med statsmidler; ii) den skal give modtageren en fordel; iii) denne fordel skal være selektiv, og iv) foranstaltningen skal fordreje eller true med at fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

4.1.1. Statsmidler og tilregnelser til staten

- (32) For at udgøre statsstøtte skal en foranstaltning finansieres ved hjælp af statsmidler og kunne tilregnes en medlemsstat.
- (33) Da foranstaltningen er udmøntningen af en lov vedtaget af det ungarske parlament, kan den klart tilregnes den ungarske stat. Ungarns argument om, at fordi retsgrundlaget for gebyret er forordning (EF) nr. 882/2004, kan gebyret ikke tilregnes den ungarske stat, kan ikke accepteres.
- (34) EU's domstole har tidligere udtalt, at afgiftsfritagelse vedtaget af en medlemsstat, der gennemfører et EU-direktiv i overensstemmelse med dens forpligtelser i henhold til traktaten, ikke kan tilregnes denne medlemsstat, men udspringer af en EU-retsakt og derfor ikke udgør statsstøtte⁽⁹⁾. Forordning (EF) nr. 882/2004 fastsætter generelle forpligtelser for medlemsstaterne og pålægger dem ikke forpligtelse til at fastsætte progressive gebyrer på grundlag af omsætningen for udførelse af kontroller, og dermed kan 2014-ændringen ikke siges at udspringe af en EU-retsakt. Artikel 26 i forordning (EF) nr. 882/2004 bestemmer, at »Medlemsstaterne sikrer, at der er tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til at sikre det nødvendige personale og andre midler til offentlig kontrol; disse midler kan tilvejebringes fra kilder, som medlemsstaterne skønner passende, herunder almindelig

⁽⁹⁾ Sag T-351/02, Deutsche Bahn mod Kommissionen:EU:T:2006:104, præmis 102

beskatning eller indførelse af gebyrer eller afgifter«. I artikel 27, stk. 1, fastsættes det, at »medlemsstaterne kan opkræve gebyrer eller afgifter for at dække omkostninger i forbindelse med offentlig kontrol«. Det er de enkelte medlemsstaters ansvar at fastsætte gebyrernes størrelse inden for rammerne af denne lovgivning, og navnlig i overensstemmelse med forordningens artikel 27. De valg, der foretages i denne sammenhæng, kan derfor tilregnes den ungarske stat.

- (35) For så vidt angår foranstaltningens finansiering med statsmidler, gælder, at hvis resultatet af en foranstaltning er, at staten giver afkald på indtægter, som den ellers skulle opkræve fra en virksomhed under normale omstændigheder, er denne betingelse også opfyldt ⁽¹⁰⁾. I den foreliggende sag giver den ungarske stat afkald på midler, den ellers skulle have opkrævet fra butiksdrevende, som sælger hurtigt omsættelige dagligvarer med en mindre omsætning (og dermed mindre virksomheder), hvis de havde været omfattet af samme kontrol som butiksdrevende, som sælger hurtigt omsættelige dagligvarer med en stor omsætning.

4.1.2. Fordel

- (36) Ifølge EU-domstolens retspraksis omfatter begrebet statsstøtte ikke kun positive fordele, men også foranstaltninger, der, under forskellige former, mindsker de byrder, der normalt indgår i en virksomheds budget ⁽¹¹⁾. Selv om en foranstaltning, der medfører en nedsættelse af en skat eller en afgift, ikke medfører en positiv overførsel af midler fra staten, giver den anledning til en fordel, fordi den sætter de virksomheder, for hvilke den gælder, i en bedre finansielle situation end andre skatteydere og medfører et indtægtstab for staten ⁽¹²⁾. En fordel kan opnås via forskellige lempelser af virksomhedens skattebyrde og især gennem en nedsættelse af den gældende skattesats, skattegrundlaget eller størrelsen af den skyldige skat ⁽¹³⁾.
- (37) 2014-ændringen til fødevarekædeloven fastsætter en progressiv gebyrstruktur, der gælder for butiksdrevende, som sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer afhængigt af de trin, som disse virksomheders omsætning falder indenfor. Den progressive karakter af disse gebyrer har den virkning, at den gennemsnitlige procentdel af gebyret, der opkræves på en butiksomsætning, stiger, når omsætningen stiger og når det næste trin opad. Det betyder, at virksomheder med lille omsætning (mindre virksomheder) er pålagt gebyret med væsentlig lavere gennemsnitlige satser end virksomheder med stor omsætning (større virksomheder). At være pålagt gebyret med denne betydeligt lavere gennemsnitlige sats afbøder de afgifter, som virksomheder med lille omsætning skal bære sammenlignet med virksomheder med stor omsætning, og udgør derfor en fordel for mindre virksomheder i forhold til større virksomheder for så vidt angår traktatens artikel 107, stk. 1.

4.1.3. Selektivitet

- (38) En foranstaltning er selektiv, hvis den begunstiger visse virksomheder eller produktionen af visse varer i betydningen ifølge traktatens artikel 107, stk. 1.
- (39) Domstolen har for fiskale ordninger fastslået, at en foranstaltning selektivitet principielt skal vurderes ved hjælp af en analyse i tre trin ⁽¹⁴⁾. Først identificeres det almindelige eller normale skattesystem, der anvendes i medlemsstaten: »referencesystemet«. Dernæst skal det undersøges, om en given foranstaltning udgør en fravigelse fra det pågældende system på en måde, så den skelner mellem økonomiske aktører, som, i lyset af systemets indbyggede mål, befinder sig i en sammenlignelig faktisk og retlig situation. Hvis den pågældende foranstaltning ikke udgør en undtagelse fra referencesystemet, er den ikke selektiv. Hvis den gør (og derfor ved første øjekast er selektiv), fastlægges det i analysens tredje trin, hvorvidt den afvigende foranstaltning er begrundet

⁽¹⁰⁾ Sag C-83/98 P, Frankrig mod Ladbroke Racing Ltd og Kommissionen EU:C:2000:248, præmis 48 til 51. Ligeledes kan en foranstaltning, som giver visse virksomheder en skattelettelse eller en udskydelse af betalingen af skyldig skat, udgøre statsstøtte, jf. forenede sager C-78/08 — C-80/08, Paint Graphos m.fl., EU:C:2011:550, præmis 46.

⁽¹¹⁾ Sag C-143/99, Adria-Wien Pipeline EU:C:2001:598, præmis 38.

⁽¹²⁾ Forenede sager C-393/04 og C-41/05, Air Liquide Industries Belgium EU:C:2006:403, præmis 30, og sag C-387/92, Banco Exterior de Espana EU:C:1994:100, præmis 14.

⁽¹³⁾ Se sag C-66/02, Italien mod Kommissionen, EU:C:2005:768, præmis 78; sag C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl. EU:C:2006:8, præmis 132; sag C-522/13, Ministerio de Defensa og Navantia EU:C:2014:2262, præmis 21 til 31. Se også punkt 9 i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomheder (EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3).

⁽¹⁴⁾ Jf. f.eks. sag C-279/08 P, Kommissionen mod Nederlandene (NOx) [2011] EU:C:2011:551; sag C-43/99, Adria-Wien Pipeline EU:C:2001:598; forenede sager C-78/08 — C-80/08, Paint Graphos m.fl. EU:C:2011:550; sag C-308/01, GIL Insurance EU:C:2004:252.

i (reference)skattesystemets karakter eller generelle opbygning ⁽¹⁵⁾. Hvis en foranstaltning, der ved første øjekast er selektiv, er begrundet i systemets karakter og generelle opbygning, vil den ikke blive betragtet som selektiv, og den vil dermed falde uden for anvendelsesområdet for traktatens artikel 107, stk. 1.

a) *Referencesystem*

- (40) I den foreliggende sag anser Kommissionen referencesystemet for at være gebyret for fødevarekædekontrol på virksomheder, der opererer i Ungarn ⁽¹⁶⁾. Kommissionen finder ikke, at den progressive gebyrstruktur, der blev indført med 2014-ændringen, kan indgå som en del af dette referencesystem.
- (41) Som Domstolen har anført ⁽¹⁷⁾, er det ikke altid tilstrækkeligt at begrænse selektivitetsanalysen til, hvorvidt foranstaltningen afviger fra referencesystemet som defineret af medlemsstaten. Det er også nødvendigt at vurdere, om afgrænsningen af dette system er udviklet af medlemsstaten på en sammenhængende måde eller, omvendt, på en klart vilkårlig eller ensidig måde ved at begunstige visse virksomheder frem for andre. Ellers kunne medlemsstaten, i stedet for at fastsætte generelle regler for alle virksomheder, fra hvilke der er gjort en undtagelse for visse virksomheder, opnå det samme resultat, omgå statsstøtteregeleer ved at tilpasse og kombinere sine regler på en sådan måde, at selve anvendelsen af dem resulterer i forskellige byrder for forskellige virksomheder ⁽¹⁸⁾. Det er i den henseende særligt vigtigt at minde om, at Domstolen i sin retspraksis konsekvent har fastslået, at traktatens artikel 107, stk. 1, ikke sondrer mellem statsstøtteforanstaltninger ved henvisning til deres årsager eller formål, men definerer dem i relation til deres virkninger og dermed uafhængigt af de anvendte teknikker ⁽¹⁹⁾.
- (42) Mens anvendelsen af et fast gebyr på omsætningen hos erhvervsdrivende i fødevarekæden er et egnet middel til at dække statens udgifter til sine kontrolaktiviteter i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 882/2004, synes den progressive gebyrstruktur, der blev indført med 2014-ændringen til fødevarekædeloven, bevidst at være udformet af Ungarn med henblik på at begunstige visse virksomheder frem for andre. Før 2014-ændringen skulle alle erhvervsdrivende i fødevarekæden, herunder butikker, der sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer, betale gebyr i forhold til deres omsætning med en fast sats på 0,1 %. Efter den progressive gebyrstruktur, der blev indført med 2014-ændringen, er butiksdrevende, der sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer potentielt omfattet af en række på otte forskellige gebyrsatser fra 0 % og gradvist stigende til 6 %, afhængigt af de trin, som deres omsætning falder indenfor. På grund af 2014-ændringen gælder derfor en forskellig gennemsnitlig skattesats for virksomheder, der er omfattet af gebyret, afhængigt af arten af deres aktiviteter (om de driver butikker, som sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer) og af størrelsen af deres omsætning (om den overstiger de tærskler, der er fastsat ved nævnte ændring).
- (43) Da hver virksomhed beskattes med en forskellig sats, er det ikke muligt for Kommissionen at identificere én enkelt referencesats i de gebyrer, der blev ændret i 2014. Ungarn forelagde heller ikke nogen specifik sats som referencerente eller »normal« sats og forklarede heller ikke, hvorfor det under særlige omstændigheder er berettiget at anvende en højere sats på butiksdrevende, som sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer med en stor omsætning, eller hvorfor lavere satser bør finde anvendelse på visse kategorier af erhvervsdrivende eller butiksdrevende, som sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer med mindre omsætning.
- (44) Virkningen af 2014-ændringen er derfor, at forskellige virksomheder underlægges forskellig beskatning (udtrykt som en andel af deres samlede årlige omsætning) afhængigt af deres aktiviteter og, da en virksomheds omsætning til en vis grad knytter sig til størrelsen af virksomheden, deres størrelse. Formålet med gebyret for kontrollen af fødevarekæden er dog at finansiere sundheds- og sikkerhedsrelaterede kontroller af fødevarer, når de passerer gennem fødevarekæden, og den progressive gebyrstruktur med satser mellem 0 % og 6 % afspejler ikke forholdet mellem udgifterne til inspektioner i de virksomheder, der er omfattet af foranstaltningen og deres omsætning.
- (45) I lyset af dette formål anser Kommissionen alle erhvervsdrivende i fødevarekæden i almindelighed og alle butiksdrevende, som sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer i særdeleshed, for at være i en sammenlignelig retlig og faktisk situation, uanset deres aktiviteter eller størrelsen af deres omsætning, og Ungarn er ikke fremkommet med nogen overbevisende begrundelse for at forskelsbehandle de typer af virksomheder, når det drejer sig om opkrævning af gebyret for fødevarekædekontrol. Kommissionen henviser i den forbindelse til betragtning 52 til 57 nedenfor. Ungarn har derfor bevidst udformet gebyret for fødevarekædekontrol på en sådan måde, så det

⁽¹⁵⁾ Kommissionens meddelelse om anvendelsen af statsstøtteregeleer på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne (EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3).

⁽¹⁶⁾ Se ovenstående fodnote 4.

⁽¹⁷⁾ Forenede sager C-106/09 P og C-107/09 P, Kommissionen og Spanien mod Government of Gibraltar og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland EU:C:2011:732.

⁽¹⁸⁾ Ibidem, præmis 92.

⁽¹⁹⁾ Sag C-487/06 P, British Aggregates mod Kommissionen EU:C:2008:757, præmis 85 og 89 og den deri nævnte retspraksis, og i sag C-279/08 P, Kommissionen mod Nederlandene (NOx) EU:C:2011:551, præmis 51.

vilkårligt begunstiger visse virksomheder, nemlig butik drivende, som sælger hurtigt omsættelige dagligvarer med en mindre omsætning (og dermed mindre virksomheder), og stiller andre dårligere, nemlig større virksomheder, som også har tendens til at være udenlandsk ejede ⁽²⁰⁾.

- (46) Referencesystemet er derfor bevidst selektivt på en måde, der ikke er begrundet set i lyset af målsætningen for gebyret for fødevarekædekontrollen, som er at finansiere sundheds- og sikkerhedsmæssige kontroller af fødevarer, når de passerer gennem fødevarekæden. Derfor er det relevante referencesystem i den foreliggende sag indførelse af et gebyr på fødevarekædekontrol for virksomheder, der opererer i Ungarn, baseret på deres omsætning, uden at den progressive gebyrstruktur er en del af det system.

b) *Afvigelse fra referencesystemet*

- (47) Som et næste skridt er det nødvendigt at fastslå, om foranstaltningen afviger fra referencesystemet til fordel for bestemte virksomheder, som befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation i lyset af referencesystemets iboende formål.
- (48) Som forklaret i betragtning 44 er det iboende formål med gebyret for fødevarekontrollen at finansiere sundheds- og sikkerhedsrelaterede kontroller af fødevarer, når de passerer gennem fødevarekæden i Ungarn. Som nærmere forklaret i den nævnte betragtning må alle erhvervsdrivende i fødevarekæden i almindelighed og alle butik drivende, som sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer i særdeleshed, anses for at være i en tilsvarende retlig og faktisk situation i lyset af det formål, uafhængigt af deres aktiviteter eller deres omsætning.
- (49) Som forklaret i betragtning 37 giver den progressive gebyrstruktur, der i henhold til 2014-ændringen kun gælder for butik drivende, som sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer, det resultat, at virksomheder med stor omsætning er omfattet af både væsentligt højere marginale kontrolgebyrer og væsentligt højere gennemsnitlige kontrolgebyrsatser sammenlignet med butik drivende med en lille omsætning og andre erhvervsdrivende i fødevarekæden. Med andre ord sonderer den progressive gebyrstruktur, der blev indført ved 2014-ændringen mellem virksomheder i en tilsvarende faktisk og retlig situation, hvad angår formålet med gebyret for fødevarekædekontrol baseret på deres aktiviteter og deres størrelse.
- (50) Kommissionen konstaterer navnlig, at de gebyrsatser, der er fastsat i 2014-ændringen af fødevarekædeloven, og de trin, de gælder for, medfører en stigning i gebyret for virksomheder, der er omfattet af gebyret, afhængigt af deres omsætning fra bestemte aktiviteter og dermed deres størrelse. Den marginale gebyrsats er 0,1 % for virksomheder, der genererer en omsætning større end 500 mio. HUF, men højst 50 mio. HUF. Denne marginale sats multipliceres med 60 for at nå 6 % for virksomheder, der sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer, som genererer en omsætning, der overstiger 300 mio. HUF. Konsekvensen af den stigning i den marginale gebyrsats er for en butik med en omsætning på det øverste trin, at den gennemsnitlige størrelse af gebyret er væsentligt højere end den sats, der gælder for virksomheder med mindre omsætning (og dermed mindre virksomheder).
- (51) Derfor afviger den progressive satsstruktur, der blev indført med 2014-ændringen, fra referencesystemet, der består af indførelsen af et gebyr på virksomheder i fødevarekæden i Ungarn, der er til fordel for butik drivende, som sælger hurtigt omsættelige dagligvarer med en mindre omsætning (og dermed mindre virksomheder). Kommissionen anser derfor den anfægtede foranstaltning at være umiddelbart selektiv.

c) *Begrundelse*

- (52) En foranstaltning, der afviger fra referencesystemet, er ikke selektiv, hvis den kan begrundes med systemets karakter eller generelle opbygning. Dette er tilfældet, når den selektive behandling er resultatet af iboende mekanismer, der er nødvendige, for at systemet fungerer og er effektivt ⁽²¹⁾. Med henblik herpå kan eksterne

⁽²⁰⁾ Forenede sager C-106/09 P og C-107/09 P, Kommissionen og Spanien mod Government of Gibraltar og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland EU:C:2011:732. Jf. også analogt, sag C-385/12, Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft. EU:C:2014:47, hvorved Domstolen fastslog: »Artikel 49 TEUF og 54 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning om afgift på udførselen fra detailhandel fra forretninger, der forpligter de afgiftspligtige personer, som inden for en selskabskoncern udgør »forbundne virksomheder« i denne lovgivnings forstand, til at sammenlægge deres omsætning med henblik på anvendelsen af en meget progressiv sats og derefter at fordele det således beregnede afgiftsbeløb imellem sig i forhold til deres reelle omsætning, for så vidt som — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve — de afgiftspligtige personer, der tilhører en selskabskoncern, og som er omfattet af det øverste særavgiftstrin, i de fleste tilfælde er »forbundne« med selskaber med hjemsted i en anden medlemsstat.«

⁽²¹⁾ Jf. f.eks. de forenede sager C-78/08 — C-80/08, Paint Graphos m.fl. EU:C:2011:550, præmis 69.

politikmål — f.eks. regionale, miljømæssige eller industrielle politikmål — ikke anvendes af medlemsstaterne til at begrunde en differentieret behandling af virksomheder under en bestemt ordning. Det påhviler medlemsstaterne, dvs. de ungarske myndigheder, at give en begrundelse.

- (53) De ungarske myndigheder har fremført, at formålet med afvigelsen er at sikre, at satsen for kontrolgebyret er proportional med de af myndighedens ressourcer, der kræves for kontrol af betydelige markedsaktører (f.eks. attester, tidsforbrug til kontrol med it- og kvalitetssikringssystemer, antal virksomhedslokaliteter, brug af eksperter og udgifter til motorkøretøjer). Efter de ungarske myndigheders mening bør erhvervsdrivende i fødevarekæden med større omsætning, eller som udgør en større risiko i kraft af det større antal forbrugere, de dækker, bidrage mere til finansieringen af fødevarekædekontrollen.
- (54) Kommissionen mener, at progressive omsætningsgebyrer kun kan begrundes, hvis det specifikke formål, der forfølges med gebyret, kræver sådanne progressive satser, dvs. hvis omkostningerne, som gebyret skal dække, eller de negative eksterne virkninger, der opstår ved en aktivitet, som gebyret forventes at skulle imødekomme, også stiger — og stiger mere end proportionalt ⁽²²⁾ — hvad angår omsætning. Da kontrolgebyret for detailkæden skal finansiere sundheds- og sikkerhedsrelaterede kontroller af fødevarer, når de passerer gennem fødevarekæden, har Kommissionen ikke set nogen grund til, at omkostningerne ved en sådan kontrol skal stige mere end proportionalt med omsætningen i større virksomheder.
- (55) For eksempel har Ungarn ikke fremlagt dokumentation, der forklarer, hvorfor en detailhandlende med en betydelig omsætning, der f.eks. sælger en pose sukker, ville udgøre 60 gange større fare eller kræve kontroller, der er 60 gange dyrere, sammenlignet med den butiksdrevende i et lille supermarked med lille omsætning, der sælger den samme pose sukker. Men idet den omsætning, der stammer fra salg af den pose sukker, er ens for begge virksomheder, er det skyldige gebyr for hver forint af den omsætning, der stammer fra salg af denne pose, 60 gange lavere for den butiksdrevende i det lille supermarked.
- (56) Kommissionen bemærker desuden, at Ungarns påståede begrundelse, at erhvervsdrivende i fødevarekæden med større omsætning bør bidrage mere til finansieringen af fødevarekædekontrollen, undergraves af den kendsgerning, at en butik, der sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer, der genererer en stor omsætning, vil være omfattet af højere satser på den omsætning end erhvervsdrivende i fødevarekæden, som ikke er virksomheder, der sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer, som genererer omsætning i samme størrelse, men forbliver omfattet af det faste gebyr på 0,1 %.
- (57) Derfor mener Kommissionen ikke, at foranstaltningen er begrundet i referencesystemets karakter eller generelle opbygning. Foranstaltningen bør derfor anses for at indebære en selektiv fordel for virksomheder, der driver butikker, som sælger hurtigt omsættelige dagligvarer, med en lavere omsætning (og dermed mindre virksomheder).

4.1.4. Fordrejning af konkurrencevilkårene og påvirkning af samhandelen inden for Unionen

- (58) I henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, skal en foranstaltning fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen inden for Unionen for at udgøre statsstøtte. Foranstaltningen gælder for virksomheder, hvis omsætning hidrører fra visse aktiviteter relateret til fødevarekæden, og som sælger hurtigt omsættelige dagligvarer på det ungarske marked, herunder erhvervsdrivende fra andre medlemsstater. Det marked, der betjenes af virksomheder, der sælger hurtigt omsættelige dagligvarer, er — både i Ungarn og i andre medlemsstater — kendetegnet ved tilstedeværelsen af erhvervsdrivende fra andre medlemsstater, der effektivt driver — eller kunne udvikle deres operationer — på internationalt plan. Omsætningsgebyrets progressive karakter kan i væsentlig grad begunstige visse erhvervsdrivende på bekostning af andre og styrke deres position på det ungarske marked og på det europæiske marked som sådan. Foranstaltningen har derfor indflydelse på konkurrencesituationen for de virksomheder, der er omfattet af det progressive gebyr, fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirker samhandelen inden for Unionen.

4.1.5. Konklusion

- (59) Da alle betingelserne i traktatens artikel 107, stk. 1, er opfyldt, finder Kommissionen, at 2014-ændringen til fødevarekædeloven med indførelse af en progressiv gebyrstruktur for virksomheder, der sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer, udgør statsstøtte i denne bestemmelses forstand.

⁽²²⁾ Faktisk pålægger en fast gebyrsats allerede et højere gebyr på butikker med en større omsætning.

4.2. Støttens forenelighed med det indre marked

- (60) Statsstøtte kan betragtes som forenelig med det indre marked, hvis den falder ind under en af kategorierne i traktatens artikel 107, stk. 2, ⁽²³⁾ og den kan betragtes som forenelig med det indre marked, hvis Kommissionen mener, at den falder ind under nogen af kategorierne i traktatens artikel 107, stk. 3 ⁽²⁴⁾. Det er imidlertid den medlemsstat, der yder støtten, som bærer bevisbyrden for, at den statsstøtte, den har ydet, er forenelig med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 2, eller 107, stk. 3 ⁽²⁵⁾.
- (61) Kommissionen bemærker, at de ungarske myndigheder ikke har fremlagt nogen argumenter for, hvorfor 2014-ændringen til fødevarerlovloven er forenelig med det indre marked. Ungarn har ikke kommenteret på den tvivl, der udtryktes i beslutningen om at indlede proceduren for så vidt angår foranstaltningens forenelighed, og reagerede ikke på de bemærkninger, der er fremsat af tredjemand om forenelighed ⁽²⁶⁾. Kommissionen mener, at ingen af undtagelserne, der henvises til i førnævnte bestemmelser, gælder, da foranstaltningen ikke synes at sigte mod at opnå de mål, der er fastsat i bestemmelserne. Som følge deraf kan foranstaltningen ikke erklæres forenelig med det indre marked.
- (62) Kommissionen minder endvidere om, at den ikke kan erklære en statsstøtteforanstaltning for forenelig, hvis den overtræder andre regler i EU-retten såsom de traktatfæstede grundlæggende frihedsrettigheder eller de relevante bestemmelser i EU-forordninger og -direktiver. I denne henseende er den tvivl, som Kommissionen udtrykte i beslutningen om at indlede proceduren om, at foranstaltningen i overvejende grad er målrettet udenlandsk ejede virksomheder, hvilket kunne indebære en overtrædelse af traktatens artikel 49 om den grundlæggende frie etableringsret, ikke blevet mindre. Ungarn har ikke udtalt sig om den mulige overtrædelse af traktatens artikel 49 eller om bemærkningerne fra den interesserede tredjepart om dette forhold.
- (63) Ungarn hævdede, at forordning (EF) nr. 882/2004 er det retlige grundlag for gebyret for fødevarerkontrol, som ændret ved 2014-ændringen. Men baseret på oplysninger fra de ungarske myndigheder ⁽²⁷⁾ bestrider Kommissionen, at foranstaltningen — som ændret i 2014 — er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 882/2004 af følgende fire årsager.
- (64) For det første findes det på grundlag af oplysninger afgivet af Ungarn hverken godtgjort, at kontrolgebyret — som ændret i 2014 — blev beregnet i overensstemmelse med de kriterier for beregningen af gebyrer, der er nedfældet i forordning (EF) nr. 882/2004, eller at det ikke oversteg de samlede omkostninger, som de kompetente myndigheder afholder i forbindelse med gennemførelse af officielle kontroller, som det udtrykkeligt er fastsat i forordningens artikel 27, stk. 4, litra a).
- (65) For det andet synes de omkostninger, der blev taget hensyn til, da metoden til beregning af kontrolgebyret blev fastlagt, ikke at svare til dem, der er omhandlet i artikel 27, stk. 4, litra a), sammenholdt med bilag VI til forordning (EF) nr. 882/2004. Selv om sidstnævnte fastslår, at de omkostninger, der skal lægges til grund for beregningen af gebyrerne, kan omfatte ansatte, der »inddrages i officielle kontroller«, har de ungarske myndigheder navnlig oplyst til Kommissionen, at kontrolgebyret, som de opkræver, også dækker omkostninger (i bredere forstand), der hidrører fra den bredere kategori »personalelønninger« ⁽²⁸⁾.
- (66) For det tredje har de ungarske myndigheder, selv om de er berettiget til at opkræve faste gebyrer i overensstemmelse med artikel 27, stk. 4, litra b), i forordning (EF) nr. 882/2004, undladt at give en overbevisende begrundelse for kontrolgebyrets progressive karakter og for dets strukturer (gebyrtrin og -sæts). Navnlig har Ungarn ikke fremlagt nogen dokumentation for, at den progressive satsstruktur (sæts og omsætningsstrin), der er gældende for butiksdrevende, som sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer, svarer til et tilsvarende progressivt mønster i de udgifter, der er konstateret i de omkostninger, der er afholdt af det nationale kontor for fødevarerkesikkerhed ved kontrol af de pågældende virksomheder.

⁽²³⁾ Undtagelserne i traktatens artikel 107, stk. 2, vedrører: a) støtte af social karakter til enkelte forbrugere; b) støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder og c) støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder.

⁽²⁴⁾ Undtagelserne i traktatens artikel 107, stk. 3, vedrører: a) støtte til fremme af den økonomiske udvikling i visse områder; b) støtte til visse vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse; c) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervssektorer eller økonomiske regioner; d) støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, og e) støtte, hvorom Rådet træffer afgørelse..

⁽²⁵⁾ Sag T-68/03, Olympiaki Aeroporia Ypiresies mod Kommissionen EU:T:2007:253 præmis 34.

⁽²⁶⁾ Som anført i betragtning 4 blev disse bemærkninger fremsendt til Ungarn med henblik på eventuelle bemærkninger den 13. oktober 2015.

⁽²⁷⁾ Oplysninger afgivet til Generaldirektoratet for Sundhed og fødevarerkesikkerhed ved brev af henholdsvis 26. februar 2015 [Ares(2015) 835210] og 19. maj 2015 [Ares (2015)2083309].

⁽²⁸⁾ Jf. de ungarske myndigheders brev af 7. oktober 2015 til Kommissionens tjenestegrene.

- (67) Endelig kan Kommissionen, selv om den progressive sats angiveligt er begrundet i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 af behovet for at have et gebyr, der står i forhold til de større administrative midler, som de kompetente myndigheder er nødt til at hente på kontroller af vigtige markedsaktører, ikke se, hvordan kontrollen med flere store detailhandlers forretninger i betragtning af karakteren af den officielle kontrol kan være dyrere eller mere kompliceret end kontrollen med flere franchiseselskabers forretninger (som dog er underlagt betydeligt lavere kontrolgebyrer, når omsætningen i hver forretning isoleret set er meget lavere).
- (68) På baggrund af ovenstående anser Kommissionen ikke forskellene i skattebehandlingen, som foranstaltningen indebærer, for nødvendige og rimelige i forhold til målet om at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 882/2004.

4.3. Den ændrede lov om gebyret for fødevarekædekontrol

- (69) Som anført i afsnit 3.2, indebærer gebyret for fødevarekædekontrol, som ændret den 17. november 2015, ikke længere progressive satser. Lov CLXXXII af 2015 om ændring af lov XLVI af 2008 om fødevarekæden og officiel kontrol deraf bruger derimod en fast sats på 0,1 % for alle erhvervsdrivende i fødevarekæden. Fjernelsen af gebyrets progressive struktur imødekommer de betænkeligheder omkring statsstøtte i beslutningen om at indlede proceduren, som den progressive struktur gav anledning til.

4.4. Tilbagesøgning af støtten

- (70) 2014-ændringen blev aldrig anmeldt eller af Kommissionen erklæret forenelig med det indre marked. Da 2014-ændringen udgør statsstøtte i betydningen i traktatens artikel 107, stk. 1, og ny støtte i betydningen i artikel 1, litra c), i Rådets forordning (EU) 2015/1589⁽²⁹⁾, der blev iværksat i strid med standstillforpligtelsen i traktatens artikel 108, stk. 3, udgør foranstaltningen også ulovlig støtte i betydningen i artikel 1, litra f), i forordning (EU) 2015/1589.
- (71) Konsekvensen af denne fastslåelse af, at foranstaltningen udgør ulovlig og uforenelig statsstøtte, er, at støtten skal tilbagesøges fra modtagerne i henhold til artikel 16 i forordning (EU) 2015/1589.
- (72) Men som følge af det påbud om suspendering, som Kommissionen udstedte i beslutningen om at indlede proceduren, har Ungarn bekræftet at have suspenderet betalingen af gebyret for fødevarekædekontrol for dem, der er omfattet af den relevante kategori i det progressive kontrolgebyr.
- (73) Derfor er der ikke egentligt blevet ydet nogen statsstøtte i forbindelse med foranstaltningen. Som følge heraf er der ikke behov for tilbagesøgning.

5. KONKLUSION

- (74) Kommissionen finder, at Ungarn ulovligt har indført den pågældende støtte i strid med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (75) Denne afgørelse berører ikke eventuelle undersøgelser af foranstaltningens overensstemmelse med de grundlæggende friheder, der er fastsat i traktaten, især den frie etableringsret, der er garanteret ved traktatens artikel 49 —

HAR VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den progressive gebyrstruktur (satser og omsætningstrin) gældende for butiksdrevende, som sælger hurtigt omsættelige forbrugsvarer, der blev indført i det ungarske gebyr for fødevarekædekontrol via ændring af akt LXXIV af 2014, udgør statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som ulovligt blev indført i Ungarn i strid med artikel 108, stk. 3, i nævnte traktat.

⁽²⁹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EU-traktatens artikel 108 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

Artikel 2

Individuel støtte, der ydes i henhold til den i artikel 1 omhandlede ordning, udgør ikke statsstøtte, hvis den på, på det tidspunkt, hvor den ydes, opfylder betingelserne i den forordning, der er vedtaget i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98 ⁽³⁰⁾ eller i forordning (EU) 2015/1588 ⁽³¹⁾, alt efter hvilken der er gældende på det tidspunkt, hvor støtten ydes.

Artikel 3

Ungarn skal annullere alle udestående udbetalinger af støtte under ordningen i artikel 1 med virkning fra datoen for vedtagelsen af denne afgørelse.

Artikel 4

Ungarn sikrer, at denne afgørelse gennemføres senest fire måneder efter datoen for dens meddelelse.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Ungarn.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2016.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Medlem af Kommissionen

⁽³⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af EF-traktatens artikel 107 og 108 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte (EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1).

⁽³¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1588 af 13. juli 2015 om anvendelse af EF-traktatens artikel 107 og 108 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 1).

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2016/1849**af 4. juli 2016****om foranstaltningen SA.41613 — 2015/C (ex SA.33584 — 2013/C (ex 2011/NN)) gennemført af Nederlandene med hensyn til den professionelle fodboldklub PSV i Eindhoven***(meddelt under nummer C(2016) 4093)***(Kun den nederlandske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med traktatens artikel 108, stk. 2 ⁽¹⁾, og under henvisning til deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) I maj 2011 blev Kommissionen gennem rapporter i pressen og henvendelser fra borgerne bekendt med, at Eindhoven kommune planlagde at støtte den professionelle fodboldklub Philips Sport Vereniging (»PSV«) gennem en finansiel transaktion. I 2010 og i 2011 modtog Kommissionen også klager vedrørende foranstaltninger til fordel for andre professionelle fodboldklubber i Nederlandene, nemlig MVV i Maastricht, Willem II i Tilburg, FC Den Bosch i 's-Hertogenbosch og NEC i Nijmegen. Den 26. og 28. juli 2011 gav Nederlandene Kommissionen oplysninger om foranstaltningen vedrørende PSV.
- (2) I et brev af 6. marts 2013 meddelte Kommissionen Nederlandene, at den havde besluttet at indlede proceduren, jf. artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, med hensyn til foranstaltningerne til støtte for Willem II, NEC, MVV, PSV og FC Den Bosch.
- (3) Kommissionens afgørelse om at indlede proceduren (»åbningsafgørelsen«) blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den pågældende foranstaltning.
- (4) Med hensyn til foranstaltningen til fordel for PSV fremsatte Nederlandene bemærkninger i et brev af 6. juni og 12. november 2013 samt den 12. og 14. januar og 22. april 2016.
- (5) Kommissionen modtog bemærkninger fra følgende interesserede parter: Eindhoven kommune (»kommunen«) den 23. maj 2013, den 11. september 2013 og den 26. september 2013, og fra PSV den 24. maj 2013. Kommissionen videresendte bemærkningerne til Nederlandene og gav hermed lejlighed til, at der kunne tages stilling til disse bemærkninger. Nederlandene fremsatte bemærkninger i et brev af 12. november 2013.
- (6) Den 9. juli 2013, den 25. februar 2015 og den 13. oktober 2015 blev der afholdt møder med Nederlandene.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse i sag SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) — Nederlandene — Støtte til visse professionelle nederlandske fodboldklubber i 2008-11 — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT C 116 af 23.4.2013, s. 19).

⁽²⁾ Jf. fodnote 1.

- (7) Den 17. juli 2013 klagede kommunen over åbningsafgørelsen af 6. marts 2013 i Retten ⁽³⁾.
- (8) Efter åbningsafgørelsen og efter aftale med Nederlandene blev efterforskningen af de forskellige klubber foretaget særskilt. Efterforskningen vedrørende PSV blev registreret under sag nr. SA.41613.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

2.1. Foranstaltningen

- (9) Det nationale fodboldforbund Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond («KNVB») er en paraplyorganisation for såvel professionelle fodboldkampe som amatørkampe. Professionel fodbold i Nederlandene er organiseret i et system med to lag. I sæsonen 2014/2015 bestod det af 38 klubber, hvoraf de 18 spillede i den bedste liga (eredivisie) og de 20 i den næstbedste liga (eerste divisie).
- (10) PSV blev grundlagt i 1913 og spiller sine hjemmekampe i Eindhoven. I 1999 blev PSV's kommercielle aktiviteter samlet i et aktieselskab (naamloze vennootschap). Alle aktier på nær én ejes af fonden PSV Football. Den resterende aktie ejes af Eindhoven Football Club PSV. PSV spiller i den bedste liga og har løbende spillet om de øverste pladser i ligaen. Klubben sluttede på førstepladsen i den bedste liga i 2014/2015 og i 2015/2016. PSV deltager løbende i europæiske turneringer og har vundet både Europacuppen (1987/1988) og UEFA-cuppen (1977/1978).
- (11) PSV ejer sit eget fodboldstadion, Philips-stadionet («stadionet»). Indtil 2011 ejede klubben også jorden under stadionet og træningsanlægget De Herdgang. I 2011 stod PSV over for alvorlige likviditetsproblemer og kontaktede derfor kommunen, Philips og flere andre virksomheder i Eindhoven samt visse banker. Nogle af disse virksomheder indvilligede faktisk i at yde nye lån eller omlægge eksisterende lån for at hjælpe PSV igennem den svære periode.
- (12) På det tidspunkt forhandlede kommunen og PSV om salg og tilbageleasing. De aftalte, at kommunen ville købe jorden under stadionet og træningsanlægget for 48 385 000 EUR. Stadionjorden blev vurderet til 41 160 000 EUR. For at kunne finansiere købet tog kommunen et langsigtet fastforrentet banklån på et tilsvarende beløb. Jorden under stadionet blev derefter stillet til rådighed for PSV gennem en 40-årig lejekontrakt (erfpacht), som kan forlænges på PSV's anmodning. Den årlige leje er på 2 463 030 EUR. Denne årlige leje omfatter leje for stadionjorden (1 863 743 EUR), jorden under træningsanlægget (327 151 EUR) og et parkeringsanlæg (272 135 EUR). Kontrakten indeholdt en klausul om, at lejen skal revideres efter 20 år.
- (13) Nederlandene underrettede ikke som krævet i traktatens artikel 108, stk. 3, Kommissionen om sin hensigt om at indgå denne aftale om salg og tilbageleasing.

2.2. Begrundelse for indledning af proceduren

- (14) I åbningsafgørelsen havde Kommissionen den holdning, at støtteforanstaltninger til professionelle fodboldklubber sandsynligvis vil fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne inden for betydningen af traktatens artikel 107, stk. 1. Kommissionen tvivlede også på, om salgsprisen og lejen for jorden under stadionet var fastsat hensigtsmæssigt. Den nåede til den foreløbige konklusion, at kommunen havde givet PSV en selektiv fordel ved hjælp af statens ressourcer og dermed havde givet støtte til fodboldklubben.
- (15) Hvad angår Nederlandenes henvisning til Kommissionens meddelelse om støtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord ⁽⁴⁾ («meddelelsen om salg af jord»), gentog Kommissionen, at vejledningen i meddelelsen som anført i indledningen kun omfatter »salg af jord og bygninger, der ejes af det offentlige. Den omfatter ikke det offentlige erhverv af jord og bygninger eller offentlige myndigheders udlejning af jord og bygninger. Sådanne transaktioner kan også indeholde statsstøtteelementer.»

⁽³⁾ Sag T-370/13 Gemeente Eindhoven mod Kommissionen, ECLI:EU:T:2016:516.

⁽⁴⁾ EFT C 209 af 10.7.1997, s. 3.

- (16) Med hensyn til den eksterne ekspertise, som kommunen gjorde brug af, satte Kommissionen spørgsmålstegn ved gyldigheden af vurderingsekspertens brug af prisen på jord til blandet brug i stedet for prisen på jord til et stadion i dennes beregninger. Kommissionen satte også spørgsmålstegn ved, om den fortjenst- og risikomargen, som blev brugt til at beregne værdien af jorden til fremtidig udvikling efter udløbet af den lange lejekontrakt, var realistisk.
- (17) Kommissionen var på det tidspunkt ikke overbevist om, at kommunen havde til hensigt at sikre, at transaktionen skete i overensstemmelse med princippet om den markedsøkonomiske investor. Den havde i stedet forsøgt at undgå et tab, og det blev med andre ord forsøgt at sikre, at transaktionen var neutral i forhold til budgettet. Dette ville ikke have været acceptabelt for en typisk markedsøkonomisk investor, selv om denne havde benyttet sig af ekstern ekspertise til vurdering af jorden og fastsættelsen af lejen.

3. BEMÆRKNINGER FRA NEDERLANDENE

- (18) Nederlandene mener, at transaktionen ikke udgør statsstøtte af følgende grunde: a) Værdien af jorden og den årlige leje blev fastsat af eksterne eksperter i overensstemmelse med meddelelsen om salg af jord. Denne meddelelse var den relevante ramme for vurdering af transaktionens statsstøtemæssige kvalitet, b) PSV skulle i henhold til den lange lejekontrakt betale kommunen en leje, som er højere end de afdrag, som kommunen betaler til banken, hvilket sikrer, at operationen ikke kun er finansielt neutral for kommunen, c) PSV vil give en garanti for betalingerne, som er dækket af salget af sæsonkort, d) hvis PSV går konkurs, overgår jorden og stadionet til kommunen, e) lejen vil blive revideret efter 20 år på grundlag af en ny vurderingsrapport.
- (19) Nederlandene mener, at kommunen med købet af stadionjorden handlede på markedsvilkår i overensstemmelse med princippet om den markedsøkonomiske investor og princippet om den markedsøkonomiske kreditor. Den anmodede om en uafhængig vurdering af jorden for at fastsætte transaktionsprisen på grundlag af jordens markedsværdi.
- (20) Hvad angår jordens vurdering som jord til blandet brug, bemærker Nederlandene, at det i forbindelse med en vurdering gælder, at en offentlig og en privat investors adfærd skal sammenlignes under hensyn til den holdning, en privat investor ville have indtaget i forbindelse med den pågældende transaktion på grundlag af de foreliggende oplysninger og udsigterne på dette tidspunkt. Eksperten havde derfor mandat til at fastsætte den værdi, som ejendommen har i sin nuværende tilstand, i tilfælde af et salg til det angiveligt bedste bud, efter et velforberedt bud fra markedet under hensyntagen til jordens udviklingspotentiale.
- (21) Nederlandene henviser således til den uafhængige vurderingsrapport, hvoraf det fremgår, at der i vurderingen skal tages højde for en eventuel realistisk og forudsigelig fremtidig udvikling, der påvirker jorden. I rapporten overvejes stadionjordens udviklingsmuligheder, og det bemærkes, at såfremt stadionet forsvinder, vil jorden højest sandsynlig kunne anvendes til en blanding af kontorer og lejligheder. Det er hensigtsmæssigt at basere vurderingen på disse fremtidsudsigter, også selv om denne udvikling ikke vil finde sted i årtier. Nederlandene og vurderingsrapporten understreger, at denne forudsætning er realistisk, navnlig fordi jorden ligger i midten af byen. Centralt placerede byggegrunde har langt større mulighed for store værdistigninger end grunde i udkanten af byen. I det foreliggende tilfælde er kommunen endvidere så heldigt stillet, at den selv træffer beslutning om byplanlægning og dermed også om den fremtidige brug af stadionet.
- (22) Ifølge Nederlandene er den forudsatte fremtidige/mulige anvendelse af jorden til en blanding af lejligheder/kontorer en logisk del af den seneste byudvikling i det område, hvor stadionet ligger, og inden for fremtidsmulighederne. Jordens nærmeste omgivelser har udviklet sig fra et overvejende industriområde til et blandet bolig- og kontorområde i midten af byen. Kommunen har en egen interesse i stadionområdet, da opkøb af strategisk jord er en del af dens byudviklingsstrategi som beskrevet i dens »Interimstructuurvisie 2009«. Dette dokument lægger op til sanering af forladte industriområder og opbygning af centrale byområder med en blanding af boliger, kreative områder, butikker og kontorer. En erklæret del af denne strategi er tidlig sikring af strategisk jord som led i en langsigtet investeringsstrategi til realisering af planerne. Inden for denne logik og fordi det ikke er muligt at realisere alle enkelte områdeplaner samtidig, ønsker kommunen også at kombinere opkøb af jord (for at sikre den) med lange lejekontrakter. Stadionaftalen ligger inden for denne planlægningslogik. Efter at have taget ejerskab konstaterede kommunen, at dette var en kærkommen lejlighed, der tjente dens interesser. Samtidig ville opkøbet af jorden sikre en pålidelig strøm af indtægter i hele lejekontraktens løbetid.
- (23) Af vurderingsrapporten fremgår det således med henvisning til en almindeligt anerkendt standard om, at jordens værdi skal vurderes på grundlag af den bedst mulige anvendelse af området, at prisen bør baseres på jord til blandet brug. Af vurderingsrapporten fremgår også de forventede omkostninger til nedrivning af de eksisterende bygninger og udvikling af området samt den forventede pris for opførelsen af lejligheder og kontorer.

I vurderingen sammenlignes den mulige værdi af kontorer og lejligheder med henvisning til den seneste udvikling i naboområdet. Som en yderligere risikobuffer forudsætter vurderingseksperten, at gulvarealindekset kun er 80 % sammenlignet med lignende projekter.

- (24) Med henblik på fastsættelsen af den årlige leje tages der i vurderingsrapporten for jorden udgangspunkt i den formodede værdi af jorden under stadionet og træningsanlægget (samlet vurderet til 48 385 000 EUR) samt et parkeringsanlæg, som allerede var ejet af kommunen (vurderet til 6 010 000 EUR). Som reference bruges renten på lange nederlandske statsobligationer i 2011 på 3,54 %. Dertil lægges en præmie på 1,5 % for at dække risikoen for et fald i jordens værdi og/eller manglende betaling. Lejen fastsættes således, at den giver kommunen et afkast på 5,04 %.
- (25) Den eksterne ekspert forudsætter i sin vurdering en stigning i jordens værdi over de næste 40 år i overensstemmelse med den forventede gennemsnitlige årlige inflation på 1,7 %. På denne baggrund findes det i vurderingen passende, at PSV betaler en årlig leje på 2 463 030 EUR. Nederlandene hævder, at dette beløb stemmer overens med den leje, som andre professionelle fodboldklubber i landet betaler for stadionleje, og at det derfor var i overensstemmelse med markedsvilkårene. Med hensyn til den formodede stigning i jordens værdi på 1,7 % gives der i vurderingen mulighed for, efter 20 år, at nedsætte den akkumulerede værdi af jorden med 22,5 % som en sikkerhedsmargen, ligesom den årlige anslåede leje fra år 21 fastsættes på dette lavere grundlag. I lyset af sikkerhedsmargenen på 22,5 % udgør den faktiske procent i vurderingen 1,01 % for hele perioden på 40 år (0,4 % for de første 20 år).
- (26) I rapporten anerkendes det, at lange lejekontrakter på over 15 år kan omfatte visse risici. Ud fra en markedsinvestors perspektiv opvejes den lange periode, hvor denne endnu ikke kan realisere værdien af en ejendom, der ligger i en zone med blandet brug, imidlertid af den lejeindtægt, som allerede er baseret på den formodede værdi af jord til blandet brug. Denne værdi revideres efter 20 år på grundlag af en ny vurderingsrapport. Denne revision vil dække både værdien af jorden og et passende afkast af denne værdi. Lejekontrakten giver en indtægt i lejeperioden og mulighed for efterfølgende at realisere de muligheder, som ligger i jorden.
- (27) Risiciene for kommunen vil også begrænses af andre faktorer. Med hensyn til risikoen i forbindelse med zoneinddeling er forudsætningen i vurderingsrapporten om zoneinddelingen baseret på, at området omkring stadionet allerede er blevet omlagt fra industri til blandet brug. I et enkelt tilfælde fik investoren omlægningen gennemført inden for otte uger. Vurderingseksperten mente derfor, at denne forudsætning var realistisk. De tog ikke højde for kommunens mulighed for at påvirke planlægningen, men så på udviklingen i de omkringliggende områder og den administrative praksis med at give tilladelser og omklassificeringer til private udviklere. Planlægningslovgivningen giver mulighed for fleksible omlægninger. For yderligere at reducere risiciene i beregningen blev der i vurderingsrapporten forudsat en lavere byggetæthed end på nabogrundene.
- (28) Selv om zoneinddelingen af stadionet fastholdes i sin nuværende form, ville det ikke udgøre en høj risiko. Den nuværende zoneinddeling gælder for stadionet og kommerciel brug. Fastholdes denne zoneinddeling, kan det kun føre til en moderat lavere værdi af jorden. Ifølge Nederlandene ville det tillade enhver form for kommerciel brug af jorden og udvikling af profitable kommercielle aktiviteter. Den uafhængige vurderingsekspert konstaterede, at blandet brug var et passende grundlag for vurderingen. Dette var ikke kommunens forslag.
- (29) Det fastlægges i den lange lejekontrakt, at såfremt PSV ikke betaler leje eller går konkurs, er jorden og stadionet til fuld rådighed for kommunen, som kan udvikle jordens muligheder. Bygningerne på jorden vil blive kommunens ejendom. Som anført ovenfor tages der i transaktionsprisen på 48 385 000 EUR allerede højde for de forventede nedrivnings- og udviklingsomkostninger, og lejen vil blive revideret efter 20 år. Endvidere stillede PSV indtægterne fra salget af sæsonkort som garanti for lejebetalingen og deponerede et beløb svarende til to års leje af jorden (i en indledende periode på 10 år).
- (30) Ved lejekontraktens ophør vil kommunen ikke kun have akkumuleret rente, men også stadig være ejer af jorden under stadionet, som formodentlig vil have en højere værdi end i dag og forskellige anvendelsesmuligheder. Bygningerne på jorden vil også være til kommunens rådighed uden kompensation til PSV.

4. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (31) Kommunen og PSV fremsatte bemærkninger under proceduren, som var identiske med de bemærkninger, som Nederlandene fremsatte. Derudover beskrev kommunen den procedure, som førte til beslutningen om at købe stadionjorden, og dens motiver. Ifølge kommunen blev der i januar 2011 gjort indledende overvejelser om at

indgå en aftale om salg og tilbageleasing med PSV. Det underliggende formål var at hjælpe PSV med en budgetneutral transaktion, som ikke ville give klubben en finansiel fordel, som den muligvis ikke ville have fået på markedsvilkår.

- (32) Derfor og med dette mål for øje anmodede kommunen et uafhængigt vurderingsfirma Troostwijk Taxaties B.V. («Troostwijk») om at fastsætte markedsprisen for den pågældende jord og en rimelig årlig leje. I marts 2011 fremlagde Troostwijk en vurdering af stadionjorden og andre grunde, som PSV ønskede at sælge til kommunen. Markedsprisen for jorden under stadionet blev under hensyntagen til dens daværende tilstand og i betragtning af dens udviklingsmuligheder fastsat til 41 160 000 EUR. Metoden til fastsættelsen af jordens værdi og lejen blev godkendt af et eksternt revisionsfirma, der arbejdede for kommunen. Lejen ville blive højere end den rente, som kommunen skal betale for det lån, den tog for at finansiere købet af jorden.
- (33) Efter at have modtaget en anmodning om oplysninger fra Kommissionen om den planlagte transaktion i maj 2011 lagde kommunen navnlig vægt på at sikre, at foranstaltningen følger markedsvilkårene og ikke vil påvirke budgettet. Kommunen understregede, at opkøbet af jorden er interessant, fordi det passer ind i kommunens strategi for opkøb af jord og udvikling. Kommunen har en egen interesse i at købe denne jord, som kan have en højere værdi for kommunen end for en anden mulig investor.

5. VURDERING AF FORANSTALTNINGEN — TILSTEDEVÆRELSE AF STATSSTØTTE I HENHOLD TIL TRAKTATENS ARTIKEL 107, STK. 1

- (34) I henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, er statsstøtte enhver form for støtte, som ydes af en medlemsstat eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Betingelserne i traktatens artikel 107, stk. 1, er kumulative, og alle betingelser skal derfor være opfyldt samtidigt, før en foranstaltning kan udgøre statsstøtte.

5.1. Statsmidler og tilregnelser til staten

- (35) Beslutningen om at købe jorden under stadionet og træningsanlægget De Herdengang for 48 385 000 EUR og derefter tilbagelease den til PSV blev truffet af kommunen. Denne foranstaltning omfatter kommunens budget og dermed brug af statsmidler. Den skal derfor tilregnes staten.

5.2. Mulig påvirkning af samhandels- og konkurrencevilkårene

- (36) Nederlandene har sat spørgsmålstegn ved den mulige støttes påvirkning af det indre marked for klubber, der ikke spiller fodbold på europæisk plan. Professionelle fodboldklubber betragtes imidlertid som virksomheder og er underlagt statsstøttekontrol. Fodbold har karakter af lønnet arbejde eller præstation af tjenesteydelser mod vederlag. Sporten har udviklet et højt professionelt niveau og dermed øget sin økonomiske virkning ⁽⁵⁾.
- (37) Professionelle fodboldklubber udøver økonomiske aktiviteter på flere markeder ud over deltagelse i fodboldturneringer, som har en international dimension, som f.eks. transfermarkedet for professionelle spillere, reklame, sponsorering, merchandising eller mediedækning. Støtte til en professionel fodboldklub styrker dens position på disse markeder, som for de flestes vedkommende dækker flere medlemsstater. Hvis statsmidler derfor anvendes til at give en professionel fodboldklub en selektiv fordel, uanset den liga, den spiller i, vil denne støtte sandsynligvis kunne fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne inden for betydningen af traktatens artikel 107, stk. 1 ⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Sag C-325/08, Olympique Lyonnais, ECLI:EU:C:2010:143, præmis 27 og 28, sag C-519/04 P, Meca-Medina og Majcen mod Kommissionen, ECLI:EU:C:2006:492, præmis 22, sag C-415/93, Bosman ECLI:EU:C:1995:463, præmis 73.

⁽⁶⁾ Kommissionens afgørelse vedrørende Tyskland af 20. marts 2013 om Multifunktionsarena der Stadt Erfurt (sag SA.35135 (2012/N)), betragtning 12, og Multifunktionsarena der Stadt Jena (sag SA.35440 (2012/N)), resumé i EUT C 140 af 18.5.2013, s. 1, og af 2. oktober 2013 om Fußballstadion Chemnitz (sag SA.36105 (2013/N)), resumé i EUT C 50 af 21.2.2014, s. 1, betragtning 12-14, Kommissionens afgørelser vedrørende Spanien af 18. december 2013 om mulig statsstøtte til fire professionelle spanske fodboldklubber (sag SA.29769 (2013/C)), betragtning 28, Real Madrid CF (sag SA.33754 (2013/C)), betragtning 20, og påstået støtte til tre fodboldklubber i Valencia (sag SA.36387 (2013/C)), betragtning 16, offentliggjort i EUT C 69 af 7.3.2014, s. 99.

5.3. Selektiv fordel

- (38) For at udgøre statsstøtte skal en foranstaltning give den modtagende virksomhed en økonomisk fordel, som den ikke ville have opnået på normale markedsvilkår. Købet af jorden fra PSV og den efterfølgende tilbageleasing til klubben ville udgøre en sådan fordel, hvis vilkårene var mere fordelagtige for PSV end begrundet i markedsvilkårene.
- (39) Den typiske interesse for investoren/udlejereren i et kommercielt salg og tilbageleasing er et rimeligt afkast af investeringen i form af leje i lejeperioden og ejerskab af et aktiv, som allerede er udlejet til en pålidelig lejer. Investoren/udlejereren vil få et langsigtet, fuldt udlejet aktiv med en stabil indtægt.

5.3.1. *Anvendelsen af meddelelsen om salg af jord*

- (40) Nederlandene henviser i denne vurdering til meddelelsen om salg af jord. Ifølge denne meddelelse udgør en offentlig myndigheds salg af jord og bygninger ikke statsstøtte, for det første hvis den offentlige myndighed accepterer det højeste eller eneste tilbud efter et betingelsesløst udbud, og for det andet hvor salgsprisen uden et sådant udbud som minimum svarer til den værdi, som fastsættes i en uafhængig ekspertvurdering.
- (41) Kommissionen gentager, at vejledningen i meddelelsen om salg af jord som anført i indledningen kun omfatter »salg af jord og bygninger, der ejes af det offentlige. Den omfatter ikke det offentlige erhvervelse af jord og bygninger eller offentlige myndigheders udlejning af jord og bygninger. Sådanne transaktioner kan også indeholde statsstøtteelementer.« Endvidere er fastsættelsen af jordens værdi i det foreliggende tilfælde ikke i sig selv tilstrækkelig. Kontrakten om salg og tilbageleasing omfatter også leje. Det skal også fastslås, om denne leje stemmer overens med markedet.
- (42) Under alle omstændigheder er mekanismerne i meddelelsen om salg af jord kun værktøjer til at fastslå, om staten fungerer som en markedsøkonomisk investor, og er derfor specifikke eksempler på testen af princippet om den markedsøkonomiske investor på transaktioner af jord mellem offentlige og private enheder (?).

5.3.2. *Overholdelse af princippet om den markedsøkonomiske investor*

- (43) Kommissionen skal derfor vurdere, om en privat investor ville have indgået i de vurderede transaktioner på samme vilkår. En hypotetisk investor handler som en fornuftig investor, der ønsker at maksimere sin fortjeneste uden dog at løbe en for stor risiko i forhold til afkastet. Princippet om den markedsøkonomiske investor er ikke overholdt, hvis prisen for jorden blev fastsat på et højere niveau end markedsprisen og lejen på et lavere niveau.
- (44) Nederlandene og kommunen hævder, at kommunen handlede på baggrund af en (forudgående) uafhængig ekspertvurdering og derfor i overensstemmelse med princippet om den markedsøkonomiske investor. Transaktionen blev foretaget på grundlag af jordens markedsværdi og gav derfor ikke PSV nogen fordel.
- (45) Kommissionen mener, at overholdelsen af markedsvilkår i princippet kan bestemmes ved en uafhængig ekspertvurdering.
- (46) Med hensyn til, om den eksterne eksperts vurdering, som kommunen benyttede, stemmer overens med markedsvilkårene, blev Nederlandene i åbningsafgørelsen anmodet om at begrunde, hvorfor eksperten brugte prisen på jord til blandet brug og ikke prisen på jord til et stadion i sine beregninger. Kommissionen ønskede også at se en begrundelse for den fortjenst- og risikomargen, som blev brugt til at beregne værdien af jorden til fremtidig udvikling efter udløbet af den lange lejekontrakt.
- (47) På grundlag af oplysningerne fra Nederlandene og kommunen bemærker Kommissionen, at kommunen, inden den købte jorden, fik vurderet jorden af Troostwijk, et uafhængigt vurderingsfirma. Da forhandlingerne om en kontrakt om salg og tilbageleasing blev indledt i januar 2011, var det underliggende mål at hjælpe PSV med en

(?) Ifølge princippet om den markedsøkonomiske investor er der ikke tale om statsstøtte, hvor en privat investor, der opererer under normale markedsvilkår i en markedsøkonomi under lignende omstændigheder, kunne være foranlediget til at yde modtageren den pågældende foranstaltning.

transaktion, som ikke ville give klubben en finansiel fordel, som den muligvis ikke ville have opnået på markedsvilkår. Kommunen anmodede derfor Troostwijk om at fastsætte markedsprisen for den pågældende jord og en rimelig årlig leje, der stemte overens med markedet.

- (48) Forudsætningerne for vurderingen synes at have været rimelige. I vurderingsrapporten fra marts 2011 vurderede Troostwijk markedsprisen for jorden under stadionet under hensyntagen til dens daværende tilstand og i betragtning af dens udviklingsmuligheder til 41 160 000 EUR. Metoden til fastsættelsen af jordens værdi og lejen blev godkendt af et eksternt revisionsfirma, der arbejdede for kommunen.
- (49) Troostwijk tager i sin vurderingsrapport hensyn til eventuel realistisk og forudsigelig fremtidig udvikling, der påvirker jorden. I rapporten overvejes stadionjordens udviklingsmuligheder, og det bemærkes, at såfremt stadionet forsvinder, vil jorden højst sandsynlig kunne anvendes til en blanding af kontorer og lejligheder. I vurderingsrapporten understreges det, at denne forudsætning er realistisk, navnlig fordi jorden ligger i midten af byen. Centralt placerede byggegrunde har langt større mulighed for store værdistigninger end grunde i udkanten af byen. I vurderingsrapporten henvises der også til en generel vurderingsstandard, ifølge hvilken grundlaget for at fastsætte jordens værdi er den højeste og bedste udnyttelse af området.
- (50) Den fremtidige brug som beskrevet af Nederlandene passer også ind i kommunens langsigtede byudviklingsstrategi for hele det område, hvor stadionet ligger, som beskrevet i betragtning 22. Som beskrevet af kommunen ville sandsynligheden for at få omlagt zoneinddelingen af jorden være meget stor for enhver ejer af den pågældende jord.
- (51) Nederlandene mener under alle omstændigheder, at den nuværende zoneinddeling af jorden til stadion og kommerciel brug også har et betydeligt økonomisk potentiale.
- (52) Det kan derfor konkluderes, at det synes acceptabelt, at eksperten i sin vurdering vurderer jorden på grundlag af blandet brug. Kommissionen har allerede accepteret, at en kommune kan basere vurderingen af jord på den langsigtede forventning om udviklingen af jorden inden for et område, som kan være genstand for forventede forbedringer i overensstemmelse med en forretningsudviklingsstrategi ⁽⁸⁾.
- (53) PSV vil betale kommunen en langtidsleje fastsat af det uafhængige vurderingsfirma beregnet på grundlag af den formodede pris for jorden i lyset af jordens senere mulige anvendelse til lejligheder og kontorer og med henvisning til renten på lange statsobligationer i 2011 plus en risikopræmie på 1,5 %.
- (54) Lejen afspejler således allerede nu den anslåede pris for jorden ved anden brug end sport. Den er derfor højere end en leje beregnet på grundlag af den nuværende brug af jorden.
- (55) I rapporten anerkendes det, at lange lejekontrakter på over 15 år kan omfatte visse risici med hensyn til svingninger i jordens værdi. Disse risici begrænses imidlertid af flere faktorer, som drøftes yderligere i betragtning 56-59.
- (56) Forudsætninger i vurderingsrapporten kan betragtes som konservative. I vurderingsrapporten fastsættes den forventede mulige værdi af kontorerne og lejlighederne med henvisning til den seneste udvikling i naboområdet, og som ekstra risikobuffer for den mulige salgspris for lejlighederne indsættes et gulvarealindeks på blot 80 % i forhold til lignende projekter.
- (57) Hvad angår den formodede stigning i jordens værdi på 1,7 % beregnet ud fra den forventede inflation omfatter vurderingen en korrektionsmekanisme: Efter 20 år indregnes et fradrag i jordens akkumulerede værdi på 22,5 % som en sikkerhedsmargen. Hvis begge forudsætninger kombineres, anslås den forventede stigning at være 1,01 % pr. år over lejeperioden på 40 år og 0,4 % pr. år for de første 20 år. Den indledende forudsætning på 1,7 % kombineret med sikkerhedsmargenen synes således rimelig, i lyset af at det relevante aktiv er jord, som kan forventes at fastholde eller øge sin værdi, og af at den ligger i midten af byen (selv om jorden i dag er klassificeret til kommerciel brug, er lejen allerede nu baseret på den formodede værdi af jord til blandet brug). Endvidere var inflationen i 2011 i Nederlandene på 2,3 % ⁽⁹⁾, mens ECB har en inflationsmålsætning på 2 %. Begge disse værdier ligger betydeligt over den forventede vækst for den værdi af jorden, som vurderingseksperten benyttede.

⁽⁸⁾ Kommissionens afgørelse 2011/529/EU af 20. april 2011 om foranstaltning C-37/04 (ex NN 51/04) til fordel for Componenta Oyj (EUT L 230 af 7.9.2011, s. 69), betragtning 68-74.

⁽⁹⁾ <http://data.worldbank.org/indicator/FP.CPI.TOTL.ZG/countries/NL?display=graph>.

- (58) Bortset fra disse garantier vedrørende lejen indeholder den lejekontrakt, som kommunen har forhandlet på plads, forskellige andre bestemmelser, der skal dække mulige risici, navnlig risikoen for misligholdelse fra PSV's side. Fodboldklubben vil give en garanti for lejebetalingerne med sine indtægter fra salg af sæsonkort. PSV har også stillet kaution på 5 mio. EUR, svarende til omkring to års leje, som tages fra købsprisen og opbevares af den involverede notar i 10 år.
- (59) Parterne har aftalt, at lejen skal revideres efter 20 år på anmodning af en af parterne. Denne revision vil blive baseret på en ny vurderingsrapport. Jordens værdi på det pågældende tidspunkt sammen med et passende afkast af statsobligationerne og en risikopræmie vil bestemme den nye leje for jorden. Som en yderligere sikkerhedsforanstaltning for kommunen har parterne aftalt, at brugsretten til jorden og stadionet tilfalder kommunen, hvis PSV ikke betaler sin leje eller går konkurs. Denne klausul er en afvigelse fra standardkonsekvensen i nederlandsk civilret, hvorefter retten til lejemålet vil indgå i konkursboet og dermed undgå ejerens kontrol. I det aktuelle tilfælde vil kommunen ved lejekontraktens udløb fortsat være ejer af jorden og kontrollere brugen af den.
- (60) Mens forudsætningerne i vurderingsrapporten synes at være rimelige som anført i betragtning 48-57, er det fortsat vanskeligt at sammenligne med andre kommercielle transaktioner, eftersom de lejekontrakter, som Nederlandene har fremlagt som benchmark, kan vedrøre forskellige sektorer (som f.eks. boligsektoren i Amsterdam). I sin vurdering af, om den aktuelle transaktion stemmer overens med princippet om den markedsøkonomiske investor, har Kommissionen derfor undersøgt, om et andet grundlag for en kommerciel transaktion — baseret på en lånetransaktion fra Eindhoven til PSV med jorden som sikkerhed — ville have tjent som benchmark.
- (61) Kommissionen bemærker, at den leje, som PSV skal betale, er højere end markedsrenten på et sådant lån, når der tages højde for forskellene mellem en transaktion med salg og tilbageleasing og et lån. Den vigtigste forskel går på, at hvis PSV misligholder sine betalinger, efter at have fået et lån af kommunen, ville kommunen i bedste fald få lånets nominelle beløb tilbage. Den ville ikke kunne udnytte en stigning i jordens værdi ud over lånets nominelle beløb. I henhold til kontrakten om salg og tilbageleasing bliver kommunen ejer af jorden, når leasingkontrakten træder i kraft, og har fuld ejendomsret i tilfælde af misligholdelse. Kommunen understregede dette aspekt ved valget af foranstaltning, navnlig i lyset af, at den garanterede fulde rådighed over jorden efter PSV's eventuelle misligholdelse afviger i kommunens favør fra de almindelige bestemmelser i nederlandsk ret (betragtning 59). Enhver stigning i jordens værdi (efter fastlæggelse af lånevilkårene) vil således udelukkende være til kommunens fordel.
- (62) Man kunne derfor forvente, at en transaktion med salg og tilbageleasing a priori ville give et lavere afkast end et lån. Afkastet på et lån med sikkerhedsstillelse af høj kvalitet givet til en virksomhed med en rating svarende til fodboldklubben PSV's rating ville derfor udgøre en øvre grænse for et benchmark.
- (63) I mangel af pålidelige markedsværdier ⁽¹⁰⁾ vil markedsreferencesatsen for det alternative scenario for et lån til PSV skulle fastslås på grundlag af meddelelsen fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten ⁽¹¹⁾. Denne beregning ville ud fra et konservativt grundlag ske under hensyntagen til, at PSV udviste en dårlig kreditkvalitet i 2011 og under forudsætning af en høj sikkerhedsstillelse for lånet (dvs. jorden). Den deraf følgende referencesats ville være 6,05 %.
- (64) En låneinvestor forventer således et afkast, som er 1,01 % højere, end kommunen forventer, i en transaktion med salg og tilbageleasing. Kommunen fungerer imidlertid stadig som markedsøkonomisk investor, hvis låneinvestoren er villig til at give afkald på et afkast på 1,01 % mod en mulig stigning i jordens værdi (se betragtning 61). På grundlag af de særlige kendetegn ved transaktionen er disse udviklingsmuligheder mindst 1,01 % værd, og det afkast, som kommunen forventede i transaktionen med salg og tilbageleasing synes derfor at være i tråd med markedets benchmarks.
- (65) Konstruktionen med salg og tilbageleasing synes derfor ikke at medføre en uberettiget fordel for PSV, og den giver kommunen et afkast, der ligger inden for princippet om den markedsøkonomiske investor.
- (66) Sidst bør det bemærkes, at den årlige leje ifølge Nederlandene kan sammenlignes med den leje, som professionelle fodboldklubber andre steder i landet betaler for leje af stadion. Selv om det er vanskeligt at foretage en sådan sammenligning på grund af de forskellige beliggenheder, bør det understreges, at disse andre klubber betaler en årlig leje, ikke blot for jorden under stadionet, men for hele stadionanlægget. Til sammenligning ejer PSV stadionet og bærer omkostningerne til drift og vedligeholdelse deraf samt betaler leje for jorden under det.

⁽¹⁰⁾ I dette tilfælde var der ikke tilstrækkelige data til at konstruere en markedsværdi for den toneangivende rente.

⁽¹¹⁾ EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6.

6. KONKLUSION

- (67) Kommissionen konkluderer derfor, at den tvivl, som kom til udtryk i åbningsafgørelsen, er tilstrækkeligt fjernet. Da kommunen købte stadionjorden og lejede den tilbage til PSV, svarede dens adfærd til en hypotetisk privat investors adfærd i en tilsvarende position. Transaktionen udgør dermed ikke statsstøtte, jf. traktatens artikel 107, stk. 1 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den foranstaltning som Nederlandene har gennemført til fordel for fodboldklubben PSV i Eindhoven, udgør ikke statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2016.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Medlem af Kommissionen

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA